CONȚINE TOATE ACTUALIZĂRILE NOULUI COD RUTIER

CODUL RUTIER

mură în gură

BONUS:
-noțiuni de mecanică
-conducere preventivă
-conducere ecologică

Ghid simplificat pentru obținerea permisului de conducere la orice categorie

2018

www.ODAT.ro

GHID SIMPLIFICAT PENTRU OBŢINEREA PERMISULUI DE CONDUCERE LA ORICE CATEGORIE

Potrivit Legii 8/1996 a drepturilor de autor, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă de la 200.000 lei la 3 milioane lei, orice distribuire a informaţiilor din această carte fără acordul în scris al autorului.

Autor: Juhasz Sebastian Antonio
Localitate: Braşov
An: 2018

ISBN:

978-606-8461-11-3

Tehnoredactare: Juhasz Sebastian Antonio
Prepress & Copertă: Pop Doru-Nicolae

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
JUHASZ, SEBASTIAN
Codul rutier mură în gură : ghid simplificat pentru obţinerea permisului de conducere la orice categorie / Juhasz Sebastian. - Dej : Texte, 2016
ISBN 978-606-8461-11-3

656.1.05(498)

editura TEXTE®
Dej, str. Gutinului nr. 11, jud. Cluj
Telefon: 0264 213 773
E-mail: editura.texte@gmail.com

CUPRINS

CAPITOLUL I 5
1.1. Vocabular de noţiuni întâlnite în legislaţia rutieră 5
1.2. Noţiuni despre drum 6
1.3. Semnalizarea rutieră 7
1.4. Indicatoare de avertizare 8
1.5. Indicatoare de interzicere sau restricţie 15
1.6. Indicatoare de obligare 21
1.7. Indicatoare de orientare 23
1.8. Indicatoare de informare 29
1.9. Indicatoare de informare turistică 38
1.10. Panouri adiţionale 39
1.11. Indicatoare kilometrice 43
1.12. Mijloace de semnalizare a lucrărilor în zona drumului 44
1.13. Mijloace auxiliare de semnalizare a lucrărilor 47
1.14. Marcaje rutiere 49
CAPITOLUL II 57
2.1. Starea tehnică a autovehiculelor 57
2.2. Semnale speciale de avertizare luminoasă şi/sau sonoră 58
2.3. Semnalele poliţiştilor 59
2.4. Semnale date de alte personae 62
2.5. Semnalele luminoase 62
2.6. Semafoarele pentru vehicule 62
2.7. Semnalele conducătorilor de vehicule 65
CAPITOLUL III. REGULI GENERALE DE CIRCULAŢIE 68
3.1. Folosirea centurii de siguranţă 68
3.2. Utilizarea părţii carosabile 69
3.3. Poziţii în timpul mersului 69
3.4. Preselecţia benzii de mers 69
3.5. Alte reguli 70
3.6. Depăşirea 70
3.7. Oprirea şi staţionarea 71
3.8. Parcarea 75
3.9. Întoarcerea 76
3.10. Mersul înapoi 76
3.11. Viteza şi reducerea vitezei 77
3.12. Trecerea pe lângă vehiculele care circulă din sens opus 79
3.13. Intersecţii şi obligaţia de a ceda trecerea 79
CAPITOLUL IV. INDICATOARE DE PRIORITATE 81
4.1. Trecerea la nivel cu calea ferată 82
4.2. Zona rezidenţială şi pietonală 83
4.3. Circulaţia pe autostrăzi 84
CAPITOLUL V. OBLIGAŢIILE CONDUCĂTORILOR DE VEHICULE 86
5.1. Interziceri pentru conducătorii de autovehicule 86
5.2. Obligaţii în cazul unui accident cu victim 88
5.3. Obligaţii în cazul unui accident soldat cu pagube material 88
5.4. Constatarea amiabilă a accidentului 88

CAPITOLUL VI. TRANSPORTUL DE MĂRFURI ŞI DE PERSOANE 90
6.1. Transportul mărfurilor sau produselor periculoase 92
6.2. Remorcarea 92
CAPITOLUL VII. PERMISUL DE CONDUCERE 95
7.1. Vârsta minimă de obţinere a permisului de conducere 96
7.2. Reguli de înscriere la şcoala de şoferi 97
7.3. Alte reguli referitoare la permisele de conducere 98
CAPITOLUL VIII. ÎNMATRICULAREA AUTOVEHICULELOR ŞI A REMORCILOR. 100
8.1. Cum se radiază vehiculele din circulaţie 100
CAPITOLUL IX. INFRACŢIUNI ŞI PEDEPSE. ANULAREA PERMISULUI 101
9.1. Anularea permisului de conducere 102
9.2. Sancţiuni contravenţionale 103
9.3. Suspendarea dreptului de a conduce 104
9.4. Reţinerea certificatului de înmatriculare sau înregistrare 105
9.5. Confiscarea bunurilor 106
9.6. Imobilizarea vehiculelor 106
CAPITOLUL X. RECAPITULARE 107
CAPITOLUL XI. NOŢIUNI DE PRIM AJUTOR 111
CAPITOLUL XII. NOŢIUNI DE MECANICĂ 113
CAPITOLUL XIII. CONDUCERE ECOLOGICĂ 123
CAPITOLUL XIV. CONDUCERE PREVENTIVĂ 125
CAPITOLUL XV. PRINCIPALELE CONTRAVENŢII 127
CAPITOLUL XVI. MODIFICĂRILE CODULUI RUTIER ÎN 2017 133
CAPITOLUL XVII. MODIFICĂRILE CODULUI RUTIER ÎN 2018 135

CODUL RUTIER MURĂ ÎN GURĂ

CAPITOLUL I

1.1. VOCABULAR DE NOŢIUNI ÎNTÂLNITE ÎN LEGISLAŢIA RUTIERĂ

1. **Drum public** - numim drum public o cale de transport terestru, oricare ar fi natura ei, care este menită circulaţiei publice (fie ea rutieră sau pietonală), cu condiţia ca aceasta să fie deschisă circulaţiei publice.

2. **Zonă Rezidenţială** - este o zonă în care conducătorii nu trebuie să depăşească viteza de 20 de km/h şi, totodată, o zonă în care pietonii au dreptul să meargă pe întreaga parte carosabilă.

3. **Parte carosabilă** - este porţiunea de drum pe care se deplasează autovehiculele, fiind special concepută pentru circulaţia lor.

4. **Acostament** - prin acostament se înţelege fâşia din zonele din afara oraşelor, care delimitează partea carosabilă de marginea platformei drumurilor.

5. **Bandă de circulaţie** - este reprezentată de porţiunea de drum destinată circulaţiei unei coloane de vehicule (pe 4 roţi). De obicei, orice bandă de circulaţie este marcată pe asfalt sau este delimitată vizibil în structura drumului.

6. **Bandă pentru staţionarea de urgenţă** - este o bandă de circulaţie care se găseşte pe autostrăzi, ea putând fi folosită numai atunci când şoferii se confruntă cu un eveniment de forţă majoră, care îi obligă să oprească în zona de urgenţă.

7. **Autostradă** - este un sector de drum destinat exclusiv deplasării autovehiculelor, care permite deplasarea cu o viteză mai mare decât pe celelalte sectoare de drum şi care, totodată, are o capacitate mare, în sensul că un număr mare de vehicule se pot folosi de autostradă simultan. Acest drum face legătura între oraşe sau zone de interes şi nu comunică cu proprietăţile.

8. **Moped** - numim moped un vehicul cu maxim 3 roţi, a cărei viteză maximă este de 45 de km/h. Pentru ca un vehicul să se încadreze în categoria de moped, motorul trebuie să aibă o aprindere cu scânteie, iar capacitatea cilindrică să nu fie mai mare de 50 cmc. De asemenea, un moped nu poate să aibă mai mult de 350 de kg, limită de masă în care nu sunt incluse bateriile în cazurile în care ne referim la vehicule electrice (ecologice). Un caz particular al mopedului este cvadriciclul uşor.

9. **Triciclu cu motor** - pentru ca un vehicul să intre în categoria de triciclu cu motor, acesta trebuie să aibă 3 roţi care să fie dispuse simetric, să aibă o viteză maximă de peste 45 de km/h şi totodată, să aibă un motor cu o capacitate cilindrică de peste 50 cmc. Prevederile de mai sus se aplică atât în cazul motoarelor cu ardere internă, cât şi în cazul motoarelor electrice care au o putere de peste 4kW.

10. **Vehicul** - numim vehicul un ansamblu mecanic, echipat sau nu cu un motor, care este utilizat adesea pentru a transporta persoane sau mărfuri, dar şi pentru a executa anumite lucrări tehnice. În categoria de vehicul se încadrează atât bicicletele, căruţele şi vehiculele împinse manual, cât şi cele motorizate, fie ele cu combustie internă sau electrice, adică mopedele, autoturismele, scuterele şi toate celelalte maşini, excepţie făcând tramvaiele şi tractoarele folosite în sectorul agricol sau forestier, care nu intră pe drumurile publice decât ocazional.

11. **Autovehicul** - numim autovehicul un ansamblu motorizat, conceput pentru a se deplasa pe drumurile publice sau private. Singurele ansambluri care respectă cerinţele de mai sus sunt tramvaiele, tractoarele şi utilajele folosite în sectorul agricol şi forestier.

12. **Masă totală maximă autorizată** - reprezintă masa maximă pe care o poate avea în mod legal un vehicul atunci când este încărcat la maxim.

13. **Vehicul cu mase şi/sau gabarit depăşit** - este un vehicul care, în anumite condiţii, depăşeşte limitele dimensiunilor maximale acceptate pentru vehicule, limite stabilite de administratorul drumului sau de legislaţia în vigoare.

14. **Coloana oficială** - coloana oficială este însoţită de obicei de cel puţin o maşină a poliţiei şi/sau a serviciilor speciale de siguranţă şi protecţie. Coloana poate avea una sau mai multe maşini, în care de regulă se află fie demnitari, fie persoane importante a căror siguranţă nu poate fi garantată în cazul transportului rutier normal.

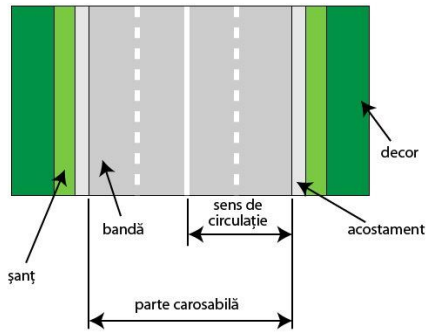

1.2. NOŢIUNI DESPRE DRUM

Drumurile publice au fie două sensuri de mers, fie un singur sens (caz în care, la începutul sectorului de sens unic se află un indicator care arată acest lucru). Fiecare sens de mers are cel puţin o bandă de circulaţie.

Axul drumului - este reprezentat, de regulă, de către un marcaj al cărui rol este să delimiteze cele două sensuri de circulaţie. Axul drumului poate fi şi o linie imaginară, doar că atunci când este marcat, acesta constă din linii continue, discontinue sau dintr-un mix între cele două. Nu este obligatoriu ca axul drumului să coincidă cu axa de simetrie a drumului (lucru care poate fi observat în pante, atunci când pe sensul de urcare există de regulă 2 benzi.

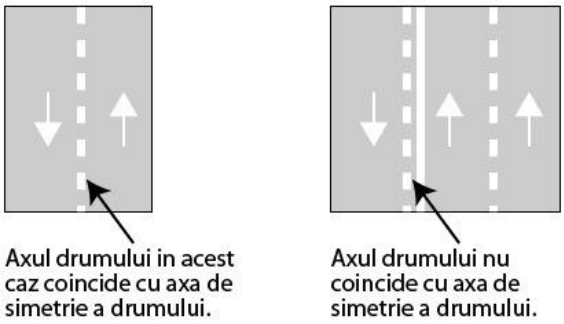
Axul drumului in acest caz coincide cu axa de simetrie a drumului.
Axul drumului nu coincide cu axa de simetrie a drumului.

Drum cu declivităţi - un astfel de drum prezintă rampe (porţiuni în care se urcă), cât şi pante (porţiuni în care se coboară).

Drum în palier - este un drum pe care nu există declivităţi;

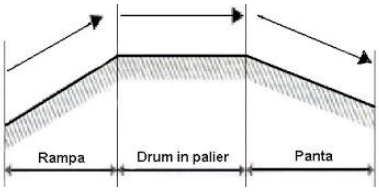

Drum în aliniament - este un drum drept, care nu prezintă curbe la stânga sau la dreapta.

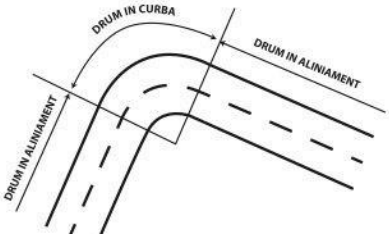

1.3. SEMNALIZAREA RUTIERĂ

Şoferii trebuie să ţină cont de toate instrumentele folosite în semnalizarea rutieră, adică de:

1. Indicatoarele întâlnite în timpul deplasării;
2. Marcajele drumului;
3. Semnalele luminoase, categorie în care intră semafoarele, semnalele galbene intermitente, dar şi semnalele întâlnite la trecerile la nivel cu calea ferată;
4. Semnalele de avertizare sonoră şi luminoasă, cum sunt unele treceri de pietoni sau unele treceri peste calea ferată;
5. Semnalele vizuale efectuate de poliţişti;
6. Indicaţiile oferite de agenţii de cale ferată;

7. Semnalele altor participanţi la trafic;
8. Indicaţiile persoanelor care lucrează la drumuri;
9. Indicaţiile patrulelor şcolare, care pot fi întâlnite de obicei în apropierea unităţilor de învăţământ sau în dreptul trecerilor de pietoni;
10. Semnalele persoanelor nevăzătoare, care ridică un baston alb atunci când traversează strada;

În ceea ce priveşte **indicatoarele**, acestea pot fi:

- indicatoare de avertizare;
- indicatoare de reglementare, care pot fi de prioritate sau de obligare, dar şi de interzicere sau de restricţie;
- de orientare şi informare;
- indicatoare prin care se semnalizează prezenţa unor lucrări pe carosabil;

Cum se montează indicatoarele?

Cel mai adesea, indicatoarele sunt întâlnite pe sensul de mers, adică pe partea dreaptă. Atunci când administratorul drumului consideră că pe partea dreaptă indicatoarele nu ar avea o vizibilitate bună, se dispune amplasarea lor pe partea stângă, în punctul cu cea mai mare vizibilitate. De asemenea, indicatoarele pot fi montate şi deasupra drumului, acolo unde acest lucru este posibil. Trebuie menţionat şi faptul că trebuie făcută diferenţa în cazul unui indicator suspendat:

- atunci când el este amplasat deasupra unei singure benzi, el este valabil doar pentru şoferii care se deplasează pe banda respectivă;
- atunci când el este amplasat deasupra întregului sens de deplasare, evident, este valabil pentru toţi şoferii care se deplasează pe sensul respectiv.

Un alt lucru care trebuie reţinut despre indicatoare e faptul că, în funcţie de scopul lor, ele pot avea caracteristici comune:

- indicatoarele triunghiulare sunt, de regulă, indicatoare de avertizare;
- indicatoarele de interzicere sunt, de regulă, rotunde şi au culoarea roşie;
- indicatoarele de prioritate au forme diferite;

1.4. INDICATOARE DE AVERTIZARE

Indicatoarele de avertizare au rolul de a avertiza şoferii cu privire la existenţa unui loc periculos în imediata apropiere. Se disting de celelalte indicatoare rutiere prin faptul că au o **formă triunghiulară cu un vârf orientat în sus**. O altă caracteristică a indicatoarelor de avertizare e faptul că au o margine roşie, deşi acest lucru nu e universal valabil.

În ceea ce priveşte modul de montare, administratorii drumurilor obişnuiesc să le amplaseze în felul următor:

1. la maxim 50 de metri de locul periculos, atunci când acesta se află în interiorul localităţilor;
2. Între 100 şi 250 de metri de locul periculos, atunci când acesta se află în exteriorul localităţilor;
3. Între 500 şi 1000 de metri de locul periculos, atunci când acesta se află de-a lungul unor drumuri cu un regim de viteză mărit, cum ar fi autostrăzile sau drumurile expres.

Cele mai importante indicatoare de avertizare. Obligaţii şi recomandări.

Indicatoarele "**Curbă la stânga**", "**Curbă la dreapta**", "**Curbă dublă sau succesiune de mai mult de două curbe, prima la dreapta/stânga**" atenţionează şoferii cu privire la existenţa unor curbe în imediata apropiere, pe sensul de mers.

La întâlnirea oricărui indicator dintre cele menţionate anterior, şoferilor li se recomandă să circule cu o viteză redusă atunci când nu au vizibilitate. Legal, şoferii au voie să depăşească în curbele cu vizibilitate şi fără restricţii, însă se recomandă ca depăşirea să se facă după terminarea curbei. Totuşi, dacă vizibilitatea este sub 50 m, atunci depăşirea este interzisă.

Curbă la stânga	**Curbă la dreapta**
Curbă dublă sau o succesiune de mai mult de două curbe, prima la stânga	**Curbă dublă sau o succesiune de mai mult de două curbe, prima la dreapta**

Indicatoarele "**Curbă deosebit de periculoasă**" şi "**Panouri succesive pentru curbe deosebit de periculoase**" se montează înaintea unor porţiuni dificile de drum, în care urmează una sau mai multe curbe cu risc ridicat de producere a unui accident.

La întâlnirea lor, şoferii trebuie să reducă viteza de deplasare la sub 30 de km/h în localităţi, respectiv 50 km/h în afara localităţilor. De asemenea, efectuarea de manevre este interzisă în curbă.

Curbă deosebit de periculoasă	**Panouri succesive pentru curbe deosebit de periculoase**

Întâlnirea indicatoarelor "**Coborâre periculoasă**" şi "**Urcare cu înclinare mare**" impun adaptarea vitezei de deplasare, recomandarea principală fiind aceea de a păstra la coborâre aceeaşi treaptă de viteză care a fost folosită şi în urcare. De asemenea, trebuie făcută diferenţa între noţiunile de **rampă** şi **pantă**, întrucât ele au semnificaţii diferite: rampa semnifică doar porţiunea de urcare, iar panta e reprezentată doar de porţiunea de coborâre.

La întâlnirea oricăruia dintre cele două indicatoare, şoferii nu au voie să staţioneze, dar nu sunt restricţionaţi în ceea ce priveşte celelalte manevre precum mersul înapoi, depăşirea, oprirea sau întoarcerea. Totuşi, atunci când vârful de pantă este la mai puţin de 50 de metri, toate manevrele de mai sus devin interzise.

Coborâre periculoasă	**Urcare periculoasă**

Indicatoarele de **drum îngustat**, fie pe o parte, fie pe ambele părţi, interzic şoferilor să oprească (implicit, li se interzice şi să staţioneze pe carosabil, să întoarcă sau să meargă înapoi), dar nu interzic depăşirea sau deplasarea cu o anumită viteză.

Drum îngustat pe ambele părţi	**Drum îngustat pe partea dreaptă**	**Drum îngustat pe partea stângă**

Indicatoarele "**Acostament periculos**" şi "**Ieşire spre un chei sau un mal abrupt**" - avertizează şoferii cu privire la existenţa unui loc periculos în imediata apropiere. Şoferii sunt obligaţi să se deplaseze normal, cu atenţie şi nu au voie să întoarcă decât după ce soliditatea drumului permite acest lucru.

Acostament periculos	**Ieşire spre un chei sau mal abrupt**

Indicatoarele "**Tunel**" şi "**Pod Mobil**" - la întâlnirea acestor două indicatoare, precum şi în tuneluri, la deplasarea pe poduri sau pe sub ele, şoferii îşi pierd dreptul de a executa orice manevră. Se permite totuşi depăşirea, dar numai a motocicletelor, a căruţelor şi a oricăror altor vehicule nemotorizate, dar numai atunci când este vizibilitate mare, iar lăţimea drumului este de cel puţin 7 metri.

Tunel	**Pod mobil**

Indicatoarele "**Drum alunecos**" şi cele de **presemnalizare a unei amenajări construite de administratorul drumului** care permite întoarcerea maşinii - şoferilor li se recomandă să adapteze viteza de deplasare la condiţiile de drum, mai ales când acesta este alunecos.

Drum alunecos	**Presemnalizarea unei amenajări rutiere care oferă şi posibilitatea întoarcerii**

	Drum aglomerat Indicatorul "**Drum aglomerat**" avertizează şoferii că trebuie să păstreze o distanţă minimă legală faţă de maşina din faţă, tocmai pentru a evita producerea unor accidente în lanţ.

	Accident Indicatorul "Accident" îi obligă pe şoferi să reducă viteza de deplasare la sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi la sub 50 de km/h în afara lor.

Indicatorul "**Drum cu denivelări**" sau presemnalizarea unei denivelări (aşa-numitele "cocoaşe de cămilă") pentru limitarea vitezei obligă participanţii la trafic să reducă viteza la sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi la sub 50 de km/h în afara lor.

Drum cu denivelări	**Denivelare pentru limitarea vitezei**

	Lucrări Indicatorul "**Lucrări**" are, de regulă, caracter temporar, motiv pentru care el are un fond galben. Acesta avertizează participanţii la trafic cu privire la începerea unei porţiuni de drum pe care se execută lucrări de reparaţie sau de amenajare.

	Împroşcare cu pietriş Indicatorul "**Împroşcare cu pietriş**" avertizează şoferii de existenţa unei porţiuni de drum pe care există criblură şi, ca atare, şoferii trebuie să mărească distanţa faţă de maşina din faţă pentru a diminua riscul de spargere a parbrizului.

	Căderi de pietre Indicatorul "**Căderi de pietre**" avertizează şoferii că în zona imediat următoare există pericolul unor căderi de pietre şi, ca atare, ar trebui să circule cu atenţie sporită.

	Presemnalizare trecere de pietoni Acest indicator nu trebuie confundat cu cel de "Trecere de pietoni", acesta având rolul de a avertiza şoferii cu privire la existenţa unei treceri de pietoni în imediata apropiere, dar care nu are o vizibilitate foarte bună. Nu este obligatorie reducerea vitezei la întâlnirea acestui indicator.

	Copii Indicatorul "**Copii**" se întâlneşte frecvent în zonele rezidenţiale, în zonele cu şcoli, parcuri şi grădiniţe. De regulă, indicatorului i se asociază un marcaj cu linie continuă. La întâlnirea acestui indicator, şoferii sunt obligaţi să circule cu o viteză de sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi de sub 50 de km/h în afara localităţilor. Valabilitatea acestui indicator începe cu ora 7 dimineaţa şi se termină la ora 10 seara.

Indicatoarele "**Animale**" (sunt 2 tipuri întâlnite, unul pentru animale sălbatice şi unul pentru animale domestice) avertizează şoferii cu privire la începerea unui loc în care trebuie să circule cu atenţie sporită, întrucât pot întâlni animale care traversează drumul.

 Animale	 **Animale**

	Biciclişti Indicatorul "**Biciclişti**" avertizează şoferii cu privire la începutul unui sector de drum pe care pot întâlni biciclişti. Nu sunt impuse restricţii, însă se recomandă circularea cu atenţie.

	Semafoare Indicatorul "**Semafoare**" presemnalizează o intersecţie semaforizată.

	Aeroport Indicatorul avertizează şoferii de existenţa unui aeroport în imediata apropiere şi implicit de riscul de a fi surprinşi de zgomotul produs de motoarele avioanelor, care decolează sau aterizează pe piste.

	Vânt lateral Indicatorul "**Vânt lateral**" este întâlnit în zonele cu vânturi foarte puternice. Şoferilor li se recomandă să păstreze distanţele legale faţă de celelalte maşini şi să conducă cu atenţie atunci când sunt depăşiţi de maşini de mare tonaj, întrucât există riscul de absorbţie.

	Circulaţie în ambele sensuri Indicatorul "**Circulaţie în ambele sensuri**" indică sfârşitul unui drum cu prioritate, avertizând astfel şoferii ca pe sectorul de drum următor se va circula în ambele sensuri.

	Alte pericole Indicatorul "**Alte pericole**" avertizează şoferii cu privire la existenţa unor alte pericole întâlnite pe drum, pentru care nu există un indicator specific.

	Intersecţie de drumuri Indicatorul "**Intersecţie de drumuri**" avertizează şoferii de o intersecţie nedirijată, în care vor trebui să aplice regula priorităţii de dreapta. Ca în cazul oricărei intersecţii nedirijate, la intrarea în intersecţie şoferii au obligaţia de a circula cu o viteză de sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi de sub 50 de km/h în afara lor.

Indicatoarele care **presemnalizează intersecţia cu unul sau mai multe drumuri fără prioritate** se întâlnesc, de obicei, în afara localităţilor. Şoferii care întâlnesc aceste indicatoare pe sensul de mers nu trebuie să reducă viteza decât dacă vor să vireze la stânga sau la dreapta.

 Intersecţie cu un drum fără prioritate	 **Intersecţie cu un drum fără prioritate**
 Intersecţie cu un drum fără prioritate	 **Intersecţie cu drumuri fără prioritate, decalate**

	Presemnalizare intersecţie cu sens giratoriu Indicatoarele de **presemnalizare a sensurilor giratorii** se montează înaintea sensurilor giratorii. Ele avertizează că în intersecţia următoare nu se va mai aplica regula priorităţii de dreapta, ci se va aplica regula primului intrat în intersecţie.

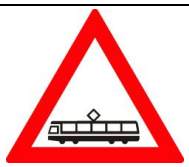	**Trecere la nivel cu linii de tramvai** Indicatorul de **trecere la nivel cu linii de tramvai** anunţa intersectarea drumului cu una sau mai multe şine de tramvai. Indicatorul nu trebuie confundat cu cel de staţie de tramvai, întrucât cel din urmă este diferit.

	Cale ferată industrială Indicatorul de **Cale Ferată Industrială** avertizează şoferii că pe sensul de mers vor întâlni o cale ferată industrială şi îi obligă pe participanţii la trafic să conducă cu o atenţie sporită şi să respecte indicaţiile agenţilor de cale ferată. Nu este obligatorie reducerea vitezei la întâlnirea acestui indicator, decât în cazurile în care este însoţit de un indicator de limitare.

	Trecere la nivel cu o cale ferată cu bariere sau semibariere (păzită) Acest indicator indică şoferilor faptul că trebuie să reducă viteza în apropierea căii ferate păzite şi să nu mai încerce efectuarea vreunei manevre înainte şi după cu 50 de metri. Se respectă indicaţiile acustico vizuale şi se opreşte dacă barierele sunt coborâte.

	Trecere la nivel cu o cale ferată fără bariere (nepăzită) Această cale ferată este nepăzită şi, ca atare, obligă conducătorii auto să oprească şi să nu mai efectueze manevre înainte cu 50 de metri.

Trecere la nivel cu o cale ferată simplă sau dublă fără bariere. Acest indicator se montează de obicei lângă calea ferată, iar întâlnirea acestuia îi obligă pe conducători să oprească in punctul de vizibilitate maximă, fără a depăşi indicatorul. Dacă există aparate de avertizare acustico vizuale, se respectă semnificaţia lor, obligativitatea de a opri fiind nulă în situaţia în care luminile albe intermitente sunt în funcţiune.

 Trecere la nivel cu o cale ferată simplă fără bariere	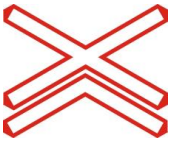 **Trecere la nivel cu o cale ferată dublă fără bariere**
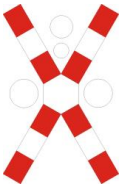 **Trecere la nivel cu o cale ferată simplă fără bariere**	 **Trecere la nivel cu o cale ferată dublă fără bariere**

	Panouri suplimentare pentru trecerea la nivel cu calea ferată Întâlnirea acestora indică apropierea de calea ferată. Sunt montate succesiv la 150, 100 şi 50 de metri de calea ferată, iar depăşirea ultimului panou obligă şoferii să nu mai încerce nici o manevră decât după 50 de metri de la trecerea peste calea ferată.

Balize direcţionale/bidirecţionale - se întâlnesc cel mai adesea în cazul lucrărilor sau a obstacolelor de pe autostradă şi arată prin ce parte trebuie ocolite respectivele lucrări.

Baliză direcţională care indică ocolirea obstacolului prin stânga	**Baliză direcţională care indică ocolirea obstacolului prin dreapta**	**Baliză bidirecţională**

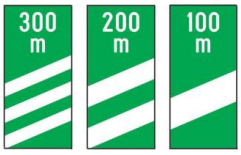	**Panouri suplimentare la nodurile rutiere pe autostrăzi** Se montează, de obicei, la ieşirile de pe autostrăzi, la o distanţă de 300, 200, respectiv 100 de metri.

Indicatoarele care semnalizează **o urcare cu înclinare mare** sunt de două tipuri: cele care au un panou adiţional ce arată distanţa până la urcare şi cele care au un panou adiţional ce arată lungimea urcării.

Coborâre cu înclinare mare la o distanţă de 320 de m de la întâlnirea indicatorului	**Urcare cu înclinare mare pe o lungime de 3,5 km**

	Semnalizarea zonelor cu risc ridicat de accidente rutiere Acest indicator a fost introdus în 2015, iar **punctul negru** reprezintă un sector de drum cu lungimea de maximum 1 km, pe care, pe parcursul a 5 ani consecutiv, s-au înregistrat cel puţin 10 accidente grave de circulaţie, soldate cu cel puţin 10 persoane decedate sau rănite grav.

1.5. INDICATOARE DE INTERZICERE SAU RESTRICŢIE

Indicatoarele de interzicere sau de restricţie au o formă rotundă şi o margine de culoare roşie, iar semnificaţia lor începe din dreptul lor. Valabilitatea acestora se termină în prima intersecţie,

excepţie făcând cazurile în care există indicatoare adiţionale. Un caz particular îl reprezintă cazurile în care ele sunt întâlnite împreună cu indicatorul de localitate, caz în care restricţia este valabilă până la ieşirea din localitate.

	Accesul interzis Se instalează în intersecţiile în care există cel puţin un drum cu sens unic. Este interzis accesul tuturor vehiculelor, implicit al bicicletelor sau al celor cu tracţiune animală.
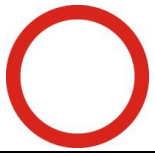	**Circulaţie interzisă în ambele sensuri** Cu excepţia riveranilor şi a altor excepţii înscrise pe panourile adiţionale, nici un vehicul nu are voie să pătrundă pe porţiunea respectivă de drum;
	Accesul interzis autovehiculelor, cu excepţia motocicletelor fără ataş Indicatorul interzice accesul tuturor autovehiculelor, nu doar autoturismelor, cu excepţia bicicletelor, a motocicletelor fără ataş, a ciclomotoarelor, mopedelor.
	Accesul interzis autovehiculelor Interzice accesul tuturor vehiculelor motorizate, fie ele doar ciclomotoare sau motociclete fără ataş; permite accesul vehiculelor nemotorizate.
	Accesul interzis autovehiculelor şi vehiculelor cu tracţiune animală Singurele vehicule care au drept de acces sunt bicicletele şi vehiculele trase sau împinse cu mâna.
	Accesul interzis autovehiculelor cu remorcă, cu excepţia celor cu semiremorcă sau cu remorcă cu o osie Indicatorul permite accesul vehiculelor cu semiremorcă sau remorcă cu o singură osie.
	Accesul interzis pietonilor
	Accesul interzis vehiculelor cu tracţiune animală

	Accesul interzis vehiculelor împinse sau trase cu mâna
	Accesul interzis autobuzelor Indicatorul interzice accesul autobuzelor, dar nu şi a celorlalte autovehicule.
	Accesul interzis motocicletelor Indicatorul interzice accesul motocicletelor, dar nu şi celorlalte autovehicule;
	Accesul interzis bicicletelor
	Accesul interzis mopedelor (ciclomotoarelor)
	Accesul interzis vehiculelor destinate transportului de mărfuri
	Accesul interzis tractoarelor Indicatorul interzice accesul tractoarelor, precum şi tuturor maşinilor destinate muncilor agricole;
	Accesul interzis vehiculelor cu lăţimea mai mare de …m. Interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, au o lăţime mai mare decât limita maximă admisă, în acest caz 3,50 m;

	Accesul interzis vehiculelor cu înălţime mai mare de …m. Interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, au o înălţime mai mare decât limita maximă admisă, în acest caz 3,30 m;
	Accesul interzis vehiculelor cu masă mai mare de …t Interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, au masă mai mare decât limita maximă admisă pe indicator;
	Accesul interzis vehiculelor cu masă mai mare de …t pe osia simplă Indicatorul interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, au o masă mai mare decât limita maximă admisă pe osia simplă;
	Accesul interzis vehiculelor cu masă mai mare de…t pe osia dublă Indicatorul interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, au o masă mai mare decât limita maximă admisă pe osia dublă;
	Accesul interzis vehiculelor cu masă mai mare de …t pe osia triplă Interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, au o masă mai mare decât limita maximă admisă pe osia triplă;
	Accesul interzis autovehiculelor sau ansamblurilor de vehicule având o lungime mai mare de …m. Interzice accesul vehiculelor care, prin construcţie, depăşesc lungimea maximă admisă pe sectorul respectiv de drum, precum şi al ansamblurilor de vehicule care depăşesc lungimea maximă admisă;
	Interzis autovehiculelor de a circula fără a menţine între ele o distanţă de cel puţin…m Indicatorul obligă şoferii să circule la o distanţă minimă stabilită de administratorul drumului;
	Interzis a vira la stânga (interzisă şi întoarcerea) Indicatorul îi obligă pe şoferi să nu încerce să vireze la stânga sau să întoarcă;

	Interzis a vira la dreapta
	Întoarcerea interzisă
	Depăşirea autovehiculelor, cu excepţia motocicletelor fără ataş, interzisă Cu excepţia motocicletelor fără ataş şi a vehiculelor fără motor, depăşirea tuturor celorlalte vehicule este interzisă. Acest indicator îi obligă pe şoferi să nu staţioneze, să întoarcă sau să meargă înapoi pe raza de acţiune a indicatorului;
	Depăşirea interzisă autovehiculelor destinate transportului de mărfuri Indicatorul îi obligă numai pe şoferii camioanelor să nu încerce depăşirea. **ATENŢIE**: pe raza indicatorului sunt interzise următoarele manevre: oprirea, staţionarea, întoarcerea şi mersul înapoi;
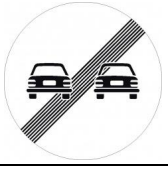	**Sfârşitul interdicţiei de a depăşi** Indicatorul anunţă şoferii că interdicţiile referitoare la depăşiri iau sfârşit odată ce depăşesc indicatorul;
	Claxonarea interzisă Interzice şoferilor să claxoneze, excepţie făcând situaţiile de evitare a unui pericol iminent. Atunci când este alăturat indicatorului de localitate, este interzisă folosirea claxonului pe raza întregii localităţi;
	Sfârşitul tuturor restricţiilor Indică sfârşirea restricţiilor de limitare de viteză, de depăşire, precum şi de folosire a claxonului.
	Vamă Indicatorul obligă şoferii să oprească în dreptul poliţiştilor de frontieră şi să respecte indicaţiile acestora;

	Taxă de trecere Indicatorul obligă şoferii să oprească în dreptul ghişeului unde se plăteşte taxa de trecere;
	Limitare de viteză Indicatorul îi obligă pe şoferi să circule maxim cu viteza înscrisă pe indicator;
	Sfârşitul limitării de viteză Indicatorul anunţă şoferii că limitarea de viteză anterior întâlnită a luat sfârşit;
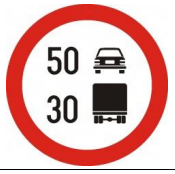	**Limitare de viteză diferenţiată pe categorii de vehicule** Ii obligă pe conducătorii auto să circule maxim cu viteza înscrisă pe indicator, în funcţie de categoria de care aparţine maşina pe care o conduc;
	Accesul interzis vehiculelor care transportă mărfuri periculoase Indicatorul îi obligă pe transportatorii de mărfuri periculoase să adopte un traseu ocolitor;
	Accesul interzis vehiculelor care transportă substanţe de natură să polueze apele Indicatorul îi obligă pe cei care transportă substanţe de natură să polueze apele să meargă pe un alt traseu.
	Accesul interzis vehiculelor care transportă substanţe explozive sau uşor inflamabile Indicatorul îi obligă pe cei care transportă substanţe explozive sau uşor inflamabile să aleagă un alt traseu;
	Control Poliţie Indicatorul avertizează şoferii în legătură cu un posibil control al poliţiei, caz în care sunt obligaţi să oprească;

	Zonă cu viteză limitată la …km/oră Indicatorul îi obligă pe şoferi să circule cu cel mult viteza înscrisă pe indicator;

	Sfârşitul zonei cu viteză limitată la …km/oră Indicatorul îi anunţă pe şoferi că zona cu viteză limitată s-a terminat în dreptul indicatorului;

1.6. INDICATOARE DE OBLIGARE

Indicatoarele de obligare sunt uşor de depistat, întrucât ele au toate o formă rotundă şi un fundal albastru.

Indicatoarele de obligare sunt următoarele:

	Înainte Acest indicator îi obligă pe şoferi să circule numai pe direcţia înainte în respectiva intersecţie. Deşi este confundat uşor cu indicatorul de SENS UNIC, indicatorul **Înainte** este valabil numai până în prima intersecţie. La întâlnirea acestui indicator, şoferii nu au voie să întoarcă;

La dreapta - dacă săgeata este dreaptă, virajul la dreapta se va face înaintea indicatorului, în timp ce indicatorul cu săgeata curbă obligă şoferii să efectueze un viraj la dreapta numai după întâlnirea indicatorului. Şoferii sunt obligaţi să reducă viteza la 30 de km/h în localităţi, respectiv la 50 de km/h în afara lor atunci când efectuează un astfel de viraj;

 La dreapta	 **La dreapta**

	Înainte sau la dreapta Indicatorul obligă şoferii să circule numai pe direcţia înainte sau la dreapta, fără să aibă posibilitatea să întoarcă;

Ocolire - acest indicator obligă ocolirea unui anumit obstacol prin direcţiile indicate;

 Ocolire	 Ocolire

	Intersecţie cu sens giratoriu Obligă şoferii să intre în sensul giratoriu în sensul arătat de săgeţi. În interiorul intersecţiei, şoferii trebuie să acorde prioritate celor care vin din stânga, adică celor care sunt deja intraţi în intersecţie. Oprirea şi staţionarea sunt interzise, dar nu şi depăşirea. Întoarcerea este permisă numai prin ocolirea rondului;
	Pistă pentru biciclete Obligă bicicliştii să circule numai pe pista pentru biciclete;
	Drum obligatoriu pentru categoria de vehicule Indicatorul obligă şoferii care conduc categoria de maşină înscrisă pe indicator să circule pe drumul sau pe banda respectivă;
	Drum pentru pietoni Indicatorul semnalizează prezenţa unui drum pietonal;
	Delimitarea pistelor pentru pietoni şi biciclete Indică pietonilor şi bicicliştilor pe ce parte a drumului ar trebui să se deplaseze pentru a nu se incomoda unii pe alţii;
	Pistă comună pentru pietoni şi biciclete Indică pietonilor şi bicicliştilor că drumul pe care se deplasează este comun;
	Viteză minimă obligatorie Indicatorul obligă şoferii să se deplaseze cel puţin cu viteza înscrisă pe indicator;
	Sfârşitul zonei cu viteză minimă obligatorie Indică şoferilor că au trecut de zona în care erau obligaţi să se deplaseze cu o viteză minimă obligatorie;

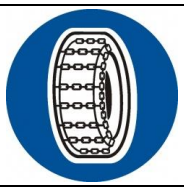	**Lanţuri pentru zăpadă** Obligă şoferii să îşi monteze lanţuri pentru zăpadă înainte de a intra pe respectivul drum.

Direcţia obligatorie pentru vehiculele care transportă mărfuri periculoase - indică şoferilor de pe autovehiculele care transportă mărfuri periculoase traseul obligatoriu pe care trebuie să îl urmeze în intersecţie;

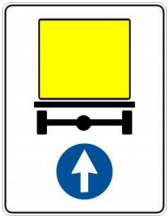	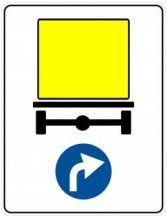	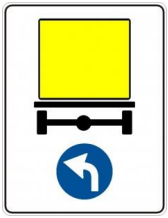
Direcţia obligatorie pentru vehiculele care transportă mărfuri periculoase (înainte)	**Direcţia obligatorie pentru vehiculele care transportă mărfuri periculoase (la dreapta)**	**Direcţia obligatorie pentru vehiculele care transportă mărfuri periculoase (la stânga)**

1.7. INDICATOARE DE ORIENTARE

Spre deosebire de cele de obligare, acestea au forma patrulatera şi au fondul albastru sau verde. Cele mai întâlnite indicatoare de orientare sunt:

	Presemnalizarea direcţiilor la o intersecţie de drumuri din afara localităţilor Indică şoferilor destinaţiile principale în funcţie de direcţia pe care o vor lua în următoarea intersecţie;

	Presemnalizarea direcţiilor la o intersecţie denivelată de drumuri Indică şoferilor că va urma o intersecţie denivelată, precum şi destinaţiile principale în funcţie de direcţia aleasă;

	Presemnalizarea traseului de evitare a localităţii Indică şoferilor ruta pe care ar trebui să o urmeze pentru a evita tranzitarea unei localităţi;

	Drum închis sau deschis Indică starea unui drum, respectiv traseul până unde un drum este oficial deschis;
	Presemnalizarea direcţiilor într-o intersecţie cu sens giratoriu Indică şoferilor care sunt direcţiile posibile în următoarea intersecţie cu sens giratoriu;
	Presemnalizarea pe autostradă pentru spaţiu de servicii Acest indicator este întâlnit pe autostradă şi indică distanţa până la un spaţiu de servicii;
	Confirmarea direcţiei de mers pe autostradă spre localităţi mai importante şi distanţele până la acestea Confirmă şoferilor care se deplasează pe autostradă direcţia de mers, precum şi cele mai importante localităţi prin care vor trece;
	Presemnalizarea direcţiilor indicate Indică şoferilor destinaţiile posibile în funcţie de direcţia pe care o vor urma în intersecţia apropiată;
	Presemnalizarea traseului de urmat în cazul unei restricţii de circulaţie Indică şoferilor itinerariul pe care îl vor avea de urmat în cazul în care drumul obişnuit are o restricţie de circulaţie pentru vehiculul condus;
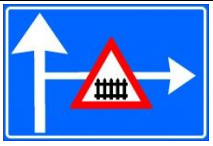	**Presemnalizarea unui loc periculos, o interzicere sau o restricţie pe un drum lateral** Indică şoferilor că pe drumul lateral din intersecţia apropiată există un loc periculos;
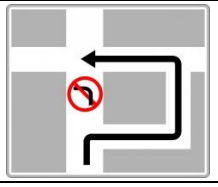	**Presemnalizarea traseului de urmat în vederea efectuării virajului la stânga** Indică şoferilor traseul exact pe care îl au de urmat dacă vor să vireze la stânga;

	Presemnalizarea pe autostradă pentru parcare Indică şoferilor care se deplasează pe autostradă existenţa unei parcări în apropiere, cât şi distanţa până la aceasta;

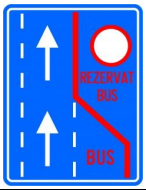	**Bandă rezervată circulaţiei mijloacelor de transport public de persoane** Indică şoferilor că o bandă de pe drumul pe care se deplasează este dedicată vehiculelor care servesc transportului public în comun;

	Drum fără ieşire Indică şoferilor că un drum din intersecţie nu are ieşire;

Traseu de urmat pentru anumite categorii de vehicule - indică şoferilor direcţia pe care o au de urmat dacă sunt la volanul unui vehicul din categoria de pe indicator;

 Traseu de urmat pentru anumite categorii de vehicule (înainte)	 **Traseu de urmat pentru anumite categorii de vehicule (la dreapta)**

Selectarea circulaţiei pe direcţii de mers în apropierea intersecţiei - indică şoferilor ce bandă ar trebui să ocupe în funcţie de direcţia pe care doresc să o urmeze în următoarea intersecţie;

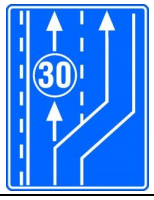	**Bandă destinată circulaţiei vehiculelor lente** Indică şoferilor care se deplasează pe un drum, care dintre benzi este destinată vehiculelor lente;

Terminarea benzii de circulaţie din dreapta sau din stânga părţii carosabile - indică şoferilor că una dintre cele două benzi pe sens se va sfârşi în câţiva zeci de metri.

Terminarea benzii de circulaţie din dreapta părţii carosabile	**Terminarea benzii de circulaţie din stânga părţii carosabile**

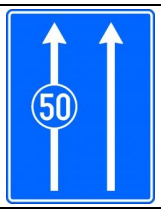	**Viteză minimă obligatorie pentru o bandă de circulaţie** Indică şoferilor viteza minimă cu care sunt obligaţi să circule pe o anumită bandă de circulaţie.

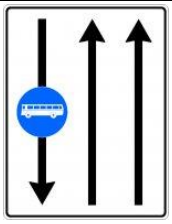	**Bandă de circulaţie rezervată autovehiculelor de transport public de persoane** Indică şoferilor care dintre benzi e rezervată autobuzelor şi altor vehicule de transport public în comun;

	Viteză minimă obligatorie pentru diferite benzi de circulaţie Indică şoferilor care este viteza minimă pe care ar trebui să o adopte în funcţie de banda pe care se deplasează;

	Limite de viteză pentru diferite benzi de circulaţie Indică şoferilor care este viteza maximă cu care ar trebui să circule în funcţie de banda pe care se deplasează;

	Drum comunal Indică şoferilor că se află pe un drum comunal. Indicatorul se distinge prin calota bornelor cu fond galben;

	Drum judeţean Indică şoferilor că se află pe un drum judeţean. Indicatorul se distinge prin borne cu fond albastru;

	Drum naţional Indică şoferilor că se află pe un drum naţional, al cărui indicator se distinge prin borne kilometrice de culoare roşie;

Drum deschis traficului internaţional - indică şoferilor că se află pe un drum european. Pe acest tip de drum, şoferilor le este interzisă atât oprirea, cât şi staţionarea;

Drum deschis traficului internaţional	**Direcţia spre drumul deschis traficului internaţional indicat**	**Traseu de tranzit european**

Direcţia spre localitatea indicată - le indică şoferilor distanţa până la o anumită localitate, cât şi direcţia pe care trebuie să se deplaseze pentru a ajunge acolo. Pe panou pot apărea mai multe localităţi;

	Direcţia de urmat pentru autovehiculele destinate transportului de mărfuri Indică şoferilor autovehiculelor transportatoare de mărfuri direcţia de urmat pentru a ajunge într-o anumită localitate;

	Direcţia către obiectivul turistic Indică direcţia şi deseori şi distanţa către un anumit obiectiv turistic;

	Direcţia către obiective locale Indică şoferilor direcţia de urmat pentru a ajunge în anumite obiective locale pe raza localităţii în care se află;

	Direcţia spre aeroport Indică direcţia de urmat pentru a ajunge la aeroport;

	Direcţia de urmat în cazul devierii temporare a circulaţiei Indică şoferilor direcţia de urmat în cazul unei devieri temporare (lucru relevat de indicatoarele pe fond galben) a circulaţiei;

	Simbolul şi numărul autostrăzii Indicatorul oferă informaţii despre numărul autostrăzii;
	Intrare în localitate Indică şoferilor că au intrat în localitate şi, ca atare, să se deplaseze cu limita de viteză maximă legală;
	Ieşire din localitate Indică şoferilor că au ieşit din localitate;
	Limită de judeţ Indică şoferilor că se află la graniţa dintre 2 judeţe;
	Curs de apă, tunel sau viaduct Indică şoferilor că vor trece imediat pe deasupra unui curs de apă, pe un viaduct sau că vor trece printr-un tunel.
	Confirmarea direcţiei de mers spre o localitate Confirmă şoferilor direcţia de mers, precum şi distanţa până la următoarea localitate;
	Organizarea traficului pe benzi de circulaţie Indică şoferilor cum ar trebui să se poziţioneze pe benzile de circulaţie în funcţie de categoria de vehicul condusă;
	Telefon de urgenţă Indică prezenţa unui telefon de urgenţă, prin care se pot apela serviciile de urgenţă;

1.8. INDICATOARE DE INFORMARE

Indicatoarele de informare se disting prin formă dreptunghiulară sau pătrată, precum şi prin fondul albastru sau verde. Cele mai cunoscute indicatoare de informare sunt:

Trecere de pietoni - informează şoferii că prin acel loc trec pietonii. Ca atare, şoferii trebuie să acorde prioritate pietonilor angajaţi în traversare pe sensul de mers, dar şi să reducă viteza până la sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi la sub 50 de km/h în afara localităţilor dacă există pietoni ce intenţionează să traverseze.

La trecerile de pietoni, şoferii nu au voie să depăşească şi nici să oprească, să staţioneze, să întoarcă sau să meargă înapoi pe un interval cuprins între 25 de metri înainte de trecere şi 25 de metri după trecere;

Sens unic - informează şoferii că porţiunea următoare de drum este cu sens unic. Ca atare, şoferii nu au voie să întoarcă. Staţionarea este permisă, la fel şi oprirea, dar numai pe partea stângă;

	Limite generale de viteză Indicatorul se află la intrarea în ţară şi informează şoferii despre limitele generale de viteză;

	Limite de viteză pe autostradă în funcţie de condiţiile meteorologice Informează şoferii care se deplasează pe o autostradă care sunt limitele maxime de viteză în funcţie de condiţiile meteorologice;

	Autostradă Informează şoferii că urmează să intre pe o autostradă sau le confirmă faptul că se deplasează pe o autostradă;

	Sfârşit de autostradă Informează şoferii că sunt pe punctul de a ieşi de pe autostradă;
	Spital Informează şoferii că se află în dreptul unui spital;
	Poliţia Informează şoferii despre existenţa unui post de Poliţie în dreptul sau în apropierea indicatorului;
	Post de prim ajutor Informează şoferii despre existenţa unui post de prim ajutor, la care pot apela în caz de urgenţă medicală;
	Pasarelă pentru pietoni Informează pietonii cu privire la existenţa unei pasarele pe care o pot folosi pentru a trece în siguranţă strada;
	Pasaj subteran pentru pietoni Informează pietonii cu privire la existenţa unui pasaj subteran pe care îl pot folosi pentru a trece în siguranţă strada;
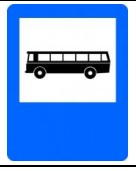	**Staţie de autobuz** Informează şoferii despre existenţa unei staţii de autobuz;
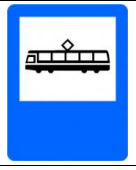	**Staţie de tramvai** Informează şoferii despre existenţa unei staţii de tramvai în dreptul indicatorului;

	Staţie de taximetre Informează şoferii despre existenţa unei staţii de taxiuri în zonă;
	Vulcanizare Informează şoferii despre existenţa unui serviciu de vulcanizare (şi alte servicii conexe);
	Telefon Informează şoferii cât şi pe ceilalţi participanţi la trafic despre existenţa unui telefon public;
	Staţie de alimentare cu carburanţi Informează şoferii despre existenţa unei staţii de alimentare cu carburanţi;
	Staţie de alimentare cu carburanţi, inclusiv benzină fără plumb Informează şoferii despre existenţa unei staţii de alimentare cu carburanţi, care comercializează şi benzină fără plumb;
	Staţie de alimentare cu carburanţi, inclusiv benzină fără plumb şi GPL Informează şoferii despre prezenţa unei staţii de alimentare cu carburanţi, care nu comercializează doar benzină şi motorină obişnuită, ci şi benzină fără plumb, precum şi gaz petrolier lichefiat;
	Hotel/Motel Informează şoferii despre prezenţa unui hotel sau a unui motel;
	Restaurant Informează şoferii şi ceilalţi participanţi la trafic despre prezenţa unui restaurant în apropiere;

	Bufet/Cofetărie Informează şoferii despre existenţa unui bufet sau a unei cofetării în dreptul indicatorului;
	Teren pentru camping Informează şoferii, implicit potenţialii turişti, despre existenţa unui teren pentru camping în vecinătate;
	Teren pentru caravane Informează şoferii, implicit potenţialii turişti, despre existenţa unui teren pentru cei care se deplasează în caravane (sunt locuri special amenajate pentru rulote);
	Teren pentru camping şi caravane Informează turiştii despre prezenţa unui teren pentru camping, dar care e echipat corespunzător pentru a primi şi caravane;
	Îmbarcare pe vagoane platformă de cale ferată Informează şoferii despre un loc în care se face îmbarcare pe vagoane, pentru ca maşinile să fie transportate pe calea ferată;
	Îmbarcare pe feribot Informează şoferii despre locul în care se face îmbarcarea pe feribot;
	Port Informează şoferii că au intrat într-un port;
	Gară Informează şoferii despre prezenţa unei gări în apropiere;

	Loc pentru popas Semnalizează şoferilor prezenţa unui loc pentru popas, care, de regulă, e suficient de mare pentru a parca cel puţin o maşină;
	Cabană pentru turişti Informează turiştii despre existenţa unei cabane în dreptul sau în apropierea indicatorului;
	Toaletă publică Semnalizează prezenţa unei toalete publice;
	Service auto Semnalizează prezenţa unui service auto;
	Informaţii rutiere Indică posturile de radio locale, numele lor, cât şi frecvenţele pe care emit;
	Închirieri auto Indică şoferilor/turiştilor prezenţa unui centru de închirieri auto, eventual distanţa până la centru şi direcţia de urmat;
	Plajă Indică turiştilor şi şoferilor distanţa până la plajă;
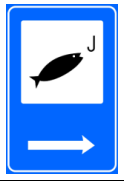	**Zonă de pescuit** Semnalizează prezenţa unor locuri amenajate pentru pescuit;

	Zonă de vânătoare Semnalizează începutul unei zone amenajate pentru vânătoare;
	Autogară Semnalizează prezenţa unei autogări;
	Centru viticol Indică prezenţa în dreptul indicatorului sau în apropiere a unui centru viticol;
	Zonă industrială Semnalizează intrarea într-o zonă industrială;
	Poştă Indică prezenţa unui oficiu poştal în zonă, eventual distanţa până la oficiul poştal şi direcţia de urmat;
	Apă potabilă Indică existenţa unui loc de unde se poate procura apă potabilă. Pe indicator poate apărea şi distanţa până la punctul respectiv, cât şi direcţia de urmat;
	Loc de joacă pentru copii Semnalizează prezenţa unui loc de joacă pentru copii, eventual distanţa şi direcţia de urmat până la punctul respectiv;
	Stadion Semnalizează prezenţa unui stadion în apropiere. Pe indicator poate apărea şi numele stadionului;

	Supermarket Indică prezenţa unui supermarket în apropiere, eventual şi distanţa până la respectivul punct de interes;
	Acces internet Indică prezenţa unui centru de unde se poate accesa internetul;
	Teatru Indică existenţa unui teatru în zonă;
	Muzeu Indică existenţa unui muzeu în zonă;
	Cântar pentru autovehicule Indică şoferilor că în zonă există un cântar special pentru automobile;
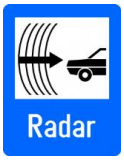	**Control radar** Indică şoferilor că în zonă au loc controale radar;
	Punct de informare turistică Indică turiştilor prezenţa unui loc de unde pot obţine gratuit informaţii despre locul în care se află şi alte obiective turistice;
	Zonă cu viteză recomandată Acest indicator informează şoferii despre începutul unei zone în care viteza recomandă este cea înscrisă pe panou;

	Sfârşitul zonei cu viteză recomandată Informează şoferii despre sfârşitul zonei cu viteză recomandată;
	Tunel Indică intrarea într-un tunel sau, în situaţia în care este însoţit şi de informaţii suplimentare (precum distanţa), indică distanţa până la intrarea în tunel. În tunel se aprind întotdeauna luminile de întâlnire, iar şoferilor le este interzis să încerce efectuarea oricăror manevre. Depăşirea este permisă, dar numai depăşirea vehiculelor fără motor, a motocicletelor fără ataş şi a mopedelor şi numai atunci când vizibilitatea este de minim 20 de metri, iar lăţimea drumului este de cel puţin 7 metri;
	Sfârşit de tunel Indică ieşirea din tunel;
	Drum pentru autovehicule Indică faptul că pe respectivul drum au dreptul să circule numai autovehicule, nu şi atelajele trase de animale sau alte vehicule nemotorizate;
	Sfârşitul drumului pentru autovehicule Indică sfârşitul drumului dedicat numai autovehiculelor;
	Viteză recomandată Acest indicator nu este de obligare, el informând doar asupra vitezei recomandate pentru porţiunea respectivă de drum;
	Denumirea străzii
	Intrarea pe strada indicată Indică direcţia de urmat pentru a intra pe o stradă indicată;

	Numărul imobilului Indică numărul locuinţei sau al clădirii;
	Complex de servicii Informează şoferii de tipul de servicii pe care îl pot găsi în complexul din apropiere, eventual şi distanţa şi direcţia de urmat până la acesta;
	Monitorizare trafic Indică prezenţa unui dispozitiv care monitorizează traficul;
	Presemnalizarea sediului poliţiei autostrăzii Informează şoferii distanţa de parcurs până la sediul sau până la un punct de lucru al Poliţiei autostrăzii;
	Refugiu rezervat depanării Informează şoferii cu privire la existenţa unui refugiu creat special pentru rezolvarea problemelor tehnice;
	Distanţa de siguranţă între vehicule, la viteze de cel mult 60km/h Informează şoferii care este distanţa minimă de siguranţă de păstrat faţă de vehiculul din faţă atunci când se deplasează cu o viteză de cel mult 60 de km/h;
	Distanţa de siguranţă între vehicule la viteze de cel mult 60km/h Informează şoferii care este distanţa minimă de siguranţă de păstrat faţă de vehiculul din faţă atunci când se deplasează cu o viteză mai mare de 60 de km/h;
	Acces pe bază de tichet Informează şoferii că accesul în respectiva unitate se face numai pe bază de tichet;

1.9. INDICATOARE DE INFORMARE TURISTICĂ

	Castel Informează turiştii despre numele cetăţii sau al castelului pe lângă care trec;
	Vestigii Informează turiştii de faptul că trec pe lângă vestigii istorice. Pe indicator se găseşte de obicei şi numele sitului arheologic;
	Monument Informează turiştii despre numele monumentului pe lângă care trec;
	Biserică Informează turiştii de numele bisericii pe lângă care trec;
	Mănăstire Informează turiştii cu privire la numele mănăstirii pe lângă care trec sau pe care o vizitează;
	Rezervaţie naturală Indică trecerea pe lângă sau intrarea într-o rezervaţie naturală;
	Cascadă Informează turiştii cu privire la numele cascadei pe lângă care trec;

	Peşteră Informează turiştii despre prezenţa unei peşteri în apropiere, precum şi numele ei;
	Pârtie de schi Informează turiştii despre trecerea pe lângă sau intrarea pe o pârtie de schi;
	Teleschi Informează turiştii despre prezenţa unui serviciu de teleschi în apropiere, eventual şi direcţia şi distanţa de parcurs până la punctul de teleschi;
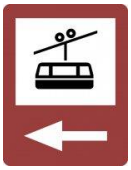	**Telecabină** Informează turiştii despre existenţa unei staţii de telecabină în apropiere, eventual oferă şi indicaţii cu privire la direcţia de urmat;
	Pensiune agroturistică Indică numele pensiunii agroturistice;

1.10. PANOURI ADIŢIONALE

Panourile adiţionale se folosesc întotdeauna numai împreună cu indicatoarele a căror semnificaţie o completează, respectiv o limitează, în unele cazuri.

Cele mai folosite panouri adiţionale sunt:

	Distanţa până la locul la care se referă indicatorul Atenţionează şoferii cu privire la distanţa pe care o mai au de parcurs până la locul la care face referire indicatorul principal;
	Distanţa dintre indicator şi începutul locului periculos Semnalizează distanţa dintre indicator şi începutul porţiunii periculoase de drum;

	Direcţia şi distanţa până la locul la care se referă indicatorul Indică direcţia şi distanţa de parcurs între indicator şi locul de referinţă;
	Categoria de autovehicule la care se referă indicatorul Atenţionează şoferii autovehiculelor din categoria înscrisă pe panou despre semnificaţia indicatorului;
	Categoriile de autovehicule la care se referă indicatorul Atenţionează şoferii autovehiculelor din categoriile înscrise pe panou că indicatorul li se adresează doar lor;
	Trecere la nivel cu o cale ferată industrială De regulă, se găseşte sub indicatorul "**Alte pericole**" a cărei semnificaţie o completează;

Intervalele de timp în care acţionează indicatorul - informează şoferii asupra intervalului de timp în care sunt obligaţi să respecte semnificaţia indicatorului;

Parcare cu plată - indică faptul că, pentru a utiliza un loc de parcare, şoferii trebuie să plătească o sumă de bani. Adiţional, pe panou pot apărea informaţii despre intervalul orar între care plata este obligatorie, cât şi tariful orar;

	Începutul şi lungimea zonei de acţiune a indicatorului Indică începutul zonei de acţiune a indicatorului, cât şi raza de incidenţă a acestuia;
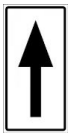	**Începutul zonei de acţiune a indicatorului** Atenţionează cu privire la începutul zonei de acţiune a indicatorului;
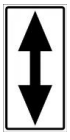	**Confirmarea zonei de acţiune a indicatorului** Confirmă şoferilor că încă sunt sub raza de incidenţă a indicatorului anterior întâlnit;

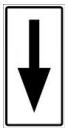	**Sfârşitul zonei de acţiune a indicatorului** Informează şoferii că de îndată ce vor trece de indicator, restricţia anterior întâlnită nu va mai fi valabilă;
	Lungimea sectorului periculos la care se referă indicatorul Informează şoferii cu privire la distanţa pe care o au de parcurs pentru a depăşi sectorul de drum periculos;
	Persoane cu handicap Informează şoferii cu privire la existenţa unor locuri special amenajate pentru persoanele cu handicap locomotor;
	Exceptarea unor categorii de vehicule de la semnificaţia indicatorului Completează indicatoarele care limitează circulaţia şi oferă informaţii despre categoriile de vehicule care au drept de circulaţie pe respectiva porţiune de drum;
	Intervale de timp în care este permisă staţionarea vehiculelor ce efectuează aprovizionarea Informează şoferii vehiculelor transportatoare de mărfuri între ce ore pot staţiona pentru a aproviziona magazinele din zonă cu mărfuri;
	Distanţa până la indicatorul oprire Informează şoferii despre distanţa pe care o au de parcurs până când vor întâlni indicatorul "**Oprire**", în dreptul căruia vor fi nevoiţi să oprească;
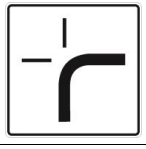	**Direcţia drumului cu prioritate** Informează şoferii care dintre drumurile din intersecţie au prioritate;
	Viteză recomandată pe un sector de drum cu semafoare sincronizate Informează şoferii asupra vitezei pe care ar trebui să o adopte pentru a facilita fluidizarea traficului pe un sector de drum cu semafoare sincronizate;
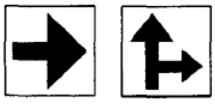	**Sensul sau sensurile de circulaţie pentru care este valabilă semnificaţia luminilor semaforului** Informează şoferii cu privire la sensurile de circulaţie care cad sub incidenţa luminilor semaforului şi care au drept de trecere sau nu;

	Trecere la nivel cu o cale ferată prevăzută cu instalaţie de semnalizare automată Atenţionează şoferii că urmează să treacă peste o cale ferată care este păzită de o instalaţie de semnalizare luminoasă automată;
	Ridicarea autovehiculelor parcate neregulamentar Avertizează şoferii că, în cazul în care parchează incorect, există riscul ca maşinile lor să fie ridicate;
	Folosirea luminilor de întâlnire Atenţionează şoferii cu privire la folosirea luminilor de întâlnire;
	Polei, gheaţă, zăpadă Atenţionează conducătorii auto cu privire la existenţa unei porţiuni de drum pe care există riscul să fie întâlnită zăpadă, gheaţă sau chiar polei;
	Ploaie, ceaţă, viscol Atenţionează conducătorii auto cu privire la existenţa unei porţiuni de drum pe care există riscul să fie întâlnite precipitaţii sub formă de ploaie, ceaţă sau chiar viscol;
	Vehicule care transportă substanţe explozive sau uşor inflamabile Se montează sub indicatoarele de direcţie sau de interzicere pentru vehiculele care transportă substanţe explozive sau uşor inflamabile;
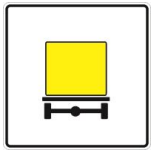	**Vehicule care transportă mărfuri periculoase** Se montează sub indicatoarele de direcţie sau de interzicere pentru vehiculele care transportă mărfuri periculoase;
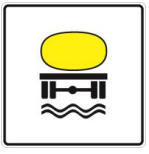	**Vehicule care transportă substanţe de natură să polueze apele** Se montează sub indicatoarele de direcţie sau de interzicere pentru vehiculele care transportă substanţe de natură să polueze apele;
	Duş Informează şoferii despre existenţa unui loc special amenajat pentru duş;

Modalităţi în care se execută parcarea - atenţionează şoferii asupra regulilor de parcare în zona respectivă;

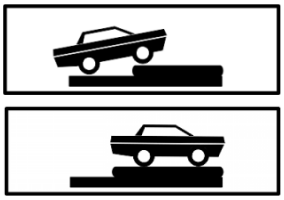
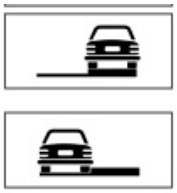
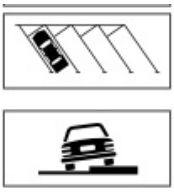

1.11. INDICATOARE KILOMETRICE

Autostradă

Arată kilometri rămaşi până în următoarea localitate prin care trece autostrada.

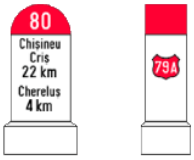

Drum naţional

Se disting prin bornele vopsite cu culoarea roşie. Pe raza localităţilor, oprirea şi staţionarea se pot face pe carosabil, însă acest lucru este interzis în afara localităţilor, oprirea şi staţionarea urmând a se face în afara părţii carosabile;

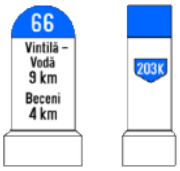

Drum judeţean

Se disting prin borne de culoare albastră, respectiv galbenă. Pe raza localităţilor, oprirea şi staţionarea se pot face pe carosabil, însă acest lucru este interzis în afara localităţilor, oprirea şi staţionarea urmând a se face în afara părţii carosabile;

Drum comunal

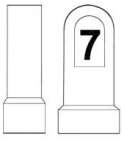

Indicator hectometric

Ele se montează la fiecare 100 de metri;

1.12. MIJLOACE DE SEMNALIZARE A LUCRĂRILOR ÎN ZONA DRUMULUI

Indicatoare temporare, caracterul temporar distingându-se prin fondul galben.

Drum îngustat pe ambele părți

Drum îngustat pe partea dreaptă

Drum îngustat pe partea stângă

Acostament periculos

Drum cu denivelări

Drum lunecos

Împroșcare cu pietriș

Lucrări

Semafoare

Circulație în ambele sensuri

Alte pericole

Depășirea autovehiculelor, cu excepția motocicletelor fără ataș, interzisă

Presemnalizarea rutei ocolitoare

Marcaje rutiere

Semnalizarea unui utilaj care se deplasează lucrând

Succesiune de puncte de lucru

Presemnalizarea unui sector cu circulație alternantă

Presemnalizarea unui sector cu circulație alternantă

Abatere temporară

Terminarea abaterii temporare

Îngustare temporară

Îngustare temporară

Presemnalizarea rutei ocolitoare

Presemnalizarea rutei ocolitoare

Deviere temporară

Denivelare față de banda alăturată

Îngustare temporară

Îngustare temporară

Abatere temporară

Abatere temporară

Limitare de viteză

Sfârșitul tuturor restricțiilor

Sfârșitul interzicerii de a depăși

Deviere temporară

Deviere temporară

Deviere temporară

1.13. MIJLOACE AUXILIARE DE SEMNALIZARE A LUCRĂRILOR

Includ dispozitive şi aparate, precum:

- palete de semnalizare;
- semafoare mobile;
- ghirlande din polietilenă;
- balize bidirecţionale;
- balize tip jalon;
- balize direcţionale prin stânga sau prin dreapta;
- conuri de dirijare
- balize cuplate cu lămpi de lumină, care de regulă este intermitentă;
- lămpi cu lumină galbenă intermitentă;
- fanioane de semnalizare;
- barieră direcţională
- bariere simple;
- parapeţi din material plastic;
- cărucioare portsemnalizare, pe care s-au montat indicatoare rutiere;

Carucioare portsemnalizare

Palete de semnalizare

Fanion de semnalizare

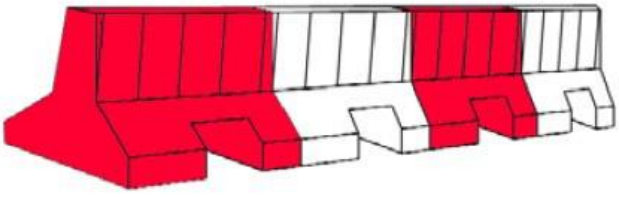

Parapet lestabil din material plastic

Baliza directionala

Con de dirijare

Balize cuplate cu lampi cu lumina galbena intermitenta

Lampa cu lumina galbena intermitenta

Bariera normala

Bariera directionala

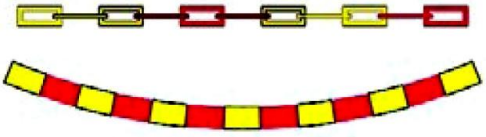

Ghirlanda polietilena sau lant

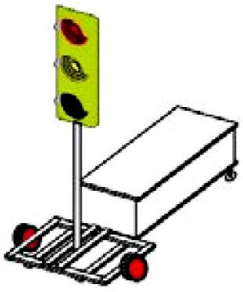

Semafor mobil

Baliza directionala care indica ocolirea obstacolului prin stanga

Baliza directionala care indica ocolirea obstacolului prin dreapta

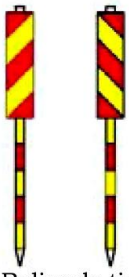

Balize de tip jalon

1.14. MARCAJE RUTIERE

De obicei au culoarea albă, excepţie făcând cele cu caracter temporar, care au culoarea galbenă. Se disting:

1) MARCAJE LONGITUDINALE: în general, sensurile de circulaţie se separă printr-o linie discontinuă albă. Atunci când urmează ca marcajul de separare să devină continuu, distanţa dintre liniile albe devine din ce în ce mai mică. Uneori se poate folosi un marcaj dublu, caz în care şoferii vor respecta marcajul cel mai apropiat de ei. Avem următoarele cazuri de marcaje longitudinale:

- separare a sensurilor printr-o simplă linie continuă, în care partea carosabilă e marcată de o linie discontinuă;

- separare a sensurilor printr-o simplă linie discontinuă, în care partea carosabilă e marcată de o linie discontinuă;

- separare a sensurilor printr-o linie dublă continuă/discontinuă/combinată, în care marcajul de delimitare a părţii carosabile e cu linie continuă sau discontinuă;

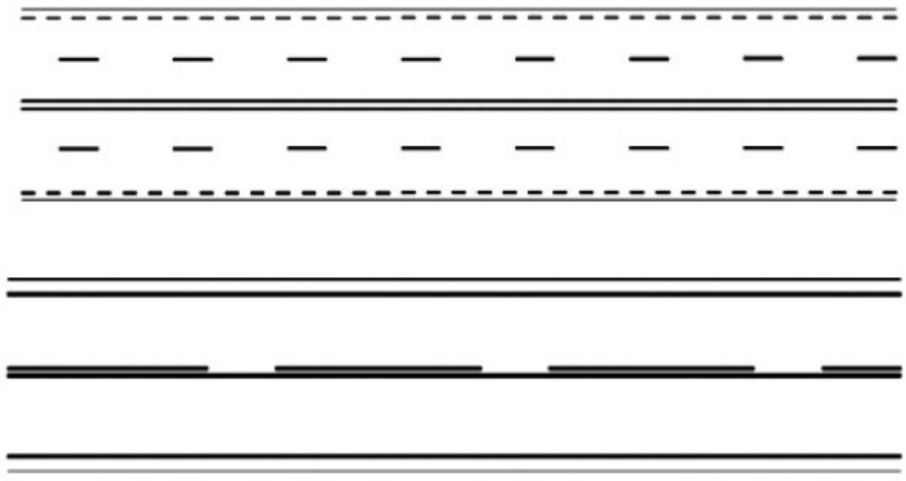

- marcaje pentru benzi cu circulaţia reversibilă, caracterizat prin linii discontinue duble;

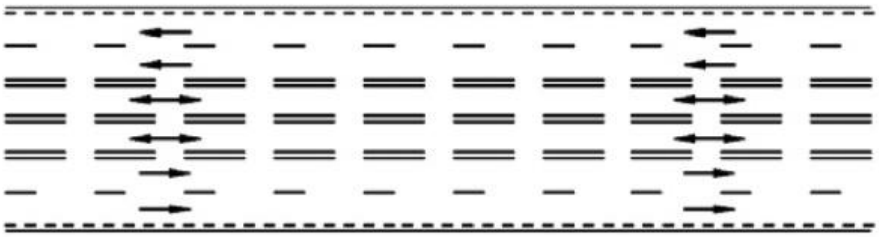

- marcaje cu zonă verde separatoare, de regulă poziţionată între benzi;

- marcaj cu săgeţi, specific zonelor apropiate de intersecţii;

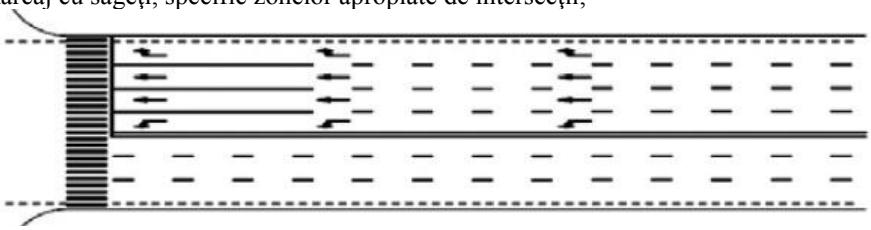

- marcaje pentru benzile de decelerare sau de accelerare;

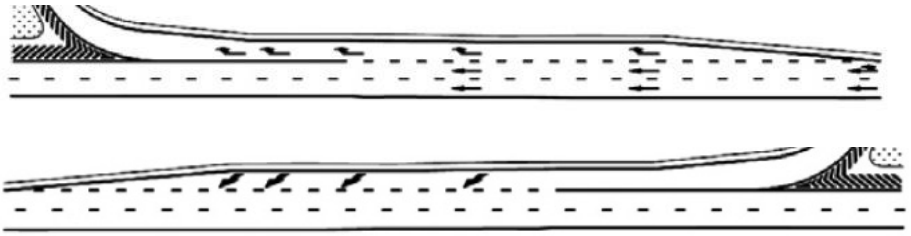

- marcaje suplimentare care delimitează benzile pentru vehicule lente;

- marcaje suplimentare pentru benzi de stocaj dedicate virajului la stânga;

2) Marcaje TRANSVERSALE. Ele pot fi:

- marcaje speciale dedicate bicicliştilor şi pentru traversarea bicicletelor;

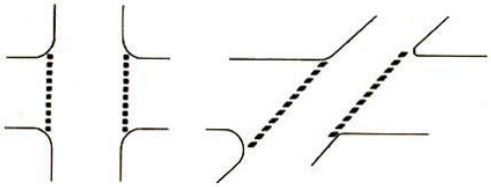

- marcaje de oprire şi/sau de cedare a trecerii;

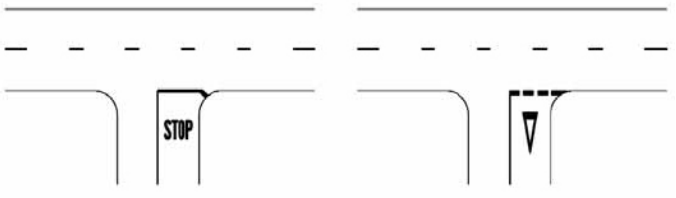

- marcaje de traversare a pietonilor;

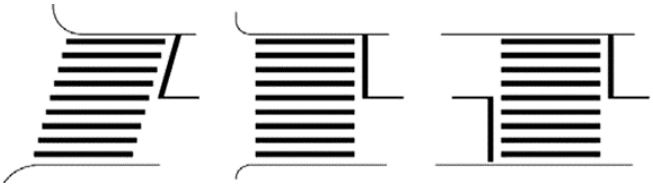

- marcaje ce precedă o trecere de pietoni;

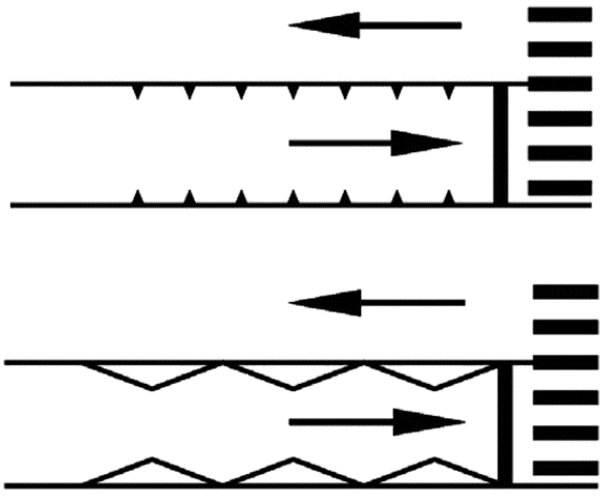

- marcaje compuse din benzi rezonatoare;

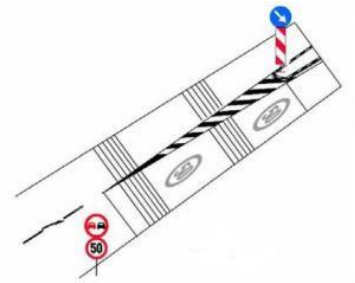

3) Marcaje DIVERSE:

- marcaje dedicate ghidării şoferilor în anumite intersecţii;

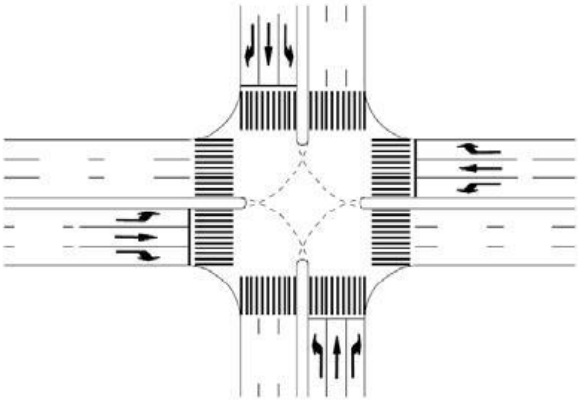

- marcaje pentru spaţii înguste;

- marcaje pentru drum cu 3 benzi pentru schimbul de benzi pe sens;

- marcaj pentru îngustarea drumului;

- marcaje pentru rezervarea benzilor pentru anumite categorii de vehicule (de exemplu, benzi dedicate autovehiculelor ce deservesc transportul în comun, care pot fi folosite doar de vehiculele anterior menţionate şi de cele speciale aflate în misiune);

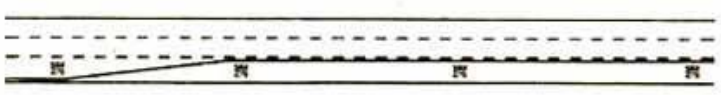

- marcaje de interzicere a staţionării (caracterizate printr-o linie galbenă în zig-zag);

- marcaje pentru staţiile mijloacelor de transport în comun;

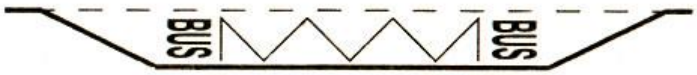

- spaţii interzise circulaţiei;

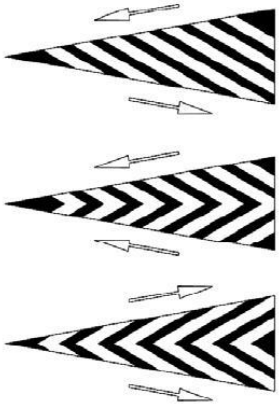

- locuri de parcare;

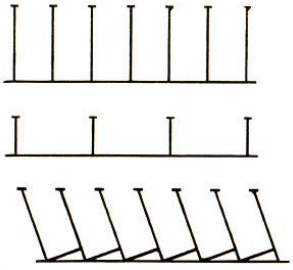

4) Marcaje LATERALE

- marcaje pe capetele de pod, la pasaje sau pe ziduri (pentru a ieşi în evidenţă mai bine);

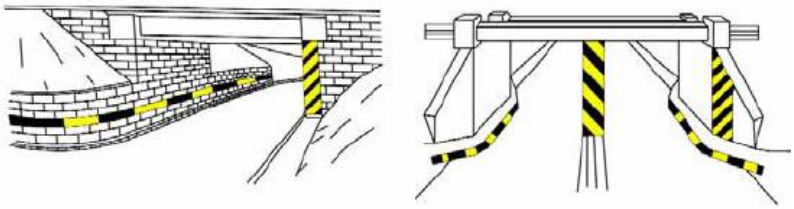

- marcaje la pasaje care nu au asigurat gabaritul de înălţime

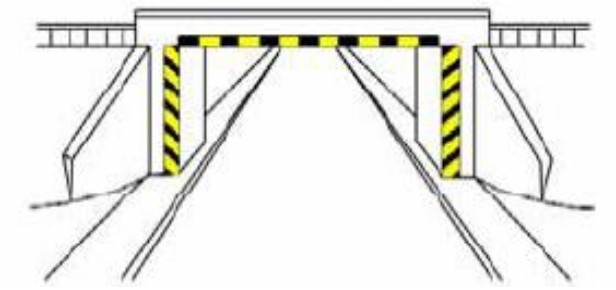

- marcaje pe coronamentele podeţelor;

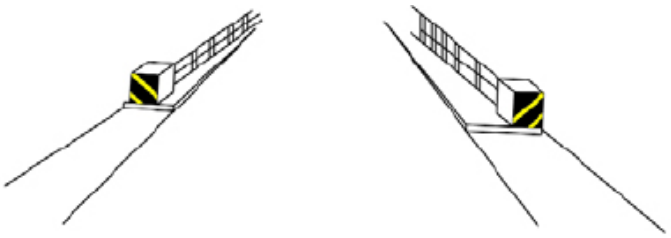

- marcaje pe parapeți;

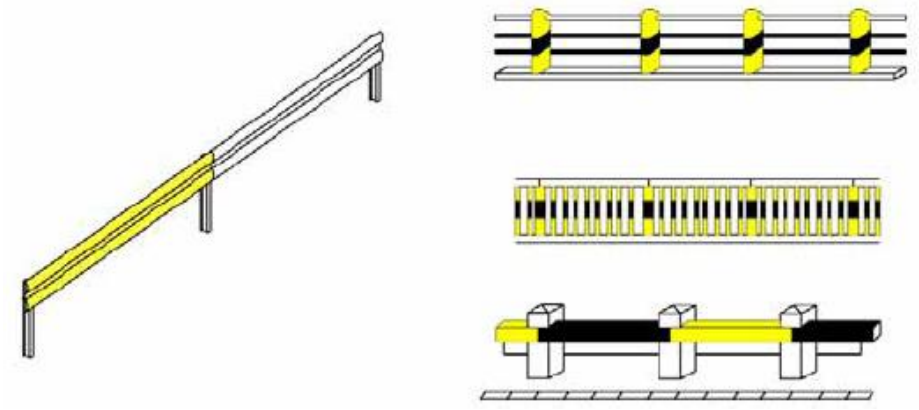

- marcaje la refugii pe partea carosabilă;

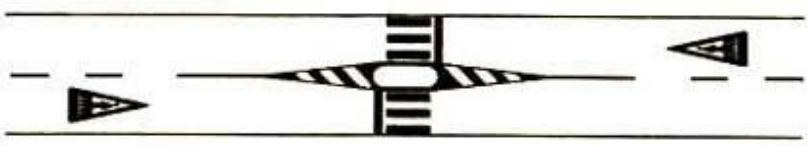

- marcaje pe borduri

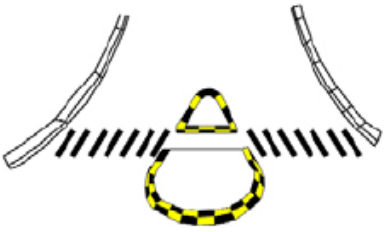

5) ALTE MARCAJE:

- marcaje montate direct pe partea carosabilă;

- marcaje de interzicere a depăşirii în curbele deosebit de periculoase;

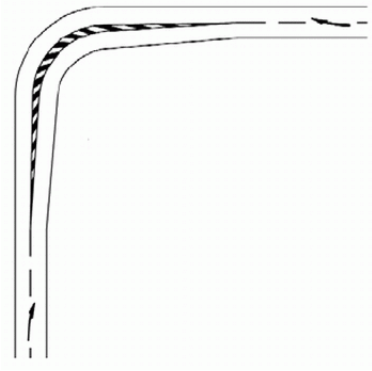

- marcaje de reducere a vitezei înainte de a intra în curbe deosebit de periculoase;

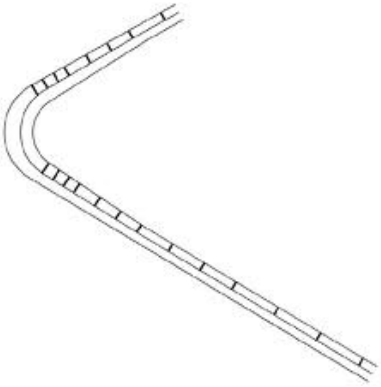

- marcaje de revenire pe banda aferentă sensului de mers;

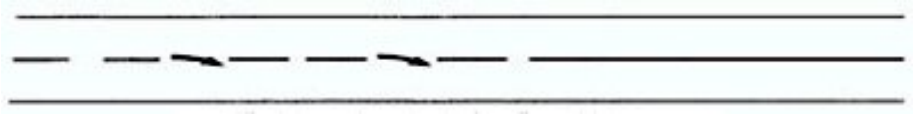

- marcaje de schimbare a benzii de circulaţie;

- marcaje temporare pentru semnalizarea lucrărilor în zona drumului public

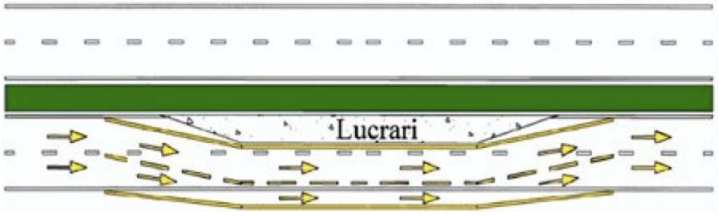

SEMN DISTINCTIV PENTRU CONDUCĂTORII DE AUTOVEHICULE CU VECHIMEA ÎN CONDUCERE MAI MICĂ DE UN AN, CARE SE MONTEAZĂ PE PARBRIZ ÎN DREAPTA JOS SAU PE LUNETĂ ÎN STÂNGA JOS.

CAPITOLUL II

2.1. STAREA TEHNICĂ A AUTOVEHICULELOR

Pentru a se putea deplasa pe drumurile publice, vehiculele trebuie să îndeplinească câteva condiţii, printre care se află şi o serie de lucruri care vizează starea tehnică a autovehiculelor. În acest sens, se dispun următoarele:

- este necesară inspecţia tehnică periodică. Intervalul de timp la care se efectuează această inspecţie variază de tipul autovehiculului şi de destinaţia acestuia. De exemplu, autovehiculele din categoria A şi B se pot inspecta la maxim 2 ani, autovehiculele cu masă mai mare de 3,5 tone o dată la cel mult 12 luni, iar toate autovehiculele destinate transportului public, indiferent de dimensiunea lor, trebuie verificate o data pe an, preferabil la cel mult 6 luni distanţă.
- este necesară inspecţia tehnică pentru toate maşinile care au fost implicate în accidente rutiere grave, în urma cărora sistemele principale ale maşinii, în speţă cele de direcţie, de frânare sau de rezistenţă, au fost avariate.
- şoferilor auto le este interzis să circule pe drumurile publice după ce le-a expirat inspecţia tehnică, la fel şi după expirarea asigurării de răspundere civilă (RCA);
- şoferii auto au obligaţia să aibă în permanenţă în maşină o trusă medicală (cu produse care să nu se afle în afara termenului de valabilitate), un stingător de incendiu omologat (care trebuie umplut ori de câte ori e folosit, chiar dacă nu a fost consumat în totalitate) şi două triunghiuri reflectorizante.
- este interzisă montarea unor lumini roşii pe partea frontală a maşinii. De asemenea, cu excepţia luminilor încorporate, este interzisă montarea unor lumini suplimentare de culoare albă. Referitor la lumini, se interzice montarea unor lumini neomologate, care să fie de altă culoare sau să aibă o altă intensitate decât cele standard. De asemenea, şoferilor le este interzis să circule pe drumurile publice atunci când au defecţiuni la sistemul de iluminare.

Există o serie de lumini speciale care pot fi folosite de anumite autovehicule.

- lumina **ROŞIE** poate fi folosită doar de către autovehiculele POLIŢIEI şi de cele ale forţelor de POMPIERI;

- lumina **ALBASTRĂ** poate fi folosită doar de către autovehiculele POLIŢIEI, de către AMBULANŢE, maşini ale SRI/SPP/SIE/IGSU, precum şi de maşini care deservesc personalul DNA, al ministerelor de Justiţie sau al Apărării Naţionale, dar şi al poliţiei de frontieră, dar numai atunci când SE AFLĂ ÎN MISIUNE.

- lumina **GALBENĂ** poate fi utilizată de mai multe tipuri de autovehicule. Întâlnirea unor autovehicule care au montată deasupra lumina galbenă impune circularea cu atenţie sporită din partea şoferilor, întrucât respectivele maşini pot crea anumite pericole. De exemplu, lumina galbenă se montează de obicei pe vehiculele cu gabarit depăşit, pe cele care transportă substanţe periculoase (cum ar fi cele uşor inflamabile, explozibile sau de natură să polueze apele), precum şi pe cele care deservesc muncitorii care lucrează la întreţinerea şi repararea drumurilor.

În cazul autovehiculelor care au dreptul de a folosi luminile de culoare roşie şi/sau albastră, ele mai au şi dreptul de a folosi sisteme de avertizare sonoră, acest lucru fiind interzis celorlalte autovehicule.

Şoferii au voie să folosească detectoarele de radar, în speţă a dispozitivelor de detecţie a aparatelor de supraveghere a traficului, dar este ilegal ca aceştia să deţină şi să utilizeze dispozitive capabile să bruieze radarele.

2.2. SEMNALE SPECIALE DE AVERTIZARE LUMINOASĂ ŞI/SAU SONORĂ

După cum aţi citit mai sus, semnalele speciale de avertizare luminoasă şi/sau sonoră sunt folosite doar în timpul misiunilor în care sunt implicaţi cei de la Poliţie, SRI/SIE/SPP/IGSU etc. Totuşi, semnalele speciale nu primesc prioritatea întâi decât în lipsa unui poliţist rutier care să dirijeze traficul.

Astfel, ordinea (descrescătoare de prioritate) în cazul semnalelor speciale e următoarea:

1. Semnalele şi indicaţiile sonore ale poliţiştilor rutieri;
2. Semnalele speciale de avertizare sonoră sau luminoasă ale autovehiculelor menţionate mai sus, atunci când acestea se află în misiune;
3. Semnalizările temporare, care modifică doar pentru o scurtă perioadă de timp regimul de circulaţie obişnuit;
4. Semnalizările luminoase sau sonore fixe, cum sunt cele de dinaintea trecerilor la nivel cu calea ferată, de exemplu;
5. Indicatoarele şi marcajele;
6. Regulile de circulaţie obişnuite;

ATENŢIE: Semnalele de avertizare sonoră şi cele luminoase pot fi folosite atât separat, dar şi împreună. Totuşi, e important de menţionat că autovehiculul care foloseşte numai mijloacele de avertizare luminoasă NU ARE PRIORITATE.

În ceea ce priveşte comportamentul în trafic la întâlnirea cu vehicule speciale aflate în misiune, şoferii trebuie să:

A) oprească în afara părţii carosabile sau cât mai aproape de limita exterioară a părţii carosabile atunci când autovehiculele speciale folosesc lumini **ROŞII ŞI** semnale sonore.
B) să elibereze cât mai repede banda pe care se află şi să circule cu o viteză redusă atunci când vehiculele speciale folosesc lumini de avertizare de culoare **ALBASTRĂ ŞI** semnale sonore.

În intersecţii, toate autovehiculele în misiune primesc prioritate, indiferent de culoarea luminii de avertizare. De asemenea, şoferilor le este interzis să circule "ataşaţi" de o coloană oficială sau de un autovehicul special aflat în misiune.

2.3. SEMNALELE POLIŢISTULUI

Semnalele şi indicaţiile poliţiştilor de circulaţie au o importanţă mai mare decât toate celelalte mijloace de semnalizare, respectiv dirijare a traficului. Astfel, indiferent de marcajele din intersecţii sau de culoarea semafoarelor, indicaţiile poliţiştilor au întotdeauna prioritate.

Poliţiştii rutieri pot controla traficul prin indicaţii cu braţul, cu fluierul, cu ajutorul bastoanelor reflectorizante, cu ajutorul dispozitivelor de lumină roşie atât din poziţii statice, cât şi de pe motocicletă sau din interiorul maşinilor. Cel mai adesea, indicaţiile cele mai frecvent folosite sunt cele cu braţul, caz în care se disting mai multe tipuri de indicaţii:

- braţul ridicat vertical implica semnalul de oprire pentru toţi participanţii la trafic, indiferent de sensul de deplasare. Excepţie fac vehiculele care au intrat deja în intersecţie, care îşi pot continua deplasarea, precum şi cele care nu mai pot opri înainte de a intra în intersecţie.

1. Atenție, oprire

- braţul sau braţele întinse orizontal implica semnalul de oprire pentru toţi participanţii la trafic care se intersectează cu braţele poliţistului.

2. Oprire

- În cazul în care numai unul dintre braţe este ridicat, semnalul de oprire este dedicat doar participanţilor la trafic care se deplasează pe sensul care interacţionează cu braţul ridicat al poliţistului. Astfel, se disting mai multe situaţii:

1) atunci când sunt ridicate ambele braţe, participanţii la trafic care vin din faţă şi din spate sub obligaţi să oprească. După ridicarea ambelor braţe, poliţistul poate lăsa braţele jos, fără ca semnalul dat să îşi piardă valabilitatea.

2) dacă braţul drept al poliţistului este ridicat, opresc doar cei care vin din spatele agentului de circulaţie. În această situaţie, cei care vin din faţă şi din lateral, la fel şi cei care vor să vireze la stânga sau la dreapta, au voie să îşi continue deplasarea.

4. Oprire

3) dacă braţul stâng este întins orizontal, şoferii care vin din faţa poliţistului trebuie să oprească. În schimb, cei care circulă din spatele lui sau din lateral pot să îşi continue drumul fără probleme.

Poliţiştii mai pot controla traficul printr-o serie de indicaţii:

7. Reduceți viteza	5. Oprire	6. Măriți viteza
Balansarea braţului în plan vertical le semnalizează şoferilor să reducă viteza;	Balansarea în plan vertical a unui baston reflectorizant (folosit pe timp de noapte) obligă şoferii să oprească în afara carosabilului.	Efectuarea unor mişcări vioaie de rotire a braţului le semnalizează şoferilor să mărească viteza de deplasare.

Mai există şi alte mişcări, care de regulă indică traseul de deplasare al maşinilor.

Atunci când se află pe motocicletă, poliţistul:

- poate indica oprirea vehiculelor ridicând un braţ în poziţie verticală;
- poate indica reducerea vitezei de deplasare balansând un braţ în plan vertical;
- poate indica oprirea vehiculelor ridicând braţul drept pe orizontală până la nivelul umerilor.

Oprire | Reduceți viteza | Oprire

Atunci când polițistul se află în mașina de poliție, el poate indica șoferilor să oprească în afară carosabilului sau cât mai aproape de limita exterioară a carosabilului prin coborârea și balansarea unui baston reflectorizant. Atunci când bastonul este scos prin partea dreaptă a mașinii, toți șoferii care se deplasează în spatele mașinii de poliție trebuie să oprească.

În schimb, dacă semnalul se dă prin partea stângă a mașinii de poliție, acesta este valabil pentru banda din stânga, precum și pentru cei care circulă din sens opus.

De asemenea, mașinile moderne ale poliției rutiere sunt echipate cu un sistem de dispozitive luminoase care pot livra o serie de 14 indicații pentru participanții la trafic. Ele sunt:

1. STOP POLIȚIA
2. ATENȚIE PERICOL
3. CONCURS SPORTIV
4. MENȚINEȚI ORDINEA
5. ELIBERAȚI ZONA
6. ELIBERAȚI BANDA
7. URMAȚI POLIȚIA
8. GABARIT DEPĂȘIT
9. COLOANA OFICIALĂ
10. CONTROL POLIȚIA
11. REDUCEȚI VITEZA
12. ATENȚIE BLOCAJ
13. ATENȚIE ACCIDENT
14. CIRCULAȚI

MESAJE VARIABILE TRANSMISE CU DISPOZITIVE LUMINOASE INSTALATE PE AUTOVEHICULELE DE POLITIE
POLITIA
B 28 MXD
POLITIA

Foarte important: este esenţial ca oprirea la indicaţiile poliţiştilor să se facă în zone cu vizibilitate bună, în afara părţii carosabile sau cât mai aproape de limita exterioară a drumului. Atunci când au oprit, şoferii sunt obligaţi să rămână în maşină, cu mâinile pe volan şi să răspundă la toate întrebările adresate de poliţişti. De asemenea, dacă în maşina oprită există şi alţi pasageri, aceştia au obligaţia de a rămâne în maşină.

2.4. SEMNALE DATE DE ALTE PERSOANE

Conform legislaţiei în vigoare, şoferii trebuie să oprească şi la semnalele date de:

1) agenţii care lucrează la Căile Ferate Române;
2) poliţiştii de frontieră;
3) angajaţi ai Ministerului Apărării, care fluidizează traficul;
4) persoanele autorizate să dirijeze/oprească traficul pe tronsoanele pe care se execută reparaţii sau amenajări;
5) patrulele şcolare, atunci când aceştia cer oprirea traficului în intersecţiile de lângă şcoli;
6) persoanele oarbe, al căror semnal este, de obicei, ridicarea şi agitarea uşoară a bastonului alb atunci când traversează strada.

2.5. SEMNALELE LUMINOASE

Pe drumurile publice pot fi întâlnite mai multe tipuri de semafoare. Ele se disting cel mai adesea după numărul corpurilor de iluminat. Astfel, avem:

- semafoare cu un singur corp de iluminat. Ele au o singură lumină, de regulă de culoare galbenă, care luminează intermitent şi care are rol de avertizare;
- semafoare cu două corpuri de iluminat, care sunt dedicate pietonilor (sunt şi poziţionate în dreptul trecerilor de pietoni) şi bicicliştilor;
- semafoare cu trei corpuri de iluminat. Ele se găsesc atât în intersecţii, cât şi pe anumite porţiuni de drum drept, tocmai pentru a da şansa persoanelor de pe o parte sau alta să traverseze;
- semafoare cu 4 sau mai multe corpuri, care sunt destinate tramvaielor şi vehiculelor care se deplasează pe şine.

2.6. SEMAFOARELE PENTRU VEHICULE

Se disting mai multe tipuri de semafoare. Pot fi simple, pot fi semafoare cu indicarea direcţiei de deplasare, dar la fel de bine pot fi şi semafoare combinate cu dispozitive de cronometrare, astfel încât atât şoferii să ştie exact peste cât timp vor putea circula din nou sau cât timp mai au la dispoziţie pentru a pătrunde în intersecţie.

Ce trebuie reţinut aici este faptul că, în cazul în care nu există câte un semafor pentru fiecare bandă, culoarea sa este valabilă asupra întregului sens de mers. Atunci când deasupra drumurilor cu mai multe benzi se instalează câte un semafor pentru fiecare bandă de pe sens, valabilitatea culorii semaforului se aplică doar pentru banda respectivă.

În ceea ce priveşte culorile care pot fi întâlnite, acestea pot fi: verde, roşu sau galben.

Semafor	Semafoare cu indicarea direcţiei de deplasare	Semafor combinat cu dispozitiv de cronometrare a timpului aferent culorii

Culoarea verde a semaforului

Întâlnirea acestei culori permite trecerea, cu menţiunea că în unele intersecţii, atunci când maşinile care circulă pe o direcţie au verde şi pietonii care circulă în direcţia paralelă au culoarea verde, şoferii trebuie să le acorde prioritate, de unde şi recomandarea de a nu intra cu viteză în intersecţie. Când se virează stânga, se acorda prioritate tuturor vehiculelor care circulă pe sensul opus.

Un alt lucru care trebuie înţeles este faptul că, indiferent de culoarea semaforului, este interzisă pătrunderea în intersecţie dacă aceasta este blocată. Şoferii vor opri înaintea intrării în intersecţie şi vor aştepta eliberarea ei, chiar dacă asta va presupune să mai stea o dată la culoarea roşie a semaforului.

Uneori, semafoarele pot avea în partea inferioară un corp luminos de culoare verde, care pulsează intermitent şi care are inscripţionat pe exterior o săgeată. Acest corp luminos permite trecerea către dreapta, indiferent de culoarea semaforului, cu menţiunea că şoferii trebuie să acorde prioritate tuturor vehiculelor şi pietonilor care au dreptul să circule pe direcţia intersectată.

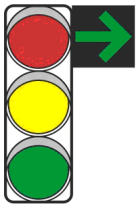	**Semafor cu lumină verde intermitentă**

Culoarea roşie a semaforului

Culoarea roşie e culoarea universală pentru “INTERZIS”. Ca atare, culoarea roşie a semaforului interzice trecerea, respectiv pătrunderea în intersecţie, implicit semnalizează şoferilor că trebuie să oprească în unul dintre următoarele locuri:

A) înainte de linia care marchează oprirea sau fix înainte de trecerea pentru pietoni;
B) înaintea semaforului (într-o poziţie care să permită observarea culorii acestuia) în intersecţiile în care nu există linii de marcare a opririi;
C) uneori, atunci când a fost imposibilă montarea unui semafor la intrarea în intersecţie, acesta se poate afla în partea cealaltă a străzii, într-un loc care permite totuşi observarea culorilor acestuia. În aceste cazuri, şoferii trebuie să oprească înainte de a pătrunde în intersecţie.

Culoarea galbenă a semaforului.

În principiu, atunci când semaforul emite semnalul galben, şoferii trebuie să oprească dacă se află la o distanţă care le permite oprirea fără a pătrunde în intersecţie. Dacă deja sunt pe cale de a pătrunde în intersecţie, iar semaforul îşi schimbă culoarea din verde în galben, iar viteza e prea mare pentru a putea opri în siguranţă, atunci şoferii pot trece. În schimb, dacă culoarea roşie este succedată de culoarea galbenă, şoferii pot pleca de pe loc doar la întâlnirea semnalului verde.

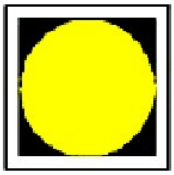	**Semafor de avertizare** Un caz particular al culorii galbene e atunci când semaforul emite un semnal galben intermitent, caz în care şoferii pot trece, dar numai reducând viteza şi sporind atenţia până după ieşirea din intersecţie.

Semafoare pentru tramvaie

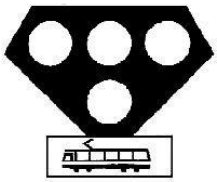	**Semafor pentru tramvaie** După cum aţi citit în paginile anterioare, semafoarele pentru tramvaie au 4 sau mai multe corpuri luminoase. Şoferii tramvaielor nu au voie să treacă atunci când lămpile superioare emit concomitent semnale intermitente, dar pot trece atunci când doar lampa inferioară a semaforului împreună cu una din lămpile care arată direcţia de mers sunt aprinse.

Semnale luminoase pentru biciclişti

	Semafor pentru biciclete De-a lungul benzilor pentru biciclişti pot fi instalate semafoare speciale, cu 2 corpuri de iluminat, unul roşu şi unul verde, pe care sunt inscripţionate câte o bicicletă. Culoarea verde permite trecerea bicicliştilor în timp ce culoarea roşie îi obligă pe aceştia să aştepte.

Alte precizări

Chiar dacă semaforul are culoarea verde, asta nu înseamnă că şoferii pot intra direct pe orice stradă care se deschide în intersecţie. Din contră, ei sunt obligaţi să respecte şi celelalte indicatoare din respectiva intersecţie. De asemenea, maşinile speciale enumerate la capitolul “Starea tehnică a autovehiculelor” primesc prioritate şi au dreptul să circule în intersecţie atunci când sunt în misiune, indiferent de culoarea semaforului.

Semafoare pentru benzi cu circulaţia reversibilă

Există o categorie de drumuri, de regulă cu trafic foarte mare, pe care se montează semafoare pentru benzi cu circulaţia reversibilă. De regulă, sunt drumurile cu 6 benzi de circulaţie, către trei pe sens, în care pe benzile din mijloc circulaţia se poate desfăşura în ambele sensuri, în funcţie de indicaţiile administratorului drumului. Semafoarele au câte un corp luminos deasupra fiecărei benzi şi:

- prezintă o săgeată de culoare verde cu vârful orientat în jos, semn că pe banda aferentă circulaţia se poate desfăşura pentru maşinile care merg pe sensul de dus;
- prezintă un x de culoare roşie, semn că banda este rezervată şoferilor care circulă pe sensul de întors.

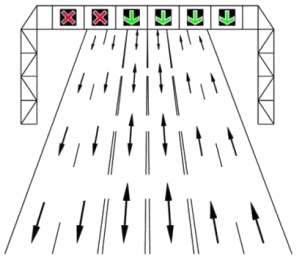	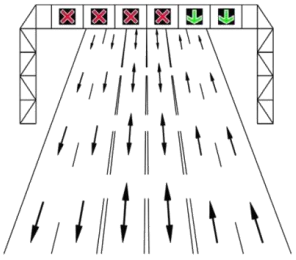
Dispozitive luminoase pentru dirijarea circulaţiei pe benzi reversibile	**Dispozitive luminoase pentru dirijarea circulaţiei pe benzi reversibile**

La ce este utilă o stradă cu circulaţia reversibilă? Pentru a fluidiza perioadele de trafic în care cei mai mulţi participanţi circulă într-un singur sens. De exemplu, înaintea unor sărbători naţionale sau la începutul weekend-urilor pot exista până la 4 benzi pe sensul de dus, implicit 2 benzi pentru sensul de întors, în timp ce la sfârşitul weekend-urilor sau a zilelor naţionale, numerele se inversează, tocmai pentru a facilita întoarcerea.

Semafoare pentru pietoni

Există două tipuri de semafoare pentru pietoni: cele simple, cu două corpuri luminoase neinscripţionate şi cele mai complexe, care sunt combinate cu dispozitive de cronometrare a timpului aferent culorii, dar şi/sau cu buton de cerere a culorii de verde (acestea din urmă fiind amplasate de-a lungul străzilor pe care nu întotdeauna există trafic pietonal).

Semafor pentru pietoni	**Semafor pentru pietoni combinat cu dispozitiv de cronometrare a timpului aferent culorii**

2.7. SEMNALELE CONDUCĂTORILOR DE VEHICULE

Şoferii au la dispoziţie mai multe tipuri de semnale şi anume, semnale de avertizare sonoră (numai claxon, celelalte tipuri de avertizare sonoră, respectiv portavoce sau sirenă, fiind interzise pentru maşinile obişnuite), luminoasă sau chiar folosind braţul. În cazul mijloacelor de avertizare sonoră, acestea se folosesc de la minimum 25 de metri distanţă faţă de cei cărora li se adresează.
Referitor la **semnalele luminoase** şi, în general, la **instalaţia de iluminare**, ea trebuie folosită în felul următor:

1. Luminile de poziţie (denumite şi lumini de staţionare în testele grila şi în Codul Rutier) sunt luminile care se folosesc atunci când maşina este oprită pe partea carosabilă. Sunt utile în special în afara localităţii, pe timp de noapte sau atunci când, pe fondul condiţiilor meteorologice, vizibilitatea este scăzută.
2. Luminile de întâlnire (sau faza scurtă, după cum mai sunt cunoscute) şi/sau de drum (cunoscute şi sub denumirea de fază lungă) se folosesc în timpul mersului atât pe raza localităţilor, cât şi în afara lor, în funcţie de gradul de vizibilitate al zonei, dar şi de condiţiile de trafic. De exemplu, pe timp de noapte, pe un drum necirculat se poate folosi faza lungă, în timp ce pe un drum pe care există participanţi la trafic nu se poate folosi, întrucât este foarte obositoare la ochi pentru ceilalţi participanţi la trafic, în special pentru cei care se deplasează din sens opus.
3. Atunci când este ceaţă deasă, se folosesc atât luminile de întâlnire, cât şi cele de ceaţă.
4. În tuneluri se folosesc luminile de întâlnire.

Există şi anumite categorii de şoferi care sunt obligaţi să folosească **luminile de întâlnire în permanenţă**. Ei sunt:

A) şoferii oricărei maşini care se deplasează pe un drum european, pe o autostradă sau pe un drum expres;
B) toţi şoferii care se deplasează pe motociclete sau mopede;
C) toţi şoferii care participă la marşuri, precum şi toţi cei care participă la înmormântări sau care însoţesc coloanele militare;
D) vehiculele care participă la transportul substanţelor explozive sau de natură să polueze apele, precum şi cele care tractează alte maşini.

Câteva lămuriri referitoare la buna utilizare (în limite legale) a sistemului de iluminare al maşinii.

Sunt unele aspecte pe care Codul Rutier nu le precizează, dar care trebuie menţionate, întrucât ţin de conduita preventivă. De exemplu, în condiţii nocturne, doi şoferi care circulă din sensuri opuse trebuie să treacă de la faza lungă la faza scurtă de la cel puţin 200 de metri distanţă unul faţă de celălalt. De asemenea, la apropierea pe timp de noapte de un alt vehicul care circulă pe acelaşi sens, şoferii sunt obligaţi să schimbe luminile de drum cu cele de întâlnire de la cel puţin 100 de metri.

Atunci când din sensul opus se apropie un vehicul ale cărui faruri îi orbesc pe cei care se deplasează şi pe cei cu care interacţionează, cei din urmă trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească. E mult mai sigur aşa, întrucât se pot evita incidente neplăcute.

Indiferent de tipul vehiculului, dacă acesta prezintă defecţiuni la nivelul sistemului de iluminat, acesta nu poate pătrunde pe drumurile publice pe timpul nopţii sau în condiţii de vizibilitate scăzută. Acelaşi lucru se aplică şi remorcilor.

Dacă defecţiunea are loc în timpul mersului, şoferii sunt obligaţi să asigure cel puţin funcţionarea unei lumini de culoare albă pe partea frontală stângă a maşinii şi cel puţin o lumină de poziţie în partea posterioară dreapta. Dacă şoferii nu pot asigura acest lucru, atunci trebuie să parcheze maşina şi să ceară ajutor specializat.

Luminile de avarie

Există mai multe situaţii în care se folosesc luminile de avarie. De regulă, luminile de avarie, cele care emit intermitent o culoare galbenă, se justifică să fie folosite în următoarele cazuri:

- când autovehiculul a suferit o defecţiune şi este tractat (pentru a semnala şoferilor din spate, care vor să depăşească, că autovehiculul respectiv este tractat);
- când autovehiculul are defecţiuni majore, care necesită deplasarea cu viteză foarte mică (caz în care deplasarea se va face pe partea dreaptă, pe prima bandă, cât mai aproape de limita exterioară a carosabilului);
- ori de câte ori autovehiculul este imobilizat involuntar pe carosabil, ca urmare a unor defecţiuni de natură tehnică;

Semnalele aferente schimbării direcţiei

Toţi participanţii la trafic sunt obligaţi să-şi semnalizeze intenţiile de deplasare atunci când vor să vireze la stânga sau la dreapta, precum şi atunci când vor să plece de pe loc, să depăşească sau să oprească vehiculul pe care îl conduc. Codul Rutier obligă toţi participanţii la trafic să semnalizeze intenţia de a schimba direcţia de mers cu circa 50 de metri înainte de a începe manevra, atunci când se află pe raza unor localităţi şi cu 100 de metri înainte, atunci când se află în afara localităţilor.

Subliniem aici că începutul semnalizării **NU trebuie să coincidă cu începutul manevrei de schimbare a direcţiei de mers**.

Ceilalţi posibili participanţi la trafic, în speţă conducătorii vehiculelor pe 2 roţi (cu sau fără motor), conducătorii vehiculelor tractate de animale, cât şi a vehiculelor mutate manual, sunt obligaţi să semnalizeze intenţia de a efectua viraje cu cel puţin 25 de metri înainte de a vira la stânga sau la dreapta. De regulă, semnalizarea se face prin balansarea braţului drept sau stâng în plan vertical.

CAPITOLUL III

REGULI GENERALE DE CIRCULAŢIE

Vehiculele sunt obligate să circule pe partea dreaptă a sensului de mers, iar pietonii au obligaţia de a se deplasa în afara părţii carosabile atunci când asociate drumului există un trotuar sau un acostament. În cazul în care trotuarul sau acostamentul lipsesc, pietonii trebuie să circule cât mai aproape de marginea din dreapta a părţii carosabile şi să permită trecerea vehiculelor.

Dacă participanţii la trafic întâlnesc obstacole de natură să creeze accidente, ei trebuie fie să le înlăture, fie să anunţe imediat administratorul drumului. Idem, persoanele care creează involuntar un obstacol pe drum sunt obligate să îl înlăture, cu menţiunea că dacă înlăturarea nu este posibilă, trebuie anunţat de urgenţă administratorul drumului. Depozitarea, fie chiar şi pentru o scurtă durată, a oricăror obiecte, implicit crearea de obstacole pe partea carosabilă este ilegală şi se pedepseşte corespunzător.

3.1. FOLOSIREA CENTURII DE SIGURANŢĂ

Centura de siguranţă este obligatorie pentru toţi pasagerii unei maşini prevăzute cu centuri de siguranţă. Aceştia trebuie să le poarte pe toată durata deplasării şi să le dea jos numai după ce vehiculul a fost oprit. Purtarea centurii de siguranţă e valabilă şi pentru copiii mai mici de 12 ani, precum şi pentru persoanele cu o înălţime de sub 150 de cm, cazuri în care trebuie folosite centuri adaptate pentru dimensiunile respective. În cazul copiilor cu vârsta sub 3 ani, aceştia se transportă întotdeauna pe bancheta din spate a maşinii, numai în dispozitive de reţinere omologate.

Astfel, şoferii sunt obligaţi să se asigure că minorii pe care îi transportă poartă centura de siguranţă, iar copiii mai mici de 3 ani ori până într-o anumite înălţime trebuie transportaţi în vehicule echipate corespunzător, cu scaune sau înălţătoare omologate.

Conform noului cod rutier 2015:

- copiii cu înălţime de până la 135 centimetri pot fi transportaţi în vehicule doar atunci când sunt fixaţi într-un dispozitiv cu scaun special pentru copii;
- copiii cu înălţime de peste 135 centimetri pot fi transportaţi doar purtând centura de siguranţă fixată astfel încât să nu treacă peste zona feţei sau a gâtului (în acest scop se pot folosi înălţătoare speciale).

Scaunele pentru copiii cu vârste de până la 3 ani se vor aşeza pe locurile din spate sau pe locul din faţă dacă airbag-ul este inexistent sau dezactivat. În cazurile în care copiii sub 3 ani sunt transportaţi cu taxiul sau alte mijloace de transport public, aceştia se vor afla întotdeauna pe locul din spate, supravegheaţi de un adult. Aceeaşi regulă se aplică şi pentru copiii care dispun de scutire medicală ce interzice folosirea scaunelor speciale de maşină, din diverse motive.

Nerespectarea acestor reguli atrage după sine amenzi de 4-5 puncte.

Există şi câteva excepţii de la obligativitatea purtării centurii:

- persoanele care suferă de o anumită condiţie medicală şi cărora purtarea centurii le-ar putea agrava simptomele sau chiar boala (acest lucru trebuie dovedit cu un certificat medical);

- femeile cu sarcină vizibilă, întrucât purtarea centurii ar putea să pericliteze siguranţa şi sănătatea fătului;
- şoferii maşinilor de taxi, şoferii automobilelor de servicii din poartă în poartă, examinatorii auto în timpul examenelor cu cei care vor să obţină permisul de conducere, precum şi instructorii auto, atunci când sunt în maşină cu un elev, iar acesta este la volan. Şoferilor le este permis să-şi dea jos centura atunci când manevrează maşina înapoi.

Vizavi de alte măsuri de siguranţă pe care trebuie să şi le ia participanţii la trafic, trebuie să ştiţi că:

- toţi cei care se deplasează pe motociclete, mopede sau scutere trebuie să poarte căşti de protecţie omologate, la fel şi cei care se deplasează în ataşul motocicletelor.
- mopedele care circulă pe drumurile publice trebuie să fie echipate cu mijloace de iluminare şi dispozitive reflectorizant-fluorescente. Este interzisă circulaţia acestora pe timp de noapte fără aceste mijloace şi dispozitive în stare de funcţionare.

3.2. UTILIZAREA PĂRŢII CAROSABILE

Cum deplasarea se face pe partea dreaptă, şoferii trebuie să circule cât mai aproape de marginea din dreapta. Atunci când drumul are mai multe benzi pe sens, şoferii vor încerca să circule pe banda întâi, cea de lângă acostament, urmând ca benzile să se ocupe succesiv în funcţie de gradul de ocupare al drumului, cu menţiunea că atunci când prima bandă se eliberează, şoferii trebuie să revină pe ea, în speţă pe banda din dreapta. Excepţie de la această regulă fac cazurile în care banda din dreapta este rezervată unui anumit tip de vehicule.

3.3. POZIŢII ÎN TIMPUL MERSULUI

Regula de aur a circulaţiei pe drumurile publice spune că încălcarea liniei continue este pe deplin interzisă. Şoferilor le este permis să treacă peste marcajul discontinuu, dar numai atunci când se angajează în depăşire, când schimbă banda, precum şi atunci când schimbă direcţia de mers. Pe drumurile publice se întâlneşte adesea şi un marcaj mixt, constând dintr-o linie continuă şi una discontinuă. În acest caz, şoferii vor respecta numai semnificaţia liniei cea mai apropiată faţă de poziţia lor.

FOARTE IMPORTANT: unele dintre drumuri au cel puţin 3 benzi de mers pe sens. Atunci când între doi şoferi care se deplasează în acelaşi sens există o bandă liberă (cea din mijloc), la trecerea pe banda din mijloc, şoferul care se deplasează pe banda dreaptă va trebui să-i ofere prioritate celui care se deplasează pe banda din stânga.

3.4. PRESELECŢIA BENZII DE MERS

Prin preselecţie se înţelege alegerea unei benzi de mers, înainte ca şoferii să intre efectiv în intersecţie. Alegerea benzii de mers se face cu cel puţin 50 de metri înainte de intersecţie, atât pe raza localităţilor, cât şi în afara lor.

În ceea ce priveşte încadrarea pe bandă, în cazul în care intersecţia nu este prevăzută cu marcaje de preselecţie, se vor respecta următoarele reguli:

- rândul din dreapta va fi ocupat de cei care merg înainte sau care vor să vireze la dreapta;
- rândul din stânga va fi ocupat de cei care merg înainte sau care vor să vireze la stânga;
- oricare dintre rânduri pentru şoferii care se plasează strict pe direcţia înainte.

Excepţie de la această regulă vor face străzile cu şine de tramvai şi pe care nu există loc suficient pentru circulaţia pe 2 rânduri. În acest caz, şoferii vor circula pe un singur rând, lăsând liberă şina de tramvai, indiferent de direcţia pe care o vor lua în intersecţie.

3.5. ALTE REGULI

Nu toate staţiile de tramvai au refugii. Astfel, atunci când tramvaiele opresc într-o astfel de staţie, şoferii situaţi în spatele tramvaiului sunt obligaţi să oprească în spatele acestuia până când toţi pasagerii vor fi coborât/urcat, respectiv până la închiderea uşilor. Această regulă nu se aplică în cazul staţiilor cu refugii, în astfel de cazuri şoferii având dreptul să-şi continue deplasarea în mod normal.

Autobuzele/troleibuzele care sunt pe punctul de a ieşi din staţie şi care au semnalizat deja această intenţie îi obligă pe şoferii din spatele lor, în speţă pe şoferii care conduc pe banda I (cea de lângă bordură) să le acorde prioritate.

În cazul obstacolelor întâlnite pe mijlocul drumurilor, precum şi în cazul amenajărilor rutiere, şoferii sunt obligaţi să le ocolească prin partea dreaptă, cu excepţia cazului în care există un indicator de obligare care să arate că ocolirea se face prin stânga.

Şoferii sunt obligaţi să-şi semnalizeze intenţia de a efectua orice manevră, indiferent de natura ei. Semnalizarea se porneşte atunci când şoferul doreşte să-i atenţioneze pe ceilalţi participanţi la trafic de intenţiile lui şi se menţine în funcţiune până după executarea manevrei, cu menţiunea că, în cazul virajelor, semnalizarea trebuie să se facă de la cel puţin 50 de metri înainte de a începe efectiv manevra. Referitor la virajul la stânga, această manevră trebuie făcută trecând prin stânga centrului imaginar al intersecţiei, tocmai pentru a nu-i incomoda pe ceilalţi participanţi la trafic.

3.6. DEPĂŞIREA

Depăşirea este un capitol pe care se pune foarte mult accent în timpul examenului auto. Din punct de vedere legal, numim depăşire orice manevră prin care un autovehicul trece înaintea altuia prin ieşirea de pe banda de mers şi revenirea pe banda originală de îndată ce vehiculul depăşit a fost întrecut.

FOARTE IMPORTANT: depăşirea se face numai prin partea stângă!

Există, totuşi şi două excepţii de la regulă, care vizează:

1. Tramvaiele, care se depăşesc aproape întotdeauna prin partea dreaptă. Singurele situaţii în care ele pot fi depăşite pe stânga sunt străzile cu sens unic, precum şi când între şina din dreapta şi bordură nu există suficient spaţiu pentru o maşină.
2. Autovehiculele care au semnalizat intenţia de a vira la stânga.

ATENŢIE: atunci când două vehicule circulă pe două benzi diferite, circulaţia mai rapidă a unuia dintre ele nu se consideră depăşire atâta timp cât niciunul dintre vehicule nu trece înaintea celuilalt. În procesul de depăşire, şoferii sunt obligaţi:

- să nu se angajeze în depăşire dacă cel depăşit şi-a anunţat intenţia de a intra şi el în depăşirea vehiculului din faţă;
- în situaţia în care depăşirea se face trecând peste axul drumului (întotdeauna trebuie că acesta să fie marcat cu o linie discontinuă), şoferii nu trebuie să-i incomodeze pe cei care se deplasează din sens opus;
- să semnalizeze întotdeauna intenţia de a efectua o depăşire de la cel puţin 50 de metri în interiorul oraşelor şi de la cel puţin 100 de metri în mediul extraurban;
- să păstreze o distanţă laterală suficient de mare faţă de automobilul sau automobilele depăşite;

La rândul lor, şoferii care sunt depăşiţi sunt obligaţi de lege să nu mărească viteza (astfel încât să nu-i incomodeze pe cei care încearcă să-i depăşească) şi să circule cât mai aproape de marginea din dreapta a drumului.

UNDE ESTE INTERZISĂ DEPĂŞIREA?

Depăşirea este interzisă:

- atunci când din sens opus se apropie alte vehicule, ale căror şoferi ar trebui să execute manevre de evitare a unui impact frontal cu maşina aflată în depăşire;
- atunci când există deja o coloană de vehicule aflată în aşteptare, dar numai dacă şoferii depăşesc axul drumului;
- pe drumurile pe care există un marcaj longitudinal continuu (în situaţia unor marcaje duble se va respecta regula celui mai apropiat marcaj);
- sub raza de acţiune a indicatorului "Depăşire Interzisă";
- în dreptul staţiilor de tramvai fără refugiu, dar numai atunci când acesta este oprit în staţie cu uşile deschise;
- în dreptul trecerilor la nivel cu calea ferată, precum şi înainte cu 50 de metri înainte de acestea;
- pe trecerile pentru pietoni, excepţie făcând cazul în care fluxul pietonal este controlat de un semafor;
- în toate intersecţiile nedirijate (ATENŢIE, căci în chestionarul zilei de pe www.odat.ro sunt multe întrebări grele în care apar situaţii legate de această regulă);
- în orice loc în care nu există o vizibilitate de minim 50 de metri;
- înaintea vârfurilor de rampă, mai ales când şoferii nu au o vizibilitate de minim 50 de metri;
- în curbele periculoase;
- sub poduri, în interiorul tunelurilor, pe poduri şi pe pasaje denivelate. Se permite, totuşi, depăşirea vehiculelor cu tracţiune animală, a motocicletelor şi a mopedelor, dar numai dacă şoferii au o vizibilitate bună, iar lăţimea drumului este de minim 7 metri.

3.7. OPRIREA ŞI STAŢIONAREA

Oprirea şi staţionarea sunt două termene între care au loc confuzii. Oprirea este definită ca imobilizarea voluntară a vehiculului (adică oprirea maşinii într-un punct fix) pentru o durată de mai

puţin de 5 minute, pe când staţionarea este definită ca fiind imobilizarea voluntară a unui vehicul pentru o durată mai mare de 5 minute.

ATENŢIE: din punct de vedere legal, nu se consideră oprire imobilizarea maşinii pentru a le permite îmbarcarea sau coborârea pasagerilor, dar numai dacă nu se perturbă circulaţia. De asemenea, nu se consideră oprire nici imobilizarea maşinilor (cu un gabarit de sub 3,5 tone) care distribuie mărfurile alimentare unităţilor comerciale, dar numai dacă poziţia lor nu încurcă traficul şi numai pe timpul aprovizionării cu marfă a magazinelor.

Reguli generale privind oprirea şi staţionarea

Cu excepţia străzilor cu sens unic, atât oprirea şi staţionarea se fac pe partea dreaptă, cât mai aproape de bordură, de regulă pe un singur rând. Atunci când vorbim de oprire/staţionare în afara localităţilor, acolo unde nu există un trotuar, atât oprirea, cât şi staţionarea se vor face pe partea dreaptă a drumului, fie în afara părţii carosabile, fie cât mai aproape de aceasta.

Un caz aparte îl reprezintă străzile cu sens unic, în care oprirea şi staţionarea se pot face pe ambele părţi, dar numai dacă există în permanenţă o bandă liberă.

UNDE ESTE OPRIREA INTERZISĂ?

Înainte de a discuta despre situaţiile în care oprirea este interzisă, trebuie specificat faptul că oprirea la semafor, oprirea la semnalul poliţistului, oprirea în vederea acordării priorităţii şi oprirea în cazul defecţiunilor la maşină, nu reprezintă o oprire voluntară, motiv pentru care nu poate fi interzisă în situaţiile imediat următoare.

Aşadar, oprirea se interzice în următoarele cazuri:

- în zona indicatoarelor "Oprirea Interzisă" (uneori, de-a lungul unui sector de drum, pot fi întâlnite indicatoare succesive cu săgeţi, care indică începutul, continuarea şi sfârşitul zonei în care oprirea este interzisă);
- înainte şi după trecerea la nivel cu calea ferată (la 50 de metri de ambele părţi);
- pe poduri, sub poduri, în tuneluri şi pe pasajele de drum pe care există denivelări. De asemenea, oprirea este interzisă şi la trecerea peste viaducte;
- în locurile în care vizibilitatea nu depăşeşte 50 de metri (vârfurile de rampă sunt cele mai bune exemple);
- în apropierea trecerilor de pietoni, la 25 de metri înainte şi după. Dacă trecerea de pietoni mărgineşte o intersecţie, se păstrează aceeaşi regulă. În schimb, oprirea este interzisă de la 50 de metri de intersecţia în care se află un sens giratoriu, dar numai dacă pe porţiunea respectivă de drum există marcaje longitudinale continue;
- înainte cu 25 de metri de o staţie pentru mijloacele de transport în comun şi la 25 de metri după aceasta;
- pe trotuare, dar numai dacă nu se asigură un spaţiu cu o lăţime de cel puţin un metru pentru pietoni;
- pe autostrăzi (oprirea e permisă doar pe banda de urgenţă, dar numai în situaţiile de forţă majoră), pe drumuri expres şi pe drumurile europene (cele din categoria E);
- în toate locurile în care nu se permite depăşirea;
- pe sensurile de mers pe care se întâlnesc indicatoare care îi obligă pe şoferi să cedeze trecerea tuturor celor care se deplasează din sens invers;

- atunci când un vehicul ar incomoda circulaţia dacă ar imobiliza voluntar maşina oprind în dreptul unui alt vehicul deja parcat;
- pe partea carosabilă, atunci când benzile sunt delimitate de linii continue. Motivul pentru care oprirea este interzisă e faptul că o eventuală oprire i-ar face pe ceilalţi participanţi la trafic din spate să calce linia continuă, lucru ilegal;
- în dreptul indicatoarelor sau marcajelor, dar numai dacă poziţia maşinii ar urma să-i împiedice pe ceilalţi participanţi la trafic să observe respectivele indicatoare;
- pe pistele de biciclişti sau pe benzile rezervate unui anumit tip de vehicule (de regulă autobuze);
- înainte cu 50 de metri de staţiile de tramvai sau de trecerile la nivel peste o cale ferată industrială;

UNDE ESTE INTERZISĂ STAŢIONAREA?

Staţionarea este interzisă în toate situaţiile de mai sus, implicit în toate cazurile în care oprirea unui vehicul nu este permisă. De asemenea, şoferilor le este interzis să staţioneze în următoarele situaţii:

- în zonele în care staţionarea nu este permisă de către indicatorul "Staţionarea Interzisă";
- în intersecţii;
- pe toate drumurile publice, indiferent de categoria din care fac parte, care au o lăţime mai mică de 6 metri;
- în pante sau în rampe (în ambele cazuri, atunci când şoferii sunt obligaţi involuntar să staţioneze în pante sau în rampe, ei trebuie să oprească motorul şi să acţioneze frâna de ajutor (cea de mână). De asemenea, rotile trebuie îndreptate oblic, de preferinţă spre un obstacol sau spre un trotuar).
- pe partea carosabilă pe timp de noapte, dacă nu sunt aprinse luminile de poziţie;
- în dreptul intrărilor pe alte străzi sau în dreptul intrărilor/ieşirilor ale unor proprietăţi publice sau private;
- staţionarea pe drumurile publice este interzisă pe timp de noapte pentru vehiculele nemotorizate (cum ar fi căruţele, atelajele folosite în agricultură, bicicletelor), precum şi pentru vehiculele motorizate folosite la lucrări sau în agricultură şi a celor cu propulsie manuală.

ATENŢIE la indicatoarele "STAŢIONARE ALTERNANTĂ" şi "ZONĂ DE STAŢIONARE CU DURATĂ LIMITATĂ", căci şi acolo sunt restricţii de staţionare.

La examenul auto există foarte mulţi cursanţi picaţi din cauza faptului că nu fac diferenţa între oprire şi staţionare, de asemenea, există multe întrebări foarte dificile din chestionare care pun accent pe oprire şi staţionare, întrebări care duc la picarea examenului, dar care pot fi regăsite împreună cu explicaţii detaliate în cartea "**Secretele obţinerii permisului de conducere**".

Indicatoare auto care reglementează STAŢIONAREA şi OPRIREA

	Oprirea interzisă Întâlnirea acestui indicator îi obligă pe şoferi să nu oprească decât după următoarea intersecţie, dar numai dacă pe parcursul traseului nu întâlnesc un indicator care să interzică oprirea. De asemenea, din cauza prevederilor legale existente în acest moment, pe raza de acţiune a acestui indicator, şoferii nu au voie să întoarcă şi nici să meargă înapoi.

Uneori, şoferii pot întâlni indicatoare adiţionale cu săgeţi, menite să arate şoferilor de unde încep zonele în care le este interzis să oprească:

- săgeata în **sus** arată **începutul** zonei în care oprirea este interzisă. Dacă indicatorul este însoţit de o cifră, atunci semnificaţia acestuia este diferită, în sensul că şoferilor le este interzis să oprească pe următorii 30 de metri şi nu că zona în care oprirea este interzisă începe după 30 de metri;

Începutul zonei în care este interzisă oprirea	**Interzice oprirea 30m începând din dreptul indicatorului**

	Confirmarea zonei de interzicere a opririi Săgeata dublă confirmă şoferilor că încă se află pe o porţiune de drum pe care oprirea nu este permisă;

	Sfârşitul zonei de interzicere a opririi Săgeata cu vârful în **jos** semnifică **sfârşitul** zonei de interzicere a opririi;

	Staţionarea interzisă Pe raza acestui indicator, şoferilor le este interzis să staţioneze. Asta înseamnă că pot opri, dar nu mai mult de 5 minute; de asemenea, este permisă şi întoarcerea. Valabilitatea indicatorului se pierde în următoarea intersecţie. Atunci când acest indicator este însoţit de un panou adiţional în care este înscris un interval orar, staţionarea este interzisă numai în respectivul interval orar.

STAŢIONARE ALTERNANTĂ - indicatorul cu o singură linie albă verticală interzice şoferilor să staţioneze în zilele impare ale lunii, iar cel cu două linii verticale le interzice şoferilor să staţioneze în zilele pare ale lunii.

Staţionare alternantă - interzisă staţionarea în zilele impare ale lunii	**Staţionare alternantă - interzisă staţionarea în zilele pare ale lunii**

ZONA DE STAŢIONARE LIMITATĂ - este însoţit, de obicei, de un indicator care arată sfârşitul zonei cu staţionare limitată.

	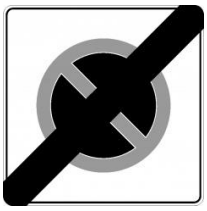

3.8. PARCAREA

Parcarea este definită ca fiind staţionarea vehiculului pe locuri special amenajate, care sunt semnalizate special cu un indicator de culoare albastră pe care este înscrisă litera P de culoare albă. De regulă, într-o parcare vehiculele se aşează paralel.

Indicatoare care arată modul în care se face parcarea

De regulă, în parcările special amenajate, vehiculele pot fi lăsate pe termen nelimitat, dar numai în cazul în care nu vorbim de parcări cu plată. De regulă, în parcările de pe străzile publice se percep taxe de staţionare, iar în parcările hypermarket-urilor există o limită până la care staţionarea este gratuită.

PARCARE - vehiculul se aşează paralel, preferabil în cadrul delimitat. Dacă indicatorul arată că maşina poate fi parcată şi pe trotuar, vehiculul va fi parcat pe trotuar numai parţial, lăsând astfel loc de cel puţin un metru pietonilor care circulă în respectiva parcare.

	Parcare subterană sau în clădire În cazul parcărilor subterane, indicatorul menţionat mai sus poate avea o formă concava deasupra literei P, tocmai pentru a le arăta şoferilor că parcarea se face fie la subsol, fie undeva într-o parcare supraetajată.

De asemenea, indicatoarele pot fi însoţite de panouri adiţionale, tocmai pentru a arăta începutul şi sfârşitul zonei amenajate special pentru parcarea vehiculelor. Alte panouri adiţionale care pot fi întâlnite alături de indicatorul PARCARE sunt cele care arată locurile speciale pentru persoane cu handicap, cât şi cele care oferă informaţii despre regimul parcării respective, respectiv dacă parcarea este cu plată sau nu, care este tariful orar şi care este intervalul orar între care parcarea este cu plată.

		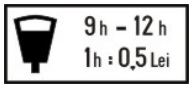
Panou adiţional persoane cu handicap	**Panou adiţional parcare cu plată**	**Panou adiţional parcare cu plată**

3.9. ÎNTOARCEREA

Legislaţia rutieră în vigoare consideră că pentru a efectua o întoarcere, şoferii trebuie să oprească vehiculul, să îşi semnalizeze intenţia de a efectua manevra de întoarcere, să se asigure şi abia apoi să efectueze manevra. Tocmai de aceea, şoferilor le este interzis să întoarcă vehiculele în următoarele situaţii:

- în toate locurile în care este interzisă oprirea. Excepţie fac intersecţiile, preferabil cele cu sens giratoriu. Pentru a nu incomoda traficul, şoferilor li se recomandă să încerce să execute manevra de întoarcere dintr-o singură mişcare, dar numai dacă nu sunt obligaţi să cedeze prioritatea şoferilor care au prioritate sau pietonilor;
- de-a lungul drumurilor cu sens unic;
- acolo unde, pentru a efectua manevra, şoferii trebuie să iasă de pe carosabil, iar acostamentul nu este suficient de solid;
- de-a lungul razei de acţiune a indicatorului "Întoarcerea interzisă";
- în intersecţiile în care nu este permis virajul la stânga, precum şi în cele în care nu există spaţiu suficient, iar şoferii ar fi obligaţi să execute mai multe manevre, care ar influenţa negativ fluiditatea traficului;

3.10. MERSUL ÎNAPOI

Mersul înapoi este interzis pe o distanţă mai mare de 50 de metri şi se semnalizează întotdeauna cu luminile albe. Şoferii nu trebuie să folosească nici un buton pentru a le aprinde, căci ele se aprind singure atunci când maşina se află în marşarier.

Mersul înapoi mai este interzis în următoarele situaţii:

- la ieşirea din garaje sau din parcări private;
- în toate cazurile în care nu este permisă întoarcerea, excepţie fiind drumurile cu sens unic, pe care mersul înapoi este permis, dar numai pentru o distanţă maximă de 50 de metri;

Se recomandă ca atunci când vizibilitatea este redusă, şoferii să fie ghidaţi de persoane, tocmai pentru a nu provoca un accident rutier.

3.11. VITEZA ŞI REDUCEREA VITEZEI

Regula de aur a circulaţiei pe drumurile publice spune că viteza de deplasare trebuie întotdeauna adaptată la condiţiile de drum, indiferent de viteza maximă permisă (bineînţeles, cu respectarea tuturor indicatoarelor). Scopul acestei reguli este de a conduce preventiv, de a evita producerea unor accidente neplăcute.

În acest sens, Codul Rutier prevede o serie de reguli, precum:

1) Şoferii pot circula cu maxim 50 de km/h pe raza localităţilor şi cu maxim 30 de km/h atunci când intră într-o intersecţie. În funcţie de trafic şi de numărul de localnici, administratorul drumului poate permite o limită maximă de viteză de 80 de km/h, limită valabilă doar pentru motociclete şi autoturisme. De asemenea, se pot stabili şi limite de viteză semnificativ mai mici, cu menţiunea că ele nu pot fi niciodată sub 30 de km/h, decât în zonele rezidenţiale.
2) Limitele de viteză din afara localităţilor diferă în funcţie de tipul drumului şi de categoria din care fac parte autovehiculele. LIMITELE MAXIME de viteză sunt următoarele:

- vehiculele din categoriile A şi B se pot deplasa cu maxim 90 de km/h pe drumurile naţionale, judeţene şi comunale, cu maxim 100 de km/h pe drumurile expres şi pe cele europene şi cu maxim 130 de km/h pe autostrăzi;
- vehiculele din categoria C, D şi D1 se pot deplasa cu maxim 80 de km/h pe drumurile naţionale, judeţene şi comunale, cu maxim 90 de km/h pe drumurile expres şi pe cele europene şi cu maxim 110 de km/h pe autostrăzi;
- vehiculele din categoria A1, B1 şi C1 se pot deplasa cu maxim 70 de km/h pe drumurile naţionale, judeţene şi comunale, cu maxim 80 de km/h pe drumurile expres şi pe cele europene şi cu maxim 90 de km/h pe autostrăzi;
- tractoarele şi mopedele pot circula cu maxim 45 de km/h pe drumurile naţionale, pe cele judeţene şi comunale şi tot cu 45 de km/h pe cele europene sau pe drumurile expres. Accesul acestora este interzis pe autostrăzi.

De asemenea, în cazul ansamblurilor de autovehicule formate dintr-un vehicul trăgător şi o remorcă, viteza maximă în afara localităţilor se calculează cu 10 km/h mai puţin faţă de valorile prezentate mai sus, în funcţie de categoria din care face parte vehiculul trăgător.

Şoferii începători, la fel şi cei care fac şcoala de şoferi, sunt obligaţi să circule în afara localităţilor cu viteze mai mici cu 20 de km/h faţă de valorile prezentate mai sus.

În ceea ce priveşte viteza maximă pentru autovehiculele cu gabarit depăşit sau cele care transportă substanţe periculoase (indiferent că sunt uşor explozive sau că au o natură care poate polua apa), aceasta este de 40 de km/h pe raza localităţilor şi de maxim 70 de km/h în afara localităţilor.

REDUCEREA OBLIGATORIE A VITEZEI DE DEPLASARE

Există şi câteva situaţii în care şoferii trebuie să circule cu cel mult 30 de km/h în localităţi, respectiv 50 de km/h în afara lor:

- în toate intersecţiile nedirijate;
- în curbele deosebit de periculoase, mai ales în cele în care nu există vizibilitate de minim 50 de metri;

- la depăşirea grupurilor organizate, a cortegiilor funerare, a coloanelor militare, atunci când acestea se deplasează pe partea carosabilă;
- la trecerea pe lângă animalele domestice care sunt conduse pe partea carosabilă. Regulile de conduită preventivă spun că viteza trebuie redusă oricum atunci când se trece pe lângă animale domestice, pentru că nu se poate anticipa reacţia acestora, indiferent dacă sunt pe partea carosabilă sau nu;
- la întâlnirea indicatorului "Copii", în intervalul orar 7-22, precum şi la întâlnirea indicatorului "Accident".
- atunci când, datorită condiţiilor meteorologice neprielnice, vizibilitatea este de sub 100 de metri în linie dreaptă;
- atunci când pe suprafaţa drumului există gheaţă, polei, mazgă, sau drumul ud este pavat cu piatră cubică;
- pe sectoarele de drum pe care există denivelări;
- atunci când se intenţionează schimbarea direcţiei de mers.

Referitor la reducerea vitezei, şoferii trebuie să semnalizeze din timp dorinţa de a efectua un viraj şi implicit, necesitatea de a reduce viteza, dar în acelaşi timp sunt obligaţi să păstreze distanţa minimă legală faţă de cei din faţă, la fel cum şi cei din spate sunt obligaţi să menţină distanţa minimă faţă de ei. De asemenea, este interzisă frânarea bruscă nejustificată.

De asemenea, legea mai precizează în părţi diferite ale Codului Rutier că viteza de deplasare trebuie redusă în anumite situaţii (cele de mai jos), cu menţiunea că şoferii nu trebuie să circule cu o viteză anume, ci doar să reducă viteza normală de deplasare. Situaţiile sunt următoarele:

- atunci când, în timpul unei deplasări pe timp de noapte într-un spaţiu neiluminat, un vehicul se apropie din partea opusă;
- la trecerea peste o cale ferată păzită, chiar dacă barierele sunt ridicate şi eventualele semnale roşii sau acustice sunt stinse.
- atunci când poliţistul indică reducerea vitezei prin balansarea în plan vertical a braţului;
- atunci când se aud sirenele unor vehicule speciale, precum şi la apropierea acestora din toate direcţiile;
- în apropiere de o intersecţie, cu atât mai mult cu cât trebuie acordată prioritate vehiculelor care au acest drept;
- la întâlnirea unui semafor care emite intermitent o lumină de culoare galbenă;
- atunci când vehiculele destinate transportului public în comun semnalizează intenţia de a pleca din staţie (cu alveolă);

Observaţi că legiuitorul nu îi obligă pe şoferi să reducă viteza când se deplasează în rampă sau în pantă, în staţii de tramvai, de autobuz sau de troleibuz şi nici pe drumurile îngustate sau pe poduri, sub poduri şi în tuneluri, decât în cazurile în care pe drumul public se întâlnesc obstacole sau condiţiile meteorologice nefavorabile impun reducerea vitezei.

Apropo de condiţiile meteorologice nefavorabile, v-aţi întrebat de ce trebuie să reduceţi viteza atunci când pe carosabil există un strat de apă? Pentru că în cazul unui viraj sau al unei frâne, există şansa ca rotile să piardă contactul cu partea carosabilă din cauza peliculei de apă, iar astfel şoferii să piardă complet controlul asupra maşinii. Prin reducerea vitezei se elimină acest risc.

3.12. TRECEREA PE LÂNGĂ VEHICULELE CARE CIRCULĂ DIN SENS OPUS

Atunci când se întâlnesc 2 vehicule care circulă din sensuri opuse, ele trebuie să păstreze o distanţă minimă de siguranţă între ele şi, preferabil, ar trebui să fie poziţionate cât mai pe dreapta, fără a îi incomoda pe şoferii care se deplasează pe banda din dreapta lor, în eventualitatea în care aceasta există.

În situaţia în care pe sensul de mers există un obstacol şi nu există altă cale de depăşire decât prin stânga, prin trecerea peste axul drumului, şoferii trebuie să acorde întotdeauna prioritate celor care se deplasează din sensul opus. De asemenea, pe drumurile înguste sau cu declivităţi, atunci când se întâlnesc doi şoferi care circulă din sensuri opuse, şoferii care urcă primesc întotdeauna prioritate din partea celor care coboară.

O situaţie aparte o reprezintă manevra de mers înapoi, căci regulile de prioritate se schimbă în funcţie de tipul vehiculului condus. De exemplu, prioritatea I o primesc ansamblurile de vehicule, indiferent din ce categorie de vehicule fac parte, urmând ca prioritatea II să o primească vehiculele grele. Între un camion care transportă mărfuri şi un autobuz cu pasageri, camionul va ceda prioritatea autobuzului cu pasageri.

3.13. INTERSECŢII ŞI OBLIGAŢIA DE A CEDA TRECEREA

Am tot pomenit în cadrul acestei cărţi despre termenul de <<acordare a priorităţii>>. Acest termen se referă exclusiv la obligaţia participanţilor la trafic de a-i lăsa pe participanţii la trafic care circulă pe drumul cu prioritate să treacă primii prin intersecţie. În alte cărţi se vorbeşte despre obligaţia şoferilor de a nu îşi continua drumul dacă asta ar însemna ca cei care circulă pe drumul prioritar să frâneze sau chiar să efectueze manevre de evitare a unui posibil impact.

Prioritatea la trecere depinde şi de tipul intersecţiilor, care la rândul lor, pot fi de două feluri şi anume dirijate şi nedirijate. În cele **nedirijate** se aplică regula priorităţii de dreapta (excepţie făcând intersecţiile cu sens giratoriu, care nu sunt considerate ca fiind dirijate şi în care se aplică regula priorităţii de stânga) sau se urmăresc semnalele poliţiştilor rutieri, în timp ce în intersecţiile dirijate se respectă culorile semafoarelor, semnele indicatoarelor, precum şi semnalele poliţiştilor rutieri.

ATENŢIE: indiferent din ce parte vin, tramvaiele au prioritate atunci când intră într-o intersecţie nedirijată, excepţie fiind cazurile în care virează la stânga, caz în care îşi pierd prioritatea.

De regulă, **acordarea de prioritate** se face în următoarele situaţii:

1) la întâlnirea indicatorului “Prioritate pentru circulaţia din sens invers”;
2) la efectuarea unui viraj, dacă asta ar însemna traversarea unei piste pentru biciclete, pe care se deplasează concomitent un biciclist;
3) la coborârea unei pante, şoferii care coboară cedează prioritatea celor care urcă, dar numai atunci când cei care urcă au pe sensul de mers un obstacol a cărui ocolire necesită trecerea peste axul drumului;
4) întotdeauna la ieşirea de pe proprietăţi, din garaje, de pe drumurile lăturalnice, excepţie făcând aici autovehiculele de transport public, dar numai atunci când pleacă din staţiile cu refugiu pentru pasageri sau cu alveolă.
5) la schimbarea direcţiei de mers printr-un viraj la stânga;

6) la intrarea pe un drum dintr-o categorie superioară. De exemplu, cei care intră de pe un drum comunal sau local pe un drum judeţean, vor ceda întotdeauna prioritatea vehiculelor care se deplasează pe drumul judeţean, la fel cum cei care vor să intre de pe un drum judeţean pe un drum naţional sau european vor ceda întotdeauna prioritatea vehiculelor care se deplasează pe drumul naţional sau european;
7) la intrarea într-un sens giratoriu, pentru vehiculele care vin din STÂNGA;
8) la ieşirea dintr-o zonă rezidenţială sau pietonală;
9) se cedează prioritatea tuturor pietonilor de pe marginile sensului de mers, dar numai în dreptul trecerilor de pietoni semnalizate sau la culoarea verde a semaforului. **ATENŢIE**: pietonii pot trece pe la colţul străzilor, dar în acest caz ei nu au prioritate, ci trebuie să aştepte să treacă toate maşinile care au dreptul să circule în zonă;

ATENŢIE: în cazul în care un pieton care traversează strada printr-un loc nepermis este acroşat de către o maşină, atunci vina pentru producerea accidentului este în întregime a pietonului.

ALTE REGULI:

- atunci când se întâlnesc două vehicule speciale sau cu regim prioritar, ele vor aplica regula priorităţii de dreapta pentru a-şi putea continua drumul;
- în situaţia în care un poliţist dirijează circulaţia, între vehiculele care au dreptul să treacă se va aplica regula priorităţii de dreapta pentru a se circula mai departe;
- în situaţia în care două vehicule se intersectează, iar unul întâlneşte pe sens indicatorul "OPRIRE" şi celălalt întâlneşte pe sens indicatorul "CEDEAZĂ TRECEREA", cel care va trece primul va fi cel care va veni din dreapta;

La examenul auto există foarte mulţi cursanţi picaţi din cauza faptului că nu cunosc foarte bine situaţiile in care este permisa intoarcerea, depăşirea, mersul inapoi sau acordarea de prioritate, de asemenea, există multe întrebări foarte dificile din chestionare care pun accent pe aceste manevre, întrebări care duc la picarea examenului, dar care pot fi regăsite împreună cu explicaţii detaliate în cartea "**Secretele obţinerii permisului de conducere**".

CAPITOLUL IV

INDICATOARE DE PRIORITATE

INDICATOARE CARE CONFERĂ ŞOFERILOR PRIORITATE

DRUM CU PRIORITATE, INTERSECŢIE CU UN DRUM FĂRĂ PRIORITATE - la întâlnirea acestor indicatoare, şoferilor li se confirmă că se află pe un drum cu regim prioritar, motiv pentru care în următoarea intersecţie nu vor trebui să respecte regula priorităţii de dreapta, ci vor fi primii care intră şi ies din intersecţie.

Drum cu prioritate	**Intersecţie cu un drum fără prioritate**

	Prioritate faţă de circulaţia din sens invers Indicatorul anunţă şoferii că se află pe un drum cu regim prioritar. De regulă, se întâlneşte pe sectoarele de drum îngustate prin partea stângă. Până la sfârşitul secţiunii periculoase de drum, şoferilor li se interzice să oprească, să întoarcă şi să staţioneze.

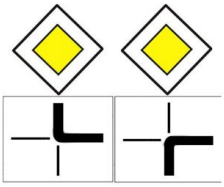	**Drum cu prioritate. Panourile adiţionale indică direcţia drumului cu prioritate.** În cazurile de faţă, la primul panou adiţional acordăm prioritate maşinilor care vin din faţă şi din dreapta, iar la al doilea panou adiţional, şoferii trebuie să acorde prioritate doar celor care vin din dreapta, în rest au prioritate faţă de maşinile care vin din faţă sau din stânga.

INDICATOARE LA CARE SE PIERDE PRIORITATEA

	Cedează trecerea La întâlnirea acestui indicator, şoferii sunt obligaţi să cedeze trecerea tuturor vehiculelor care se deplasează pe drumul prioritar. Nu este necesară oprirea, decât atunci când pe drumul principal circulă vehicule cărora să li se acorde prioritate.

	Oprire Întâlnirea acestui indicator îi obligă pe şoferi să oprească neapărat (atenţie în timpul examenului, căci ignorarea acestui indicator e considerată o greşeală foarte serioasă) în punctul de vizibilitate maximă, fără a depaşi colţul intersecţiei. În eventualitatea în care există un marcaj de oprire, acesta trebuie respectat neapărat, chiar dacă poziţia lui nu coincide cu colţul străzii.

CEDEAZĂ TRECEREA şi STOP însoţite de panouri adiţionale (care indică traseul prioritar).

Există 2 cazuri:

- Traseul prioritar este pe direcţia la stânga şi înainte, caz în care se acordă prioritate tuturor şoferilor, inclusiv celor care circulă din dreapta, chiar dacă nu sunt pe drumul prioritar.

- Traseul prioritar este pe direcţia înainte şi la dreapta. În acest caz, şoferii trebuie să ofere prioritate celor care se deplasează pe direcţiile indicate de panou, dar nu trebuie să ofere prioritate şi celor care vin din stânga, întrucât aceştia vor aplica regula priorităţii de dreapta, care le va conferi lor drept de trecere;

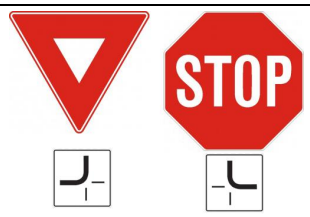	**Cedează trecerea şi Oprire, cu panouri adiţionale care indică direcţia traseului prioritar**

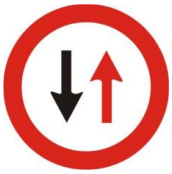	**Prioritate pentru circulaţia din sens invers** La întâlnirea acestui indicator se oferă prioritate pentru toţi cei care vin din sens opus. Este întâlnit deseori pe porţiunile de drum îngustat, atunci când îngustarea se face pe sensul de mers. Şoferii nu au dreptul să oprească, să staţioneze sau să întoarcă decât după depăşirea porţiunii de drum îngustat.

	Atunci când indicatorul este însoţit de panou adiţional pe care sunt înscrise semnele aferente autobuzelor şi autocamioanelor, înseamnă că numai şoferii acestor autovehicule trebuie să respecte indicatorul.

4.1. TRECEREA LA NIVEL CU CALEA FERATĂ

Datorită pericolului existent la trecerea la nivel cu o cale ferată, legea rutieră prevede o serie de reguli ce trebuie respectate:

- Şoferii care se intersectează cu o cale ferată curentă vor trebui să reducă viteza de deplasare şi să circule cu atenţie sporită;
- La trecerea peste o cale ferată în dreptul căreia **nu** se află bariere sau aparate care emit semnale acustico luminoase, se opreşte neapărat în punctul de vizibilitate maximă, înainte de a se traversa calea ferată. Şoferii sunt obligaţi ca mai întâi să se asigure şi abia mai apoi să treacă.
- La trecerea peste o cale ferată industrială, şoferii nu sunt obligaţi decât să circule cu prudenţă şi, eventual, să respecte indicaţiile agenţilor de cale ferată atunci când în dreptul ei există astfel de persoane. Legislaţia rutieră nu consideră acest tip de cale ferată ca fiind una curentă, întrucât se foloseşte rar.

Este OBLIGATORIE oprirea în dreptul unei linii de cale ferată atunci când:

A) barierele sau semibarierele sunt încă în mişcare sau sunt coborâte;
B) în dreptul căii ferate funcţionează un aparat care emite semnale roşii şi semnale acustice de frecvenţă mare;
C) se întâlneşte indicatorul "Trecere la nivel cu calea ferată, fără bariere", fie ea simplă sau dublă.
D) în dreptul căii ferate există agenţi de cale ferată care semnalizează oprirea.

De regulă, în situaţiile în care este necesară oprirea, pe asfalt este trasat un marcaj în dreptul căruia se face oprirea. În lipsa marcajului, oprirea se face întotdeauna în dreptul indicatorului "Trecere la nivel cu calea ferată fără bariere" sau în dreptul indicatorului "STOP" care poate apărea şi el înaintea căilor ferate.

În eventualitatea în care vehiculul rămâne imobilizat pe calea ferată, prima sarcină a conducătorului este să scoată din vehicul pasagerii şi să încerce să mute maşina în siguranţă. În cazul în care acest lucru este imposibil, atunci conducătorul auto va trebui să semnalizeze prezenţa maşinii pe calea ferată prin orice mijloc posibil. De asemenea, atunci când există şi alţi participanţi la trafic, ei sunt obligaţi să acorde asistenţă şoferilor care au maşinile blocate pe şina de cale ferată.

La trecerea pe sub şinele de cale ferată (poduri), şoferilor autovehiculelor înalte le este interzis să încerce trecerea pe sub pod în cazul în care există bănuiala că partea de sus a autovehiculului ar putea atinge platforma podului.

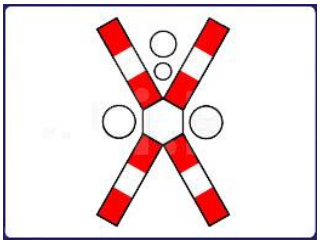	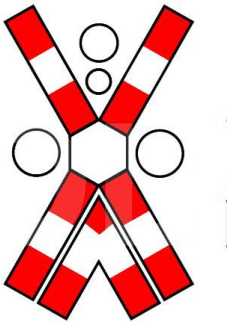	
Trecere la nivel cu o cale ferată simplă, fără bariere, prevăzută cu semnale luminoase de avertizare a apropierii trenului	**Trecere la nivel cu calea ferată dublă, fără bariere, prevăzută cu semnale luminoase de avertizare a apropierii trenului**	**Trecere la nivel cu o cale ferată simplă, cu semibarieră, prevăzută cu semnale luminoase de avertizare a apropierii trenului**

4.2. ZONA REZIDENŢIALĂ ŞI PIETONALĂ

Legea interzice şoferilor să circule în zonele rezidenţiale şi pietonale cu o viteză mai mare de 20 de km/h. Mai mult, dacă în zona rezidenţială circulaţia vehiculelor e permisă, în zonele pietonale, circulaţia vehiculelor motorizate poate fi interzisă sau, în cel mai bun caz, doar restricţionată. În acest caz, circulaţia este permisă doar celor care locuiesc în zonă, precum şi celor care lucrează într-un domeniu în care se prestează servicii publice de tipul "din poartă în poartă". Totuşi, spre

deosebire de viteza maximă din zona rezidenţială, în zona pietonală se poate circula cu numai 5 km/h, fără a-i incomoda pe pietoni în nici un fel.

Atunci când ies din zonele rezidenţiale sau de pe străzile pietonale, şoferii trebuie să acorde prioritate tuturor vehiculelor, indiferent că circulă din dreapta sau nu.

Indicatoare ce pot fi întâlnite în zona rezidenţială/pietonală

	Zonă rezidenţială Semnalizează începutul zonei rezidenţiale, în care şoferii pot circula cu o viteză maximă de 20 de km/h;
	Sfârşitul zonei rezidenţiale Semnalizează sfârşitul zonei rezidenţiale. Şoferii trebuie să acorde prioritate tuturor vehiculelor care circulă pe drumul principal;
	Zonă pietonală Semnalizează începutul unei porţiuni în care circulaţia pietonilor este permisă şi în care şoferii se pot deplasa cu maxim 5 km/h;
	Sfârşitul zonei pietonale Atenţionează şoferii că ies din zona pietonală şi că îşi pot continua deplasarea la o viteză normală, dar numai după ce oferă prioritate tuturor participanţilor care se deplasează pe drumul principal.

4.3. CIRCULAŢIA PE AUTOSTRĂZI

Autostrăzile sunt drumuri speciale, capabile să suporte un volum foarte mare de trafic. Sunt destinate pentru transportul rapid, motiv pentru care e interzisă pătrunderea pe autostradă a pietonilor, a autovehiculelor cu gabarite depăşite (decât în cazuri speciale şi numai cu autorizaţia administratorului drumului), a bicicletelor şi mopedelor etc.

De asemenea, vehiculele care prin construcţie nu pot depăşi viteza de 50 de km/h nu au dreptul să pătrundă pe autostradă, la fel şi tractoarele, căruţele şi vehiculele trase sau împinse cu mâna.

SUNT INTERZISE URMĂTOARELE:

- încercările prototipurilor de maşini şi organizarea de curse (acestea se organizează numai pe circuite speciale, nu pe străzi care deservesc circulaţia europeană);
- manifestaţiile, cortegiile şi defilările, întrucât pietonii nu au voie să pătrundă pe autostradă;
- pătrunderea maşinilor şcolilor de şoferi în care cursanţii învaţă să conducă;

Referitor la regimul de circulaţie pe autostradă şi la modul în care se ocupă benzile, există câteva reguli:

- autovehiculele de transport public, precum şi cele care transportă mărfuri sau colete, vor circula întotdeauna numai pe prima bandă a autostrăzii, respectiv cea din dreapta, care e destinată vehiculelor care se deplasează la o viteză mică;
- singurele vehicule care au dreptul să se deplaseze pe banda de urgenţă sunt cele ale Poliţiei, ale Pompierilor şi, în general, toate vehiculele cu regim special, dar numai atunci când acestea se află în misiune;
- sunt interzise manevrele de întoarcere sau de mers înapoi, la fel şi tentativele de a traversa linia mediană (atunci când parapeţii lipsesc) pentru a ajunge pe celălalt sens de mers;
- este interzisă circulaţia sau staţionarea voluntară pe banda de urgenţă. Numai autovehiculele cu defecţiuni la sistemele principale ale maşinii au dreptul să staţioneze temporar acolo, până la remedierea defecţiunilor;
- parcarea şi staţionarea se fac numai în locurile special amenajate şi în nici un caz pe una dintre benzile autostrăzilor;

CAPITOLUL V

OBLIGAŢIILE CONDUCĂTORILOR DE VEHICULE

Conducătorii auto, fie ei începători sau profesionişti, au obligaţii multiple, printre care se află şi:

1. Obligativitatea de a avea întotdeauna următoarele acte: actul de identitate al maşinii, permisul de conducere, certificatul de înmatriculare al vehiculului, poliţa de răspundere civilă auto şi un act care să demonstreze plata rovinietei, atestatul profesional, precum şi documente care să ateste proveniența mărfurilor transportate (numai în cazul vehiculelor transportatoare de mărfuri). Toate aceste acte trebuie înmânate poliţiştilor rutieri, atunci când aceştia le cer.
2. Şoferii trebuie să respecte legislaţia în vigoare, implicit normele legislative referitoare la masa totală maximă autorizată (în funcţie de categoria de vehicul condus), precum şi dimensiunile maxime admise pe anumite categorii de drum;
3. Este obligatorie verificarea funcţionalităţii sistemelor vitale ale maşinii, precum şi curăţarea plăcuţelor cu numărul de înmatriculare, asta înainte de a porni la drum.
4. Este obligatorie prezenţa unei truse medicale, a unui triunghi reflectorizant şi a unui stingător de incendiu omologat. Toate aceste instrumente trebuie ţinute într-un loc uşor accesibil, de unde să poată fi luate în cazuri de urgenţă.
5. Şoferii sunt obligaţi să se prezinte la Poliţie pentru a soluţiona orice problemă în care au fost implicaţi în trafic;
6. Organele de control nu au dreptul să verifice controlul stării tehnice a autovehiculului fără acordul conducătorului auto, însă acesta este obligat să permită efectuarea verificărilor;
7. Atunci când, pe fondul unor defecţiuni tehnice, şoferii trebuie să imobilizeze involuntar maşina într-un tunel sau într-un pasaj subteran, ei sunt obligaţi să oprească motorul şi să semnalizeze prezenţa vehiculului avariat cu ajutorul unui triunghi reflectorizant.
8. Să efectueze vizita medicală periodică, precum şi verificarea medicală cerută de către Poliţie;
9. Atunci când se încredinţează maşina pentru o perioadă îndelungată unei persoane terţe, proprietarii sunt obligaţi să comunice Poliţiei identitatea persoanei căreia i-a fost încredinţat vehiculul.
10. Şoferii începători sunt obligaţi să poarte atât pe parbriz, cât şi pe lunetă, semnul distinctiv de şoferi începători pe o perioadă de 1 an de la data obţinerii permisului;
11. Deşi legislaţia prevede că doar şoferii autovehiculelor cu un tonaj mai mare de 3,5 t să poarte veste sau echipamente fluorescent reflectorizante, atunci când aceştia execută intervenţii la vehiculul imobilizat pe carosabil, această practică e recomandată tuturor şoferilor, mai ales pe timp de noapte.

5.1. INTERZICERI PENTRU CONDUCĂTORII DE AUTOVEHICULE

Indiferent de categoria de vehicul pe care o conduc, şoferilor li se interzic următoarele:

1) Să monteze incorect sisteme de alarmă, care se declanşează la trecerea unui alt vehicul prin dreptul lor. De asemenea, este responsabilitatea şoferilor să se asigure că durata semnalului de alarmă nu depăşeşte un minut, dar şi că numărul de decibeli emis nu depăşeşte limita legală admisă;
2) Să arunce din autovehicul pe carosabil sau în afara acestuia obiecte, materiale sau substanţe, indiferent că vehiculul se află în mişcare sau nu. Gunoaiele se aruncă numai în locurile special amenajate.
3) Persoanelor care se deplasează pe locul din dreapta, precum şi şoferilor, li se interzice să transporte animale în braţe.

4) Să vorbească la telefon în timp ce conduc, fără a folosi dispozitive hands free;
5) Atunci când autovehiculul este avariat dar condiţia lui permite încă deplasarea, şoferilor li se interzice să circule cu maşina avariată mai mult de 30 de zile din momentul producerii avariei;
6) Să aibă un comportament necivilizat, în care să facă acte sau gesturi obscene sau în care să îi agreseze verbal sau fizic pe ceilalţi participanţi la trafic;
7) Şoferilor li se interzice şi să circule fără să verifice plăcuţele de înmatriculare. În cazul în care acestea sunt deteriorate sau neconforme cu standardul, ei sunt pasibili de o amendă substanţială.
8) Să folosească anvelope de alte dimensiuni şi cu alte caracteristici decât cele înscrise în certificatul de înmatriculare. De asemenea, se interzice cu desăvârşire folosirea unor pneuri uzate sau care au deja defecte structurale.
9) Să circule pe drumurile publice cu autovehicule care emană noxe peste limita superioară admisă sau care emit un zgomot care depăşeşte numărul maxim de decibeli prevăzut în lege. De asemenea, se interzice cu desăvârşire instalarea unor sisteme de evacuare neomologate.
10) Atunci când drumurile sunt acoperite cu zăpadă, gheaţă sau polei, şoferilor de pe autovehiculele de peste 3,5 tone li se interzice să circule pe drumurile stabilite prin ordinul Ministrului Transporturilor dacă aceştia nu îşi dotează maşina cu echipamente antiderapante omologate, precum şi cu lanţuri anti-polei.
11) Să folosească nejustificat şi abuziv claxonul, mai ales pe raza oraşelor;
12) Să îşi ia mâinile de pe volan sau de pe ghidon în timpul mersului sau să decupleze motorul sau transmisia (chipurile, pentru a face economie la benzină, lucru demonstrat ca fiind atât periculos, cât şi ineficient).
13) Să transporte mai mulţi pasageri decât numărul de locuri (numărul de locuri maxim e stabilit în certificatul de înmatriculare);
14) Motocicliştilor nu le este permis să transporte persoane în stare de ebrietate pe motocicletă, iar şoferilor de pe autocamioane li se interzice să transporte persoane aflate în stare de ebrietate în cabină sau în caroserie. De asemenea, şoferilor de pe camioane li se interzice să transporte persoane în caroseria basculantei sau pe platforma sau deasupra caroseriei, dar şi să transporte persoane în interiorul caroseriei atunci când camionul este încărcat şi nu există locuri special amenajate pentru eventualii pasageri.
15) Să consume alcool, substanţe halucinogene (droguri sau medicamente) înainte de a se urca la volan;
16) Să transporte copii cu vârsta de până la 12 ani pe locul din dreapta din faţă al maşinii, chiar dacă sunt ţinuţi în braţe sau nu.
17) Şoferii au obligaţia de a nu transporta în autoturism sau deasupra lui obiecte mai lungi sau mai late decât caroseria maşinii (pentru a nu crea un pericol în plus pentru ceilalţi participanţi la trafic);
18) Este de datoria şoferului să anunţe pasagerii când pot coborî din maşină fără a exista riscuri să fie răniţi de către ceilalţi participanţi la trafic şi fără a incomoda maşinile care se deplasează pe acelaşi sens. De asemenea, este interzisă deschiderea uşilor în timpul mersului, la fel şi pornirea cu uşile deschise;
19) Să trimită mesaje scrise de pe telefon, în timp ce se deplasează pe drum. De asemenea, sunt interzise orice alte activităţi ce ar putea abate atenţia de la drum, inclusiv folosirea instalaţiei de sonorizare la un nivel mult prea ridicat;
20) Să folosească alte folii decât cele omologate sau să aplice pe geamuri afişe şi materiale promoţionale, care reduc substanţial gradul de vizibilitate în afara maşinii;

5.2. OBLIGAŢII ÎN CAZUL UNUI ACCIDENT CU VICTIME

În cazul în care conducătorul auto este implicat într-un accident în urma căruia există victime (indiferent că vorbim de vătămarea lor sau chiar de deces), acesta este obligat:

1. Să oprească maşina într-un loc sigur, să verifice starea de sănătate a pasagerilor, după care să sune la 112, pentru a alerta Poliţia şi serviciul de Ambulanţă. De asemenea, este obligat să nu părăsească locul faptei şi nici să încerce să modifice urmele accidentului, chiar dacă asta înseamnă deranjarea traficului în zona respectivă;

2. Să se abţină de la consumarea alcoolului, a stupefiantelor şi chiar şi a medicamentelor halucinogene sau asociate cu deficitul de atenţie până după recoltarea probelor biologice.

În cazul accidentelor soldate cu victime, şoferilor nu li se stabileşte doar alcoolemia, ci li se recoltează ÎNTOTDEAUNA şi probe biologice, tocmai pentru a se vedea dacă au consumat droguri sau alte substanţe interzise.

Atunci când şoferii implicaţi în accidente sunt inconştienţi, sarcina de a suna la 112 le revine celorlalţi participanţi la trafic, care sunt obligaţi să oprească şi să acorde asistentă.

5.3. OBLIGAŢII ÎN CAZUL UNUI ACCIDENT SOLDAT CU PAGUBE MATERIALE

Şoferii implicaţi în accidente soldate numai cu pagube materiale, la fel şi instructorii sau examinatorii (în timpul orelor de condus, respectiv a examinării) nu au voie să consume alcool după producerea accidentelor, decât după recoltarea probelor biologice. Totuşi, nu întotdeauna este necesară intervenţia Poliţiei, implicit nu întotdeauna e necesară recoltarea probelor biologice.

De regulă, atunci când în urma accidentului există doar avarii, şoferii au următoarele obligaţii:

1) să încerce să scoată vehiculele în afara părţii carosabile sau cât mai aproape de partea din dreapta a drumului şi, bineînţeles, să semnalizeze prezenţa acestora cu ajutorul unui triunghi reflectorizant;
2) să se prezinte în cel mult 24 de ore la secţia de Poliţie responsabilă pentru secţiunea de drum pe care a avut loc accidentul. Acest pas este necesar, pentru că doar de la respectiva secţie se eliberează autorizarea de reparaţie;

EXCEPŢIE: cei care au asigurări CASCO nu trebuie să se prezinte la Poliţie, întrucât autorizaţia de reparare se obţine numai de la societatea de asigurări. Totuşi, acest lucru este valabil numai în cazul în care în accident a fost avariat doar automobilul asiguratului sau maşina a fost găsită avariată în parcare.

5.4. CONSTATAREA AMIABILĂ A ACCIDENTULUI

Atunci când două sau mai multe autoturisme au fost implicate într-un accident soldat numai cu pagube materiale, între şoferi se poate încheia o CONSTATARE AMIABILĂ DE ACCIDENT, ceea ce elimină obligaţia de a mai anunţa Poliţia.

Acest act se poate încheia numai în următoarele condiţii:

1) pagubele produse se despăgubesc cu ajutorul poliţei RCA;
2) la producerea accidentului nu s-au sesizat abateri grave de la normele Codului Rutier, care în mod normal, ar fi dus la suspendarea sau anularea permisului;
3) şoferul responsabil pentru producerea accidentului şi-a recunoscut vinovăţia şi numai dacă acesta are asigurare obligatorie;
4) pe formularul de constatare amiabilă nu există obiecţii sau contradicţii;

CAPITOLUL VI

TRANSPORTUL DE MĂRFURI ŞI DE PERSOANE

Pentru ca un şofer să poată conduce un vehicul destinat transportului de mărfuri, el trebuie să aibă o vârstă de cel puţin 18 ani pentru a conduce vehiculele cu o masă maximă de 7,5 tone şi de 21 de ani pentru alte vehicule, cum ar fi cele angajate în transportul public de pasageri. Excepţie de la această regulă fac categoriile de vehicule D, Tb şi Tv, pentru care şoferii trebuie să aibă o vârstă de cel puţin 24 de ani.

Şoferii vehiculelor de mărfuri, precum şi cei care conduc autocare sau orice alte maşini care deservesc transportul public în comun, trebuie să respecte toate reglementările internaţionale referitoare la timpii de conducere, de repaus şi de odihnă. Nerespectarea lor se poate observa uşor în timpul controalelor rutiere, iar asta poate duce la amenzi usturătoare, mai ales pe extern, acolo unde amenzile ajung până la ordinul miilor de Euro.

Atestatul profesional

Şoferii care doresc să lucreze în transportul de substanţe periculoase, în transportul public de persoane, în transportul de mărfuri sau pe vehicule cu mase şi cu gabarite depăşite SUNT OBLIGAŢI DE LEGE SĂ OBŢINĂ UN ATESTAT PROFESIONAL. Acesta se eliberează de către Autoritatea Rutieră Romană (ARR) în urma unui examen.

Transportul încărcăturilor

Mărfurile sau încărcăturile camioanelor transportatoare trebuie să fie aşezate şi fixate în interiorul caroseriei astfel încât să nu se deplaseze în timpul mersului. De asemenea, există câteva reglementări în acest sens:

A) încărcătura nu trebuie să pună în pericol siguranţa şoferului, a celorlalţi participanţi la trafic şi nici a pietonilor. Tocmai de aceea, obiectele mari şi grele trebuie asigurate cu multiple seturi de corzi;
B) încărcătura trebuie fixată sau acoperită astfel încât să nu iasă din caroserie;
C) materialele transportate nu trebuie târâte şi nici nu trebuie să se scurgă în camion;
D) încărcătura trebuie fixată astfel încât să nu acopere luminile maşinii (pentru a nu crea riscuri inutile pentru şoferii din spate) şi nici plăcuţele de înmatriculare;
E) în cazul în care materialele transportate se pot împrăştia (rumeguş, nisip, piatră fină etc), ele trebuie acoperite neapărat de o prelată;
F) încărcătura nu trebuie să provoace zgomot în timpul mersului şi nici să emită mirosuri deranjante;

Obligaţiile şoferilor de automobile şi/sau de tramvaie, care efectuează transport public de persoane

Şoferii care lucrează în transportul public în comun trebuie să respecte următoarele obligaţii:

A) trebuie să oprească numai în staţiile pentru care compania de transport, fie publică sau privată, are licenţă. Excepţie fac autovehiculele care transportă pasageri în regim de taxi;
B) trebuie să deschidă uşile numai şi numai după ce vehiculul condus a fost imobilizat voluntar, adică a fost oprit;

C) trebuie să închidă uşile numai după ce s-au asigurat că toţi pasagerii au coborât, respectiv au urcat;
D) să reintre în circulaţie numai după ce s-au asigurat că ceilalţi şoferi au văzut semnalizarea de ieşire din staţie şi că aceştia le oferă prioritate, astfel încât repunerea în mişcare să fie efectuată în siguranţă;

Circulaţia autovehiculelor cu mase şi/sau gabarite depăşite

Şoferii care doresc să lucreze pe vehicule cu mase şi/sau gabarite depăşite trebuie să aibă vârsta de cel puţin 21 de ani.

Vehiculele (fie ele ansambluri sau nu) cu un gabarit care depăşeşte 80 de tone, cu o lungime de 40 de metri sau mai mare şi cu o înălţime sau lăţime care depăşeşte 5 metri, pot circula pe drumurile publice numai în baza unei autorizaţii emise de administratorul drumului şi numai cu avizul poliţiei. De regulă, în cazul ansamblurilor de vehicule cu gabarit depăşit care formează o coloană, ele sunt însoţite de 2 maşini ale Poliţiei până la ieşirea din localităţile principale sau până la ieşirea din judeţ.

De asemenea, toate vehiculele cu mase şi/sau gabarite depăşite trebuie să aibă în permanenţă într-un loc uşor accesibil următoarele obiecte:

A) o plăcuţă de identificare cu caracter reflectorizant, care să aibă fondul alb şi un chenar roşu şi care se fie poziţionată în partea stângă din faţa maşinii;
B) atunci când lăţimea autovehiculului depăşeşte 2,5 metri, în partea posterioară a autovehiculului trebuie montate marcaje reflectorizante (pe margini), care să aibă benzi albe şi roşii alternante şi care să aibă o orientare descendentă spre exterior;
C) cel puţin un dispozitiv luminos de culoare galbenă, din care unul în faţă, iar celelalte în părţile laterale;
D) alte lumini montate pe părţile laterale, dar numai la vehiculele care depăşesc lăţimea de 2,5 m;

Există şi cazuri în care vehiculele cu gabarit depăşit sau ansamblul de vehicule cu gabarit depăşit trebuie urmate de vehicule de însoţire (echipate corespunzător, atât cu dispozitiv special de avertizare, cât şi o plăcuţă de identificare reflectorizantă), de regulă ale poliţiei. Reglementările sunt următoarele:

A) în cazul autostrăzilor, este necesară prezenţa unui vehicul de însoţire numai dacă lăţimea transportului depăşeşte 2,5 metri;
B) pe drumurile naţionale, judeţene şi europene, este necesar un vehicul de însoţire dacă ansamblul cu gabarit depăşit are o lăţime între 3,2 şi 4,5 metri şi o lungime de peste 40 de metri. Atunci când lăţimea ansamblului cu gabarit depăşit este mai mare de 4,5 metri, iar lungimea este de peste 30 de metri, sunt necesare 2 maşini de însoţire, una în faţă şi una în spate.

Conducătorii unor astfel de ansambluri sunt obligaţi să circule în permanenţă cu semnalele speciale de lumină galbenă, care îi obligă pe ceilalţi participanţi la trafic să circule cu atenţie sporită în preajma vehiculelor cu gabarit depăşit.

Circulaţia ansamblurilor cu gabarit depăşit este INTERZISĂ în 2 cazuri:

1. Atunci când pe sectoarele de drum se întâlnesc indicatoare care interzic specific circulaţia acestor ansambluri;

2. Atunci când vizibilitatea este redusă, când condiţiile meteorologice sunt neprielnice sau când partea carosabilă este acoperită cu polei, gheaţă sau zăpadă.

6.1. TRANSPORTUL MĂRFURILOR SAU PRODUSELOR PERICULOASE

Pentru ca un şofer să poată lucra în industria transporturilor de mărfuri periculoase, el trebuie să aibă vârsta de cel puţin 21 de ani şi să aibă un CERTIFICAT ADR. De asemenea, pentru a circula pe drumurile publice, autovehiculul trebuie să respecte condiţiile tehnice stabilite referitoare la normele de siguranţă ale mărfurilor periculoase în transportul intern şi internaţional. Pe scurt, mărfurile periculoase se transportă numai în containere/cisterne asigurate, în vehicule amenajate special în acest sens, care au girofarul galben pornit întotdeauna în timpul mersului şi care au semne distinctive de identificare. De asemenea, şoferii trebuie să cunoască sumar modul de comportare al substanţelor periculoase, natura lor, precum şi normele europene/internaţionale de transport pentru respectivele încărcături.

Mărfurile periculoase se transportă întotdeauna numai pe trasee ANTERIOR STABILITE şi numai după ce traseul şi orele estimative de tranzitare au fost comunicate poliţiei de pe raza localităţilor tranzitate.

FOARTE IMPORTANT: în cazul nefericit în care produsul periculos este împrăştiat pe drum (din terţe cauze), şoferul vehiculului transportator trebuie să oprească, să semnalizeze prezenţa locului periculos cu toate mijloacele posibile şi să anunţe de urgenţă atât forţele de poliţie, cât şi administratorul drumului.

Şoferilor de pe maşinile care transportă mărfuri periculoase LI SE INTERZIC URMĂTOARELE:

A) să conducă într-o manieră care ar brusca constant încărcătura;
B) să îşi aprindă ţigări în timpul mersului sau la o distanţă mai mică de 50 de metri de vehicul;
C) să părăsească vehiculul încărcat şi să îl lase nesupravegheat. Acelaşi lucru li se interzice şi însoţitorilor calificaţi;
D) să ofere servicii de remorcare vehiculelor rămase în pană sau care necesită asistenţă tehnică;
E) să nu folosească traseul stabilit şi să meargă pe rute ocolitoare fără a anunţa din timp schimbarea itinerariului;
F) să transporte şi alte încărcături, indiferent de natura lor;
G) să transporte în cabină alte persoane decât cele autorizate (respectiv cunoştinţe sau persoane întâlnite la ocazie);
H) să circule pe sectoarele de drum în care intrarea maşinilor care transportă mărfuri periculoase este interzisă;
I) să aibă oriunde în autovehicul rezerve de combustibil depozitate în ambalaje neconforme cu standardele de siguranţă.

6.2. REMORCAREA

Un autovehicul are dreptul de a tracta pe drumurile publice O SINGURĂ REMORCĂ, cu excepţia:

- tractoarelor;
- vehiculelor destinate transportului turistic prin formarea unui autotren, numai cu condiţia ca ansamblul format să nu aibă o lungime mai mare de 25 de metri şi nici să nu circule cu o viteză mai mare de 25 de km/h.

Vehiculele exceptate pot tracta două remorci.

Autobuzele şi autocarele pot tracta o singură remorcă (de regulă o remorcă uşoară, adică cu o masă totală maximă de 750 de kg, la fel şi motocicletele şi bicicletele, cu menţiunea că în cazul acestora, remorca trebuie să aibă o singură axă.

Alcătuirea unui ansamblu de vehicule, adică ataşarea unei remorci la un vehicul trăgător, se face numai dacă următoarele condiţii sunt respectate:

A) sistemele de remorcare sunt construite astfel încât să nu se atingă în timpul virajelor, la schimbarea direcţiei, precum şi la trecerea peste obstacole;
B) elementele de cuplaj aferente sistemelor de frânare şi de iluminare sunt compatibile;
C) dacă prin formarea ansamblului nu se depăşeşte limita de lungime/lăţime impusă de autorităţile locale, respectiv de administratorul drumului;
D) toate elementele care alcătuiesc sistemul de cuplare între remorcă şi vehiculul trăgător sunt respectate;

Atunci când o componentă a ansamblului are o pană sau e imobilizată involuntar, şoferii trebuie să facă tot posibilul să mute întregul ansamblu în afara părţii carosabile sau cât mai aproape de marginea din dreapta a drumului. Dacă repararea defecţiunilor nu este posibilă, se va cere ajutor de la serviciile de asistenţă rutieră. Până la sosirea lor, şoferii sunt obligaţi să semnalizeze prezenţa vehiculului defect punând în funcţiune luminile de avarie şi instalând 2 triunghiuri reflectorizante la o distanţă de 25-30 de metri, unul în faţă şi unul în spate. Pe sectoarele de drum aglomerate, distanţa la care se amplasează triunghiurile reflectorizante poate fi mai mică.

OBSERVAŢIE: la nevoie, în cazul în care luminile de avarie sunt defecte, se poate folosi o lumină portativă galbenă intermitentă, care se poziţionează în spatele vehiculului.

Remorcile care au defecte la sistemul de iluminare, respectiv la cel de semnalizare, nu pot fi ataşate unui autovehicul trăgător care circulă pe timp de noapte sau în condiţii de vizibilitate scăzută. Condiţia minimă pentru ca remorcile să poată fi ataşate este asigurarea funcţionalităţii unei lumini DE ÎNTÂLNIRE ÎN PARTEA STÂNGĂ DIN FAŢĂ şi a unei LUMINI DE POZIŢIE ÎN SPATE.

Remorcarea unui alt autovehicul

Pentru remorcarea unui alt autovehicul, şoferii trebuie să respecte o serie de reguli:

1. Ambii şoferi trebuie să posede permise de conducere perfect valide pentru respectivele autovehicule;

2. Masa autovehiculului remorcat să nu fie mai mare decât a autovehiculului trăgător (excepţie făcând cazurile în care autovehiculul trăgător este creat special pentru situaţiile de urgenţă, în care şoferii au nevoie de depanare);

3. Remorcarea se face cu ajutorul unei bare metalice omologate, care are o lungime de maxim 4 metri. Dacă vehiculul tractat nu are defecţiuni la sistemul de frânare, atunci el poate fi unit de vehiculul trăgător cu ajutorul unei coarde flexibile omologate, care să aibă o lungime între 3 şi 5 metri. Şoferii vor trebui să circule apoi cu prudenţă şi să evite pe cât posibil frânele bruşte.

Atunci când un vehicul este tractat, şoferul acestuia are obligaţia de a reproduce toate semnalele iniţiate de şoferul vehiculului trăgător.

REMORCAREA ESTE INTERZISĂ în următoarele situaţii:

A) atunci când vehiculul tractat are defecţiuni majore la sistemul de iluminare şi la cel de semnalizare, mai ales pe timp de noapte şi mai ales în condiţii de vizibilitate redusă. Totuşi, remorcarea pe timp de zi este permisă, dar numai dacă în partea din spate a vehiculului tractat se ataşează inscripţia "Fără semnalizare", precum şi indicatorul "Alte pericole".
B) atunci când partea carosabilă este acoperită de polei, gheaţă sau zăpadă sau pur şi simplu condiţiile meteorologice nu sunt favorabile.
C) se interzice remorcarea vehiculelor neînmatriculate (ele trebuie transportate pe platforme), precum şi a vehiculelor pe două roţi, indiferent că au ataş sau nu.
D) se interzice remorcarea a mai mult de două vehicule simultan, precum şi remorcarea vehiculelor tractate de cai sau împinse sau trase cu mâna.
E) în cazul vehiculelor motorizate, şoferii pot împinge maşina, dar numai pe distanţe scurte şi numai pentru a ajuta maşina să pornească.

REGULĂ: atunci când un vehicul este remorcat, vehiculul trăgător aprinde ÎNTOTDEAUNA luminile de întâlnire, iar cel care este remorcat aprinde ÎNTOTDEAUNA luminile de avarie.

CAPITOLUL VII

PERMISUL DE CONDUCERE

Pentru a conduce pe drumurile publice, şoferii trebuie să fi obţinut în prealabil permisul de conducere în urma unui examen teoretic şi a unui examen practic (şi să le fi promovat pe amândouă).

Se disting mai multe CATEGORII DE VEHICULE:

1) Categoria A: din această categorie fac parte motocicletele, fie ele dotate cu ataş sau nu, triciclurile motorizate, cu puterea de peste 15 kW;
2) Categoria B: din această categorie fac parte vehiculele a căror masă nu depăşeşte 3,5 tone şi a căror număr de locuri, cu excepţia şoferului, nu depăşeşte numărul 8, dar şi:

- vehiculele cu masa de până la 3500 de kg la care s-a ataşat o remorcă uşoară, cu greutatea totală admisă de până la 750 de kg;
- ansamblurile de vehicule cu o greutate totală de până la 4250 de kg, compuse dintr-un vehicul de categoria B, la care s-a ataşat o remorcă de peste 750 de kg, iar greutatea remorcii nu trebuie să depăşească greutatea vehiculului trăgător.

3) Categoria BE: din această categorie fac parte ansamblurile de vehicule a căror masă maximă admisă de lege depăşeşte 4250 de kilograme, în care remorca sau semiremorca tractată are o masă ce nu depăşeşte 3500 de kg, iar vehiculul trăgător face parte din categoria B;
4) Categoria C: din această categorie fac parte autovehiculele cu masă mai mare de 3,5 tone (diferite de cele din categoriile D şi D1), care sunt destinate fie pentru transportul de marfă, fie pentru transportul de persoane (în limita a 8 pasageri, număr în care nu intră şi locul şoferului). Tot în această categorie se încadrează şi vehiculele din categoria C, care au ataşate o remorcă uşoară;
5) Categoria CE: ansamblurile de vehicule din categoria CE sunt compuse dintr-un vehicul trăgător din categoria C şi o remorcă sau o semiremorcă a cărei masă totală admisă poate depăşi 750 de kg;
6) Categoria D: din această categorie fac parte vehiculele destinate transportului de persoane, care au prin construcţie mai mult de 8 locuri. Acestor vehicule li se poate ataşa o remorcă uşoară destinată transportului de bagaje;
7) Categoria DE: din această categorie fac parte vehiculele din categoria D, cărora li se ataşează remorci destinate transportului de bagaje, cu masa maximă mai mare de 750 de kg;
8) Categoria Tr: se compune din vehiculele destinate lucrărilor agricole, forestiere sau pentru diferite lucrări. Exemplele cele mai potrivite sunt tractoarele şi maşinile agricole autopropulsate;
9) Categoria Tb: se compune din troleibuze;
10) Categoria TV: se compune din tramvaie;

SUBCATEGORII

Categoria AM: din această categorie fac parte mopedele;
Categoria A1:

- tricicluri cu motor, a căror putere maximă este de 15 kW;
- motociclete a căror capacitate cilindrică maximă este de 125 de cmc, care au o putere maximă de 11 kW şi a căror raport de putere/ greutate nu depăşeşte 0,1 kW/kg;

Categoria A2: în această categorie intră motocicletele a căror putere maximă este de 35 de kW, la care raportul putere/greutate nu depăşeşte 0,2 kW/kg. De asemenea, motocicletele acestea nu trebuie să fie derivate din vehicule din categoriile superioare, care au dublul puterii lor;
Categoria B1: din această categorie fac parte cvadriciclurile a căror masă (exceptând bateriile electrice) nu depăşeşte 400 de kg în cazul vehiculelor destinate transportului de pasageri şi 550 de

kg în cazul vehiculelor destinate transportului de marfă. Excepţia bateriilor electrice se aplică numai la maşinile electrice, a căror putere depăşeşte 15 kW;

Categoria C1: din această categorie fac parte vehiculele cu masă între 3,5 şi 7 tone, diferite de cele din categoriile D şi/sau D1, cu maxim 8 locuri pentru pasageri. Vehiculelor din categoria C1 li se poate ataşa o remorcă uşoară;

Categoria C1E are două subcategorii:

- ansamblu format dintre un vehicul din categoria C1 şi o remorcă a cărei masă depăşeşte 750 de kilograme, dar numai dacă masa totală a ansamblului format nu depăşeşte 12000 de kilograme;
- ansamblu format între un vehicul din categoria B şi o remorcă sau o semiremorcă a cărei masă depăşeşte 3,5 tone, cu condiţia ca masa totală a ansamblului format să nu depăşească 12000 de kilograme;

Categoria D1 are două subcategorii:

- aparţin acestei subcategorii vehiculele concepute pentru a transporta persoane, care au din fabrică mai mult de 8 locuri, dar nu mai mult de 16 (neincluzând aici scaunul şoferului), a căror lungime nu depăşeşte 8 metri;
- poate aparţine categoriei D1 şi autovehiculul din categoria D1 căruia i se ataşează o remorcă uşoară.

Categoria D1E este compusă din ansamblul dintre un vehicul trăgător din categoria D1 şi o remorcă cu masă mai mare de 750 de kilograme, cea din urmă fiind destinată strict transportului de persoane.

7.1. VÂRSTA MINIMĂ DE OBŢINERE A PERMISULUI DE CONDUCERE

Nu toţi şoferii au dreptul să conducă de la 18 ani, asta în funcţie de tipul vehiculului pe care vor să îl conducă. Aşadar, vârsta minimă pentru obţinerea permisului de conducere este de:

- **16 ani împliniţi**, pentru cei care vor să conducă vehicule din categoriile AM, A1 şi B1;
- **18 ani împliniţi**, pentru cei care vor să conducă vehicule din categoria A2, B, BE, C1, C1E şi Tr;
- **20 de ani împliniţi**, pentru cei care vor să conducă un vehicul din categoria A, dar numai dacă respectivii au experienţă de 2 ani de conducere a unui vehicul din categoria A2 şi **24 de ani împliniţi** pentru cei care nu au experienţă, dar care vor să conducă motociclete din categoria A;
- **21 de ani împliniţi** pentru cei care vor să conducă vehicule din oricare dintre categoriile următoare: C, CE, D1 şi D1E. Această limită minimă de vârstă se aplică şi celor care vor să conducă tricicluri motorizate din categoria A;
- **24 de ani împliniţi** pentru cei care vor să conducă un vehicul din oricare dintre categoriile următoare: D, DE, Tb şi Tv.

ATENŢIE: cursurile pentru dobândirea permisului pot fi începute mai devreme de împlinirea vârstei, dar cu cel mult 120 de zile înainte. De asemenea, cei care vor să conducă vehicule din categoriile C, D, respectiv C1, D1, trebuie fie să facă dovada că au obţinut permisul (în speţă să

prezinte permisul pentru categoria B), fie să fi fost declarat ADMIS la examenul auto pentru dobândirea categoriei B. De altfel, există mai multe **reguli vis-a-vis de eliberarea permiselor de conducere**, după cum urmează:

A) pot obţine permisul de conducere pentru categoriile C1, C, D1 şi D numai cei care au deja permis pentru categoria B sau care au promovat examenul aferent categoriei B;

B) pot obţine permisul de conducere pentru categoriile BE, C1E, CE, D1E şi DE numai cei care au permis de conducere pentru categoriile B, C, C1, D1 şi D sau care au promovat examenul aferent categoriilor acestora.

Referitor de dreptul de conducere pe drumurile publice pe baza permiselor de conducere, trebuie să ştiţi următoarele:

1) cei care au permis pentru categoriile C1E, CE, D1E şi DE pot conduce numai vehicule şi ansambluri de vehicule din categoria BE;
2) cei care au permis eliberat pentru categoria CE pot conduce maşini din categoria DE, dar numai dacă şoferii au deja un permis de conducere pentru categoria D sau pot face dovada promovării examenului;
3) cei care au permis pentru categoria CE şi/sau DE, pot conduce vehicule numai din categoria C1E şi D1E;
4) toate categoriile obţinute permit conducerea oricăror vehicule din categoria AM;
5) cei care obţin permisul pentru categoria A2 pot conduce şi vehicule din categoria A1;
6) cei care au permise pentru categoria B, C sau CE au dreptul de a conduce şi autovehicule din categoria TR (tractor), după cum urmează:

- cei care au permisul cat. B pot conduce autovehicule din categoria TR cu masa maximă de cel mult 3500kg şi o remorcă sub 750kg.
- cei care au permisul cat. BE pot conduce autovehicule din categoria TR cu masa maximă de cel mult 3500kg şi o remorcă sub 3500kg.
- cei care au permisul cat. C pot conduce autovehicule din categoria TR cu masa maximă mai mare de 3500 kg şi o remorcă sub 750kg.
- cei care au permisul cat. B pot conduce autovehicule din categoria TR cu masa maximă de 3500kg şi o remorcă mai mare de 750kg.

7.2. REGULI DE ÎNSCRIERE LA ŞCOALA DE ŞOFERI

Cei care vor să obţină permisul de conducere pentru o anumită categorie pot face acest lucru cu cel mult 3 luni înainte de a împlini vârsta minimă legală pentru respectiva categorie, dar numai după efectuarea unui set de analize şi teste medicale şi numai după efectuarea unui test psihologic.

Pentru a obţine permisul de conducere, o persoană trebuie să obţină calificativul ADMIS atât la proba teoretică, cât şi la cea practică. Obţinerea calificativului RESPINS la oricare dintre probe implica obligativitatea de a da încă o dată examenul teoretic, dar şi pe cel practic, dar numai după obţinerea calificativului ADMIS la proba teoretică.

Pentru proba teoretică a examenului auto te poţi pregăti făcând chestionare auto pe www.odat.ro.

O persoană care nu reuşeşte să treacă peste oricare dintre probe, se poate înscrie din nou după minim 15 zile lucrătoare, daca a picat proba teoretica si dupa 4 zile daca a picat proba practica, dar într-un interval de timp de cel mult 365 de zile de la data terminării şcolii de şoferi.

Persoanele invalide pot obţine permisul de conducere numai dacă vehiculul utilizat este adaptat infirmităţii, iar problema medicală în sine permite conducerea unui automobil.

7.3. ALTE REGULI REFERITOARE LA PERMISELE DE CONDUCERE

Atunci când cursanţii şcolilor de şoferi beneficiază de orele de pregătire practică, vina pentru orice încălcare a regulilor rutiere, respectiv a eventualelor accidente, se distribuie în egală măsură atât cursantului, cât şi instructorului. Când cursanţii sunt examinaţi, vina pentru eventualele nereguli rutiere, respectiv pentru accidente şi pagube, se distribuie persoanelor examinate şi poliţiştilor examinatori.

În situaţia în care se constată pierderea, furtul sau distrugerea permisului de conducere, şoferii sunt obligaţi să declare pierderea în cel mult 2 zile de la data constatării. Declararea pierderii/furtului/distrugerii se face numai la unitatea care a emis permisul de conducere, care totodată, e singura instituţie capabilă să emită din nou permisul de conducere.

În ceea ce priveşte **valabilitatea permisului**, ea diferă în funcţie de categoria de vehicul condusă, după cum urmează:

A) **5 ani** pentru cei care conduc vehicule din categoriile **Tv, Tb, Tr, DE, D, D1E, D1, CE, C şi C1E;**

B) **10 ani** pentru cei care conduc vehicule din categoria **AM, A1, A2, A, B, B1 şi BE.**

Cum pot obţine permisul de conducere persoanele cu cazier penal?

În general, dacă o instanţă judecătorească a condamnat o persoană pentru infracţiuni comise pe drumurile publice, pentru furt de autovehicule, dar şi pentru omor (cu sau fără culpă), tâlhării sau alte infracţiuni violente, respectiva persoană poate obţine/reobţine permisul de conducere numai în următoarele condiţii:

1) decizia prin care se stabilea interzicerea dreptului de a conduce vehicule a expirat sau a fost anulată;
2) dacă pentru pedeapsa aferentă a intervenit amnistia;
3) dacă a trecut un an de la hotărârea judecătorească a condamnării cu suspendare sau 6 luni de la executarea pedepsei sau a plăţii amenzii penale;

Obligaţiile şoferilor începători

Se consideră şoferi începători toţi conducătorii auto, indiferent de categoria de vehicul condusă, care au obţinut permisul de conducere în urmă cu mai puţin de un an.

Şoferii începători sunt obligaţi de către legiuitor să aplice un semn distinctiv pe autovehiculul folosit pentru a se deplasa pe drumurile publice aproximativ un an de la data obţinerii permisului. Acest semn distinctiv are rolul de a-i atenţiona pe ceilalţi şoferi că în faţa lor se deplasează un şofer

începător şi, ca atare, să circule cu prudenţă pentru a elimina orice risc de producere a unei coliziuni.

Poziţionarea semnului distinctiv (de regulă, un disc de culoare galbenă cu un semn al exclamării în mijloc, de culoare neagră) se face în funcţie de categoria de vehicul condusă:

1) motocicliştii vor ataşa semnul numai pe partea din spate a motocicletei, undeva lângă numărul de înmatriculare, fără a-l bloca;
2) la autovehicule fără remorcă se va amplasa un semn distinctiv în partea inferioară dreaptă a parbrizului, dar şi unul pe partea inferioară din stânga a lunetei. Atunci când autovehiculul nu are lunetă, semnul distinctiv se va aplica direct în partea stângă superioară a caroseriei. Atunci când la autovehicul se ataşează o remorcă, al doilea semn distinctiv se va amplasa în partea superioară posterioară stângă a caroseriei remorcii;
3) conducătorii tramvaielor vor pune un semn distinctiv pe partea din dreapta jos a parbrizului, precum şi pe luneta ultimului vagon, în stânga sus;

Şoferilor începători li se interzic unele lucruri precum:

A) dreptul de a conduce autovehicule care transportă produse periculoase, inflamabile sau de natură să polueze apele şi mediul înconjurător;
B) dreptul de a conduce pe drumurile publice prototipuri de autovehicule nelansate încă;
C) dreptul de a conduce taximetre sau de a practica transportul de persoane;

IMPORTANT! Pentru a obţine permisul de conducere si a deveni un şofer cu acte în regulă, ai nevoie doar de această carte, de cartea "**Secretele obţinerii permisului de conducere**", de rezolvarea de chestionare auto pe www.odat.ro si de multă atenţie.

CAPITOLUL VIII

ÎNMATRICULAREA AUTOVEHICULELOR ŞI A REMORCILOR

Un vehicul este înmatriculat din punct de vedere legal în tot intervalul dintre punerea în circulaţie şi scoaterea din circulaţie, indiferent de numărul de proprietari pe care l-a avut. Obligaţia cumpărătorilor este de a cere transcrierea dreptului de proprietate în maxim 30 de zile calendaristice de la data achiziţionării maşinii.

Plăcuţele de înmatriculare sunt obligatorii şi trebuie să fie montate în permanenţă atâta timp cât sunt în circulaţie. Excepţie de la obligativitatea înmatriculării o fac maşinile autopropulsate folosite pentru lucrări, maşinile MApN, precum şi tramvaiele, ele doar înregistrându-se şi primind numere de înregistrare şi plăcuţe aferente.

În situaţia în care proprietarii pierd sau constată distrugerea sau furtul certificatului de înregistrare a maşinii, ei sunt obligaţi să declare acest lucru la o secţie de poliţie în maxim 2 zile lucrătoare de la data constatării şi, de asemenea, sunt obligaţi şi să ceară eliberarea unuia nou.

8.1. CUM SE RADIAZĂ VEHICULELE DIN CIRCULAŢIE

Prin radiere se înţelege ştergerea vehiculului din evidenţele RAR. Este o operaţiune care se face numai la scoaterea definitivă din circulaţie a unui vehicul şi numai la cererea scrisă a proprietarului şi numai în următoarele cazuri:

A) vehiculul a fost furat;

B) proprietarul poate aduce dovada dezmembrării sau casării autovehiculului;

C) atunci când proprietarii vehiculului se mută definitiv din România (împreună cu vehiculul);

D) atunci când proprietarul de drept cere retragerea dreptului de circulaţie a unui vehicul.

Există şi un caz particular în care nu este nevoie de cererea proprietarului pentru ca un vehicul să fie radiat şi anume în cazul vehiculelor abandonate. Radierea se face în cel mult 30 de zile de la dispoziţia primăriei şi este de obicei însoţită cu casarea vehiculelor respective.

CAPITOLUL IX

INFRACŢIUNI ŞI PEDEPSE. ANULAREA PERMISULUI

Infracţiunile sunt fapte ilegale foarte grave, care spre deosebire de contravenţii (care se pedepsesc cu amenzi), se pedepsesc cu amenzi penale sau chiar cu închisoare.

INFRACŢIUNI SUNT:

1) conducerea pe drumurile publice a unui vehicul neînmatriculat. Atrage pedeapsa cu închisoare şi anularea permisului de conducere;
2) conducerea unui vehicul care are numere de înmatriculare false. Atrage pedeapsa cu închisoare şi anularea permisului. Acelaşi lucru se aplică şi în cazul în care şoferii ataşează unui vehicul o remorcă cu numere false;
3) circularea pe drumurile publice fără a avea drept de conducere sau fără permis, precum şi circularea la volanul unui vehicul dintr-o categorie pentru care şoferul nu posedă drept de conducere. Se pedepseşte cu închisoarea;
4) pătrunderea în România cu un vehicul care nu are drept de circulaţie liberă între graniţele româneşti sau ale cărui numere de înmatriculare au fost retrase mai demult. Se pedepseşte cu închisoarea şi cu anularea permisului.
5) încredinţarea vehiculului către o persoană care nu are dreptul să conducă pe drumurile publice, care a comis infracţiuni pe drumurile publice sau care consumă medicamente psihotrope sau droguri. Se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă penală;
6) conducerea sub influenţa alcoolului (cu o concentraţie în sânge de peste 0,80 g/l), a stupefiantelor sau a medicamentelor psihotrope. Această infracţiune atrage cu sine pedeapsa cu închisoarea şi anularea permisului.
7) refuzul sau împiedicarea cadrelor medicale sau poliţieneşti de a efectua recoltarea de probe biologice pentru stabilirea alcoolemiei şi/sau a prezenţei în sânge a metaboliţilor de stupefiante sau de medicamente, respectiv a alcoolemiei în aerul respirat;
8) părăsirea locului unui accident rutier soldat cu victime, asta în condiţiile în care şoferul nu a primit aprobarea Poliţiei. Se pedepseşte cu închisoarea, la fel ca în cazul persoanelor implicate în accidentele rutiere care şterg urmele unui accident;
9) consumul medicamentelor psihotrope, a alcoolului sau a drogurilor după producerea accidentului. Excepţie fac cazurile în care medicamentele sunt administrate de personalul medical autorizat;
10) furtul sau degradarea amenajărilor rutiere, inclusiv degradarea voită a semafoarelor sau a indicatoarelor rutiere. Se pedepseşte cu închisoarea sau cu amendă penală, la fel ca şi crearea voită a unor obstacole pe partea carosabilă.
11) modificări voite ale amenajărilor rutiere, astfel încât să inducă în eroare participanţii la trafic. Fapta se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă penală;
12) organizarea, respectiv participarea la curse ilegale de maşini. Fapta se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă penală, precum şi cu anularea permisului de conducere;
13) repararea vehiculelor accidentate fără a avea o autorizaţie eliberată de către Poliţie.
14) consumul de stupefiante, medicamente de natură halucinogenă sau a băuturilor alcoolice după producerea accidentului soldat cu victime, înainte de recoltarea probelor biologice. Aceasta se consideră infracţiune - pedepsită cu închisoare, precum şi cu anularea permisului. Excepţie fac cazurile în care personalul medical sosit la faţa locului să acorde primul ajutor administrează medicamente psihotrope (deşi acest lucru e foarte rar).

După cum ştiţi, este interzisă părăsirea locului accidentelor soldate cu victime sau produse pe fondul unor infracţiuni. Exceptând cazul în care poliţiştii şi-au dat acordul pentru ca părţile implicate să părăsească locul accidentului, legea mai prevede şi următoarele excepţii:

- şoferii vehiculelor speciale aflate în misiune, cu obligaţia de a anunţa Poliţia, dar şi de a se prezenta la circa de Poliţie în raza căreia s-a produs accidentul rutier imediat după terminarea misiunii;
- şoferii care transportă victimele la spital. Cei aflaţi în această postură vor comunica acest lucru la 112 şi se vor întoarce imediat după la locul accidentului.
- orice şofer auto, în situaţia în care victimele părăsesc locul accidentului. Totuşi, aceştia au obligaţia de a anunţa Poliţia.

ATENŢIE: poliţiştii pot efectua teste de alcoolemie şi atunci când au suspiciuni că un conducător a consumat băuturi alcoolice, iar apoi s-a urcat la volan, fără ca acesta să fi fost implicat într-un accident rutier. Testarea alcoolemiei în trafic măsoară cantitatea de alcool în aerul expirat. Atunci când valoarea este de peste 0,40 mg/l, şoferii vor fi însoţiţi la cea mai apropiată unitate spitalicească, acolo unde, din punct de vedere legal, sunt obligaţi să suporte prelevarea probelor biologice (în vederea stabilirii exacte a cantităţii de alcool din sânge).

În situaţia în care concentraţia de alcool depistată este de sub 0,40 mg/l, fapta se consideră contravenţie şi se pedepseşte cu suspendarea permisului de conducere pe o perioadă de 90 de zile. Totuşi, şoferii pot solicita o dovadă cu drept de circulaţie de 15 zile (la finele cărora nu vor mai putea conduce timp de 3 luni) dacă solicită, de asemenea, recoltarea probelor biologice. Totuşi, dovada obţinută va avea o valabilitate care va începe numai la 24 de ore după recoltarea probelor biologice.

În situaţia în care alcoolemia depăşeşte 0,80 mg/l, fapta se consideră infracţiune şi se poate pedepsi şi cu amendă penală sau închisoare, mai ales în contextul unui accident rutier.

9.1. ANULAREA PERMISULUI DE CONDUCERE

Şoferilor li se poate anula permisul (temporar sau definitiv) atunci când sunt condamnaţi în oricare dintre situaţiile descrise mai sus, implicit pentru fapte ca:

- conducerea unor vehicule neînmatriculate pe drumurile publice;
- folosirea unor numere false;
- conducerea unor vehicule cărora le-au fost retrase plăcuţele de înmatriculare;
- conducerea unor vehicule care nu au sau cărora le-a fost retras dreptul de circulaţie pe drumurile publice din România;
- participarea la curse neautorizate pe drumurile publice, mai ales pe autostrăzi şi pe drumurile europene;
- ştergerea urmelor şi a probelor după participarea la un accident rutier;
- conducerea în stare de ebrietate, având o alcoolemie de peste 0,80 mg/l;

De asemenea, permisul de conducere se anulează şi în situaţia în care accidentul s-a soldat cu decesul victimelor sau cu vătămarea gravă a acestora, dar numai în situaţia în care şoferul care a cauzat accidentul nu a respectat legislaţia rutieră;

Situaţii particulare de anulare a permisului de conducere sunt acelea în care şoferul nu mai are capacitatea necesară de a conduce (ca urmare a avansării în vârstă sau pe fondul unei boli), precum

şi la decesul acestuia, dar şi atunci când o autoritate străină comunică POLIŢIEI ROMÂNE DESPRE O FAPTĂ DE NATURĂ PENALĂ SĂVÂRŞITĂ PE DRUMURILE PUBLICE DE PE TERITORIUL ALTUI STAT.

Se poate reobţine permisul de conducere după anulare? DA. Pentru a-l obţine, şoferii vor trebui să treacă prin toate etapele examenului clasic, dar numai în situaţiile de mai jos:

- au trecut 180 de zile de la executarea pedepsei amenzii penale sau 6 luni după executarea pedepsei cu închisoarea;
- în cadrul legislativ curent s-a adoptat o amnistie care vizează şi faptele care au dus la anularea permisului de conducere;
- un cadru cu drept de decizie legală hotărăște revocarea interzicerii dreptului de a conduce;
- perioada de interzicere a dreptului de a conduce expiră;

În toate situaţiile de mai sus, o persoană îşi poate recăpăta permisul de conducere numai dacă este clinic sănătoasă.

9.2. SANCŢIUNI CONTRAVENŢIONALE

La acest capitol se disting sancţiuni contravenţionale principale, care sunt amenda contravenţională sau avertismentul (fără obligaţia de a plăti o sumă de bani), şi sancţiuni contravenţionale complementare, care includ:

- radierea din oficiu a vehiculului;
- confiscarea bunurilor ilicite;
- ridicarea vehiculelor staţionate neregulamentar (recuperarea lor se face, de regulă, după plata unei amenzi şi a unei taxe de depozitare);
- imobilizarea vehiculului;
- suspendarea dreptului de a conduce pe o perioadă de 30-90 de zile;
- aplicarea punctelor de penalizare.

În funcţie de gravitatea faptelor săvârşite, pe lângă sancţiunile contravenţionale principale şi complementare, se mai pot dispune şi o serie de măsuri tehnico administrative precum:

- anularea permisului;
- retragerea permisului, a certificatului de înmatriculare şi/sau a plăcutelor de înmatriculare;
- reţinerea permisului;

În ce situaţii se reţine permisul de conducere?

În următoarele situaţii:

A) după ce perioada de valabilitate a acestuia a expirat, act urmat de înlocuirea acestuia cu unul nou în situaţia în care posesorii de drept mai doresc acest lucru;
B) atunci când se constată orice urmă de modificare, alterare sau atunci când este depistat în posesia altor persoane (fiind act oficial, el nu se înstrăinează);
C) atunci când titularul a fost declarat inapt temporar sau definitiv de a conduce;
D) atunci când urmează ca permisul să fie anulat;

E) atunci când se reţine în vederea suspendării, de regulă după acumularea a 15 puncte de penalizare într-un interval de 180 de zile.

În funcţie de infracţiune, poliţiştii pot elibera o dovadă înlocuitoare a permisului, în baza căreia se mai poate circula pentru o perioadă de maximum 15 zile.

9.3. SUSPENDAREA DREPTULUI DE CONDUCERE

Cea mai mică perioadă de suspendare a dreptului de conducere este de 30 de zile.
Persoana abilitată de lege să reţină permisul de conducere este agentul constatator. Totuşi, în unele cazuri (de exemplu, atunci când un şofer este surprins de radarele fixe), titularii permiselor de conducere sunt chemaţi la secţia de Poliţie de care aparţin pentru a preda permisul.

Perioada de suspendare variază între 30 şi 90 de zile, după cum urmează.

1) se suspendă 30 de zile în cazul în care:

- şoferii implicaţi în accidente soldate cu pagube, care nu pot încheia o înţelegere amiabilă şi nu se prezintă în maxim 24 de ore de la producerea accidentului la secţia de Poliţie de pe raza căreia s-a produs accidentul;
- şoferii nu au respectat indicaţiile şi/sau semnalele poliţistului rutier;
- şoferii nu au respectat regulile de depăşire, implicit depăşirea coloanelor oficiale sau a celor staţionate la semafor sau culoarea roşie a semaforului şi nici nu au acordat prioritate pietonilor;
- şoferii nu au acordat prioritate de trecere vehiculelor care se deplasau pe drumul prioritar;

Legiuitorul prevede o majorare de încă 30 de zile a perioadei de suspendare în situaţia în care şoferul chemat să predea permisul nu se prezintă în cel mult 5 zile lucrătoare de la data înştiinţării;

2) se suspendă 60 de zile în următoarele cazuri:

- şoferii sunt surprinşi circulând pe contrasens atunci când nu sunt angajaţi într-o depăşire;
- dacă în 365 de zile calendaristice de la expirarea suspendării permisului pe 30 de zile se mai acumulează alte 15 puncte de penalizare;
- nerespectarea culorii roşii a semaforului, a regulilor de prioritate ori a celor de depăşire, dacă s-a produs un accident cu avarii;
- dacă şoferii sunt surprinşi circulând pe un drum pe care există interdicţie de circulaţie;
- dacă şoferii şicanează sau nu respectă regulile privind trecerea coloanelor oficiale;

Legiuitorul prevede o majorare de încă 30 de zile a perioadei se suspendare în situaţia în care şoferul chemat să predea permisul nu se prezintă în cel mult 5 zile lucrătoare de la data înştiinţării;

3) se suspendă 90 de zile în următoarele situaţii:

- când şoferii sunt surprinşi la volan după ce au consumat băuturi alcoolice;
- atunci când vehiculul condus are defecţiuni grave la sistemul de direcţie sau la cel de frânare;
- atunci când se depăşeşte cu mai mult de 50 de km/h viteza maximă admisă pentru orice categorie de drum;
- atunci când şoferii nu respectă barierele, respectiv aparatele de avertizare acustico vizuale de la trecerea la nivel cu calea ferată;

- dacă fapta şoferului a fost considerată infracţiune, iar instanţa de judecată a decis neinceperea urmăririi penale;

ATENŢIE! Perioada de suspendare a permisului se poate reduce la cerere, dar numai în condiţiile de mai jos:

- şoferul a dat un test de legislaţie unde a obţinut minim 13 din 15 puncte posibile;
- şoferul a obţinut permisul cu minim 1 an înainte de săvârşirea faptei;
- dacă în ultimii 3 ani calendaristici, pe numele şoferului nu s-a înregistrat nici o cerere de reducere a perioadei de suspendare;
- dacă în ultimii 2 ani calendaristici permisul şoferului nu a mai avut suspendat dreptul de conducere;

NU TOŢI ŞOFERII POT BENEFICIA DE REDUCEREA SUSPENDĂRII.

Nu pot beneficia de reducerea suspendării şoferii care:

- nu s-au prezentat în timp util la secţia de Poliţie de care aparţin pentru a preda permisul, astfel încât perioada suspendării a fost majorată cel puţin o dată;
- au produs un accident rutier soldat cu pagube materiale, fiind aflaţi sub influenţa alcoolului;
- au ignorat semnalele acustico vizuale de la trecerea la nivel cu calea ferată;
- au acumulat 15 puncte de penalizare în mai puţin de un an de la data expirării ultimei suspendări.

9.4. REŢINEREA CERTIFICATULUI DE ÎNMATRICULARE SAU ÎNREGISTRARE

Agenţii de circulaţie pot dispune **reţinerea imediată a certificatului de înmatriculare sau a celui de înregistrare** în situaţiile următoare:

- atunci când observă că inspecţia tehnică periodică a expirat;
- atunci când se constată că o maşină circulă, avariată fiind, de mai bine de 30 de zile, fără ca proprietarii să o repare;
- atunci când se observă că regulile referitoare la transportul substanţelor periculoase (cele inflamabile sau cele de natură să polueze apele) nu au fost respectate;
- atunci când şoferii instalează dispozitive de semnalizare, de iluminare sau dispozitive acustice neomologate;
- atunci când se constată că există defecţiuni majore la sistemele vitale pentru circulaţie, în speţă la sistemele de iluminare, de semnalizare, de frânare sau de direcţie;
- atunci când maşina este echipată cu anvelope uzate peste limită sau când anvelopele folosite nu sunt cele din cartea tehnică/de identitate a vehiculului;
- atunci când motorul emite noxe extrem de poluante, care depăşesc limita maximă admisă de lege;
- atunci când zgomotul produs de toba de eşapament sau de oricare altă componentă a maşinii depăşeşte limita maximă admisă de lege;
- atunci când la ansamblurile de vehicule (compuse dintr-un vehicul trăgător şi o remorcă) se constată uzura gravă a sistemelor de remorcare/cuplare;
- atunci când se constată folosirea neadecvată a instrumentelor publicitare, implicit folosirea unor reclame care diminuează vizibilitatea sau împiedică observarea mijloacelor de identificare a maşinii;
- atunci când se constată folosirea foliilor neomologate sau a oricăror altor obiecte care împiedică vizibilitatea în timpul mersului;

- atunci când vehiculul prezintă scurgeri evidente de carburant, ulei sau orice alt lubrifiant folosit;
- atunci când se constată că pe autovehiculele folosite în instruirea viitorilor şoferi nu s-au montat dispozitivele omologate;
- atunci când şoferii circulă doar cu o plăcuţă de înmatriculare sau cu una dintre ele grav avariată;
- atunci când şoferii circulă pe timp de noapte fără lumini şi fără să folosească vreunul dintre sistemele de semnalizare, respectiv iluminare;
- atunci când plăcuţele de înmatriculare, respectiv de înregistrare, nu sunt conforme, iar dispozitivele de iluminare nu sunt omologate;
- atunci când se observă o neconcordanţă între datele din certificatul de înmatriculare şi condiţia fizică a maşinii;
- atunci când se observă că vehiculul nu a fost radiat (a se revedea capitolul care tratează RADIEREA);
- atunci când şoferii nu pot face dovada încheierii asigurării obligatorii.

9.5. CONFISCAREA BUNURILOR

Categoriile de produse care pot fi confiscate de către agenţii constatatori sunt:

A) dispozitivele antiradar (**ATENŢIE**, NU DETECTOARELE RADAR, ci doar aparatele capabile să bruieze dispozitivele radar);
B) vehiculele cu tracţiune animală, atunci când acestea pătrund pe drumuri în care accesul lor este interzis;
C) plăcuţele de înmatriculare neomologate, falsificate;
D) dispozitivele de avertizare acustico vizuale ilegale;

9.6. IMOBILIZAREA VEHICULULUI

Prin imobilizarea unui vehicul se înţelegere scoaterea în afara părţii carosabile şi punerea în imposibilitate de mişcare. Acţiunea se face numai de către personal autorizat, cu mijloace tehnice omologate şi numai în situaţiile următoare:

- când oricare dintre persoanele aflate într-un autovehicul este urmărit pentru o infracţiune;
- când şoferii categoriilor C, C1, D şi D1 nu respectă timpii obligatorii de conducere şi de odihnă;
- când conducătorul auto este sub influenţa băuturilor alcoolice, a stupefiantelor sau a medicamentelor psihotrope, iar deplasarea în continuare nu poate fi asigurată de o altă persoană;
- când şoferul refuză să se legitimeze;
- când se observă că vehiculul înmatriculat are un număr fals, a fost furat sau nu are montate plăcuţele de înmatriculare;
- când vehiculul a fost folosit pentru comiterea unei infracţiuni;
- când starea tehnică a maşinii pune în pericol conducătorul şi pasagerii, cât şi pe ceilalţi participanţi la trafic;
- când transportatorii de mărfuri periculoase nu respectă prevederile legale;

CAPITOLUL X

RECAPITULARE

Reducerea vitezei şi interzicerea manevrelor

Toate manevrele sunt interzise în zonele în care atât oprirea, cât şi staţionarea, este interzisă. Această regulă se aplică şi în cazul mersului înapoi. De asemenea, în situaţiile în care este interzisă depăşirea, se interzice şi oprirea, implicit toate manevrele.

Permisiuni, interdicţii şi recomandări, în funcţie de sectoarele de drum:

1. **În curbe**:
   - este permisă depăşirea (uneori doar pe un singur sens), dar numai în curbele cu vizibilitate;
   - se reduce viteza în cele fără vizibilitate şi se păstrează banda;

2. **Curbe periculoase sau fără vizibilitate:**
   - sunt interzise toate manevrele;
   - se va reduce viteza până la minimul necesar pentru a evita orice posibil impact sau ieşire necontrolată de pe carosabil, de regulă la sub 30 de km/h în localităţi şi la sub 50 de km/h în afara localităţilor;

3**. Intersecţii nedirijate:**
   - sunt interzise depăşirile, oprirea, staţionarea, mersul înapoi la mai puţin de 25 de metri înainte şi după intersecţie;
   - în situaţia în care intersecţia nu este reglementată de indicatoare sau de prezenţa unor treceri de pietoni, este permisă întoarcerea dintr-o singură mişcare;
   - se reduce viteza întotdeauna la sub 30 de km/h în localităţi şi la 50 de km/h în afara localităţilor;

4. **Intersecţii dirijate (inclusiv cele cu sens giratoriu):**
   - se semnalizează întotdeauna intrarea şi ieşirea în şi din sensul giratoriu;
   - este permisă depăşirea, dar şi întoarcerea dintr-o singură mişcare, dar numai în situaţia în care acest lucru nu este interzis de alte indicatoare;
   - se interzic următoarele: oprirea, staţionarea, mersul înapoi;
   - se recomandă reducerea vitezei, mai ales în situaţia în care urmează un viraj;

5. **Pe porţiuni de drum îngustat:**
   - nu este obligatorie reducerea vitezei;
   - se va putea depăşi atâta timp cât nu se iese de pe carosabil;
   - sunt interzise manevrele de oprire, staţionare, întoarcere şi de mers înapoi;

6. **Pe drumurile cu sens unic:**
   - întoarcerea este interzisă;
   - sunt permise: mersul înapoi, oprirea şi staţionarea, dar numai staţionarea pe partea stângă;
   - este permisă şi depăşirea, dar numai pe stânga;

7. **Pe porţiunile de drum cu linie continuă:**
   - este permisă depăşirea atâta timp cât nu se calcă linia continuă;

- întoarcerea, dar şi oprirea şi staţionarea sunt interzise, ultimele două doar în situaţia în care, prin efectuarea lor, cei care vin din spate ar trebui să calce linia continuă pentru a-i putea depăşi;

8. **Pe porţiunile de drum pe care există polei, mazgă, piatră cubică umedă sau la trecerea pe lângă animale conduse:**
- sunt permise toate manevrele, dar numai cu obligativitatea de a reduce viteza la sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi la sub 50 de km/h în afara lor;

9. **În raza de acţiune a indicatoarelor "Copii", "Accident", precum şi la trecerea pe lângă grupuri organizate de persoane care se deplasează pe partea carosabilă**:
- sunt permise toate manevrele, dar numai cu obligativitatea de a reduce viteza la sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi la sub 50 de km/h în afara lor;

10. **În pantă sau în rampă:**
- şoferii nu sunt obligaţi să reducă viteza;
- cu excepţia staţionării, care este interzisă, toate manevrele sunt permise;

11. **În dreptul trecerilor de pietoni:**
- toate manevrele sunt interzise;
- există obligativitatea de a reduce viteza la sub 30 de km/h pe raza localităţilor şi la sub 50 de km/h în afara lor şi se va acorda prioritate pietonilor aflaţi pe sensul de mers, care vor să se angajeze în trecerea străzii, precum şi celor aflaţi deja pe trecere; Dacă nu există pietoni care vor să traverseze sau în apropierea trecerilor, reducerea vitezei nu este obligatorie.

12. **În dreptul staţiilor de tramvai (cu refugiu) sau a oricăror staţii destinate mijloacelor de transport în comun;**
- cu excepţia depăşirii, care este permisă, toate manevrele sunt interzise pe o distanţă de 25 de metri înainte şi după staţie;

13. **În dreptul staţiilor de tramvai fără refugiu:**
- se opreşte obligatoriu în spatele tramvaiului atunci când acesta este încă în staţie, iar uşile sunt deschise şi se acordă prioritate pietonilor coborâţi din tramvai;
- la 25 de metri înainte şi după staţie sunt interzise toate manevrele;

14. **În dreptul trecerilor la nivel cu calea ferată:**
- odată ce se ajunge pe ultimii 50 de metri înainte de calea ferată, toate manevrele sunt interzise;
- şoferii vor reduce viteza la căile ferate păzite sau vor opri de fiecare dată când vor trece peste o cale ferată nepăzită sau atunci când semnalele roşii ale aparatelor de avertizare sunt aprinse. De asemenea, vor opri şi de fiecare dată când barierele sunt coborâte sau în curs de coborâre;

15. **La trecerea pe poduri, pe sub poduri, precum şi în tuneluri sau la trecerea pe sub pasaje denivelate;**
- toate manevrele sunt interzise cu excepţia depăşirii, dar numai a vehiculelor fără motor, a motocicletelor fără ataş şi numai dacă vizibilitatea este mai mare de 20 de metri, iar lăţimea drumului permite depăşirea în siguranţă;

16. **Pe autostrăzi**: TOATE MANEVRELE SUNT INTERZISE;

17. **Pe drumuri naţionale europene**: se interzice oprirea, implicit staţionarea şi întoarcerea;

18**. Pe drumurile naţionale**, **comunale şi judeţene**: toate manevrele sunt permise, dar numai în condiţiile în care ele pot fi efectuate în siguranţă;

DESPRE EXAMENUL TEORETIC

Şoferii care vor să obţină permisul de conducere pentru categoriile B, C, D şi D1 vor trebui să dea un examen pe calculator, examen ce constă într-un set de chestionare de 26 de întrebări. Timpul alocat examenului este de 30 de minute, iar pentru a-l promova este necesară bifarea corectă a cel puţin 22 de răspunsuri.

Şoferii care vor să obţină permisul pentru categoria A vor da un examen compus din 20 de întrebări, dintre care vor trebui să răspundă la cel puţin 17, iar cei care vor dori permisul de conducere pentru categoriile CE, respectiv DE, vor trebui să dea examenul clasic de 26 de întrebări (cu un minim de 22 de răspunsuri corecte din 26), la are se vor adăuga alte 11 întrebări, din care vor trebui să răspundă la cel puţin 9 din 11.

EXAMENUL TEORETIC SE DĂ PE CALCULATOR!

Odată ce persoanele examinate vor introduce codul de bare dat de supraveghetor, ei vor fi introduşi în platforma de examinare. Vor trebui mai apoi să selecteze limba şi să răspundă la 3 întrebări "de încălzire", după care vor începe efectiv examenul. Pe ecran vor fi afişate numărul de întrebări totale, numărul de întrebări la care s-a răspuns corect şi numărul de întrebări greşite, precum şi timpul.

FOARTE IMPORTANT: la efectuarea a mai mult de 4 greşeli, platforma se va închide automat, iar persoanele examinate vor primi calificativul RESPINS, fără a mai avea posibilitatea să revină asupra răspunsurilor. Tocmai de aceea, se recomandă ca întrebările la care se trimite răspunsul să fie cele de care persoanele examinate sunt absolut sigure, asta mai ales că platforma de examinare permite amânarea răspunsurilor.

Alte lucruri care trebuie ştiute:

- pentru a intra în examen este necesară plata unei taxe de 6 lei pentru categoria B. După ce persoanele examinate au picat examenul teoretic de 3 ori, taxa aferentă examenului va fi de 84 de lei, indiferent de categoria pentru care se susţine examenul;
- examenul teoretic poate fi repetat după minim 15 zile lucrătoare, adică după 3 săptămâni. Cei care obţin calificativul <<ADMIS>> pot amâna proba practică, dar nu până la o dată care depăşeşte valabilitatea şcolii de şoferi, care este de maximum 1 an.

DE CE PICĂ ATÂT DE MULTE PERSOANE EXAMINATE?

Pentru că mulţi consideră că examenul teoretic este uşor şi că pot învăţa legislaţia într-o perioadă scurtă de timp. Nimic mai fals. Limbajul de lemn, cât şi mulţimea de termeni tehnici fac ca legislaţia rutieră să fie greu de memorat şi greu de înţeles, iar fix aceste două lucruri se testează în cadrul examenului teoretic, motiv pentru care mai bine de 65% dintre persoanele examinate nu reuşesc să completeze corect necesarul de 22 de răspunsuri corecte.

Examenul nu testează numai cunoştinţele, ci şi atenţia la întrebările puse. De exemplu, dacă într-un chestionar se întreabă cine ar trece al doilea printr-o intersecţie, mulţi dintre cei care susţin examenul nu ar răspunde corect, nu din neştiinţă, ci pe fondul neatenţiei şi al stresului.

Cele mai multe greşeli se fac pe fondul:

- confuziei între infracţiuni şi contravenţii, precum şi între indicatoare;
- necunoaşterii legislaţiei. Mulţi dintre cei examinaţi nu ştiu când trebuie doar să încetinească şi când trebuie să oprească maşina;
- necunoaşterii semnificaţiei indicatoarelor şi a marcajelor rutiere;
- neatenţiei la cerinţa întrebării;
- necunoaşterii recomandărilor de conduită preventivă şi de condus ecologic.

Mulţi dintre cei examinaţi tind să nu înveţe legislaţia, ci doar să memoreze răspunsurile la miile de chestionare care se găsesc online pe www.odat.ro. E de înţeles, aşadar, procentajul mare de persoane care pică examenul teoretic. Pentru şanse cât mai mari de reuşită, cursanţii au nevoie de această carte, de cartea "**Secretele obţinerii permisului de conducere**", care te învaţă multe trucuri pe care nu ai de unde să le afli şi nici instructorul nu ţi le spune, carte care cuprinde şi o serie de situaţii reale ale cursanţilor picaţi la traseu, împreună cu explicaţii clare privind procedurile corecte, dar şi topul celor mai grele 130 de întrebări din cauza cărora se pică pe capete, împreună cu explicaţii detaliate pentru fiecare întrebare.

CAPITOLUL XI

NOŢIUNI DE PRIM AJUTOR

Persoanele care observă că o altă persoană are nevoie urgentă de îngrijiri medicale sunt obligate să acorde primul ajutor premedical şi să sune la numărul unic de urgente, 112. Deşi multă lume nu se înghesuie să acorde ajutor în situaţiile de urgenţă tocmai de teamă de a nu agrava situaţia şi de a suporta consecinţele legale, legislaţia în vigoare conţine o clauză <<a bunului samaritean>> care absolvă persoanele care încearcă să dea primul ajutor în mod greşit de orice responsabilitate penală.

Cum se acordă primul ajutor? Depinde de situaţie.

Scoaterea victimelor:

- se face întotdeauna prin ridicare, excepţie făcând cazurile în care victima este prinsă sub maşină. Dacă există suspiciunea că victima ar suferi traumatisme spinale, în condiţiile în care nu există riscul unui incendiu sau oricare alt pericol vizibil, victima va fi lăsată în interiorul maşinii până la sosirea echipajului medical.

Primele măsuri, conform protocolului SMURD, sunt următoarele:

1. degajarea căilor respiratorii;
2. masaj cardiac (30 de compresii cardiace peste zona mediană a sternului, urmată de 2 insuflaţii);
3. oprirea hemoragiilor;
4. imobilizarea fracturilor cu atele (improvizate sau nu);
5. dezinfecţia rănilor.

CUM SE TRANSPORTĂ VICTIMELE LA SPITAL?

Sunt câteva reguli pe care trebuie să le ştiţi referitoare la transportul victimelor la spital:

1. victimele inconştiente se transportă întotdeauna culcate şi întotdeauna cu capul într-o parte (tocmai pentru ca nu cumva să se înece cu propria vomă);
2. la victimele la care există suspiciunea că au suferit traumatisme craniene sau spinale, ele trebuie transportate pe spaţii rigide, cu capul şi corpul în acelaşi plan;
3. victimelor care au pierdut mult sânge li se aplică un garou, fie el şi improvizat, iar mai apoi sunt transportate cu picioarele mai sus decât corpul;
4. victima care a suferit răni în zona toracică va fi transportată în poziţia ghemuită şi va fi supravegheată pe tot parcursul transportului;

Primul ajutor în cazul stopului cardiac:

1. După constatarea lipsei pulsului (preferabil pe artera carotidă, cea din zona gâtului), se va face masaj cardiac în ritm de 30 de compresii de adâncime de minim 5 centimetri, urmate de 2 insuflaţii gură la gură;

Stopul respirator

1. Dacă victima nu poate respira, se eliberează căile respiratorii, se întinde într-o poziţie orizontală şi se face respiraţie gură la gură sau, în cazul unei guri încleştate, respiraţia artificială se face prin nările victimei;

Primul ajutor în caz de hemoragii în zona cutiei craniene sau a trunchiului:

1. se depistează sursa hemoragiei;
2. se încearcă oprirea sângerării prin aplicarea unui pansament compresiv;

Prim ajutor în cazul hemoragiilor la membre:

1. Un garou de cauciuc va fi aplicat superior faţă de locul hemoragiei, iar ora la care acesta a fost aplicat va fi notata într-un carneţel, tocmai pentru că durata maximă de aplicare a garoului e limitată;

Prim ajutor în caz de arsuri

În cazul arsurilor, victimele sunt transportate rapid la spital pentru a primi ajutor medical specializat;

Fracturi

În cazul fracturilor la membre, mâinile sau picioarele vătămate vor fi imobilizate cu atele, dar şi cu eşarfe (dar numai în cazul fracturilor la membrele superioare). Atelele trebuie să cuprindă ambele articulaţii ale osului fracturat şi nu se pun niciodată direct pe membru, ci sunt bandajate mai întâi, pentru a preveni frecarea sau chiar infecţia în situaţia în care fractura este deschisă;

Primul ajutor în cazul rănilor/plăgilor

Rănile se curăţă cu apă şi se dezinfectează cu substanţe antiseptice, după care se aplică un bandaj steril, care va fi mai apoi înfăşurat în tifon. Ca substanţe antiseptice se pot folosi apă oxigenată, apa de iod sau chiar alcoolul medicinal;

CAPITOLUL XII

NOŢIUNI DE MECANICĂ

Foarte important: dacă până în urmă cu ceva timp au existat şi întrebări fără nici un răspuns corect la examenul teoretic, seturile noi de chestionare au cel puţin un răspuns corect.

De regulă, un set de chestionare conţine 1-2 întrebări din capitolul de mecanică şi 1-2 din capitolul de conducere ecologică. Pentru că 2 întrebări pot face diferenţa între obţinerea calificativului ADMIS şi obţinerea calificativului RESPINS, este necesar să fiţi cât de cât familiari cu noţiunile elementare de mecanică, chiar dacă în viaţa de zi cu zi nu veţi avea foarte multă nevoie de aceste informaţii, decât pentru o diagnoză primară atunci când veţi avea probleme cu maşina. Totuşi, din moment ce ele sunt necesare pentru obţinerea permisului de conducere, este necesar şi pentru voi să le ştiţi.

Vom dezbate în cele ce urmează mai pe larg anumite noţiuni de mecanică, însă cele mai importante lucruri sunt următoarele:

1) părţile componente ale unui autovehicul sunt: MOTORUL, ŞASIUL, CAROSERIA;
2) motorul este alcătuit din 2 părţi componente majore: sistemul motor (care la rându-i e alcătuit din părţi fixe şi părţi mobile) şi mecanisme auxiliare, precum sistemul de distribuţie, cel de combustie, de răcire, de pornire, etc;

   - părţile fixe ale motorului: numim părţi fixe acele componente care nu îşi schimbă poziţia, implicit blocul motor, chiulasa, cilindrul, baia de ulei şi altele);
   - părţile mobile ale motorului sunt toate componentele care se mişcă în timpul deplasărilor. Ele sunt pistonul, volanta, arborele cotit, biela etc.

ATENŢIE: toate mecanismele de bază ale unui autovehicul acţionează sinergic, iar unele dintre ele acţionează unul asupra celuilalt. De exemplu, ambreiajul are rolul de a proteja transmisia de la suprasolicitare, de a facilita pornirea de pe loc prin transmisia progresivă a mişcărilor de rotaţie pe axa motor - cutie de viteze şi de a cupla şi decupla motorul de transmisie pentru a putea schimba treptele de viteză.

De asemenea, cutia de viteze are mai multe roluri, printre care şi facilitarea mersului înapoi (asta în condiţiile în care nu se modifică axul de rotaţie al motorului), permite staţionarea (ATENŢIE: schimbătorul de viteze trebuie să fie în punctul MORT) şi cel mai important, modifică turaţia şi momentumul transmis pe axa motor - roţi.

Deseori, mai ales la autoturisme, cutia de viteze poate găzdui şi diferenţialul, un mecanism care transmite roţilor turaţii diferite in timpul virajelor la stânga sau la dreapta, precum şi în deplasarea în curbe. Are un rol definitoriu în stabilitatea maşinii, întrucât el este responsabil de durata mai mare a roţilor exterioare în timpul virajelor sau al curbelor.

Nu întotdeauna cutia de viteze găzduieşte diferenţialul, acest lucru întâmplându-se doar la maşinile cu tracţiunea pe faţă. La autocamioane, la autobuze, la vehicule grele, precum şi la autovehiculele obişnuite, dar cu tracţiune pe spate, diferenţialul este situat în mijlocul punţii motorii.

Alte mecanisme importante şi rolurile lor:

A. Instalaţia de răcire: rol vital în prevenţia blocării sistemelor motorii ale autovehiculelor, prevenind încălzirea motorului la o temperatură mai mare de 85-95 de grade. Dacă nu ar exista instalaţia de răcire, riscul ca piesele aflate în mişcare să se dilate ar fi aproape de 100%.

B. Electromotorul: se mai numeşte şi demaror şi are scopul de a porni motorul autovehiculului. În mod normal, acesta este pornit de acţionarea cheii în contact, respectiv de orice alt mecanism de pornire a motorului (butoane pe bord, telecomenzi etc). În momentul în care motorul a pornit, se recomandă eliberarea contactului, întrucât există riscul de defectare a electromotorului sau de descărcare a bateriei.

C. Alternatorul: este denumit şi generator de curent şi după cum îi spune şi numele, are rolul de a produce curent. El produce curent alternativ numai în timpul funcţionării, care mai apoi este transformat în curent continuu la trecerea printr-o punte de redresare. Este nevoie de el pentru producerea de curent în timpul deplasării şi pentru încărcarea bateriei, dar şi pentru alimentarea tuturor consumatorilor. Este asociat cu un releu regulator de tensiune, al cărui rol este de a menţine o tensiune constantă pe tot parcursul funcţionării motorului, indiferent de creşterile sau scăderile de turaţie ale motorului.

D. Bobina de inducţie: chiar dacă aproape toate maşinile moderne folosesc un sistem electronic de aprindere, principiul bobinei cu inducţie este acela de a alimenta bujiile cu curent de înaltă tensiune (de circa 20000 V), asta după ce în prealabil, curentul normal al bateriei de 12 V, este amplificat drastic tot la nivelul ei.

E. Termostatul: rolul său este de a menţine temperatura motorului în parametri optimi, respectiv între 85 şi 95 de grade Celsius. Principiul funcţionării este destul de simplu: atunci când el este închis, lichidul de răcire circulă numai în interiorul motorului, iar atunci când temperatura se apropie de 95 de grade Celsius, el se deschide, iar lichidul de răcire ajunge şi la radiator.

F. Instalaţia de aprindere: scopul acestei instalaţii este de a aprinde amestecul de aer şi de combustibil prin crearea unei scântei necesare combustiei în zona bujiilor.

G. Instalaţia de ungere: instalaţia este alcătuită din mai multe componente, printre care şi o pompă de ulei cu sorb, un filtru de ulei şi o baie de ulei, la care se adaugă conductele aferente, scopul lor în ansamblu este de a lubrifia piesele mobile ale blocului motor şi nu numai, astfel încât acestea să nu se uzeze rapid şi să aibă o durată mai lungă de viaţă.

H. Mecanismul de distribuţie: este alcătuit de regulă din arbori cu came, cureaua de distribuţie, supape, pinioane şi culbutori. Există supape de admisie, prin care aerul exterior intră în motor şi există supape de evacuare, prin care gazele rezultate în urma combustiei părăsesc sistemul motor. În principiu, mecanismul de distribuţie alimentează cilindrii cu aer şi evacuează gazele arse.

I. Bateria acumulatoare: de regulă, este o baterie cu un electrolit acid (acid sulfuric) cu rolul de a alimenta electromotorul la pornire, dar şi pentru a alimenta toţi ceilalţi consumatori atunci când este nevoie de ei (atenţie, cheile sau echivalentul lor trebuie să fie în contact).

J. Sistemul de direcţie: rolul primordial al sistemului de direcţie este de a conferi stabilitate maşinii în timpul deplasării prin curbe şi pe drum drept, dar şi de a facilita virajele şi mersul pe un drum care nu este rectiliniu. Deşi pare simplu, mecanismul de direcţie este mult mai complicat decât s-ar

crede, întrucât în timpul virajelor, roata din exterior trebuie să se deplaseze într-un unghi mult mai mare decât roata din interior. În plus, roţile nu sunt perfect perpendiculare pe sol (chiar dacă se creează iluzia optică), întrucât doar aşa poate autovehiculul să îşi păstreze stabilitatea. În termeni tehnici, rolul stabilizator este facilitat de 2 unghiuri atent calculate, în speţă unghiul de căderе al roţii şi unghiul de înclinare.

Unghiul de căderе al roţii reprezintă practic unghiul de înclinare al roţii pe sol şi se măsoară în plan vertical. Este important deoarece preia jocul rulmenţilor roţii, astfel încât nu se permite oscilaţia acesteia.

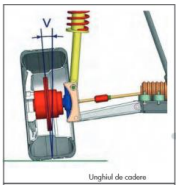

Al doilea unghi, cel de înclinare transversală al pivotului, reprezintă raportul vertical între unghiul axului pivotului şi o linie imaginară perpendiculară pe sol. Ar mai fi 2 unghiuri, anume unghiul de fugă şi unghiul de divergenţă, însă ele vor fi discutate în capitolul de întrebări suplimentare.

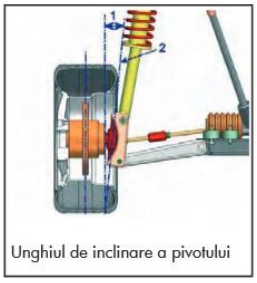

K. Arborele cardanic: arborele cardanic este situat longitudinal şi este alcătuit dintr-un sistem de piese (pârghii) articulate între ele. Scopul arborelui cardanic este de a prelua mişcarea de rotaţie provenită de la cutia de viteze sau de la un sistem denumit reductor - distribuitor (despre care vom vorbi mai jos). Condiţia necesară şi suficientă de construcţie a arborilor cardanici este că aceştia trebuie să fie telescopici, astfel încât să-şi poată schimba dimensiunile temporar, dar şi să revină pasiv la forţa normală;

L. Sistemul reductor-distribuitor: acest sistem nu se întâlneşte în cazul autoturismelor obişnuite, fiind destinat doar celor care au nevoie de mai multe punţi motoare. Sistemul de funcţionare se aseamănă cu cel al unei biciclete cu viteze, fiind compus din arbori, foi şi roţi dinţate. În mod normal, la urcarea unui deal, un biciclist ar muta vitezele în felul următor: ar muta pe cea mai mică foaie şi pe cel mai mare pinion, tocmai în ideea în care s-ar obţine turaţie mică, dar moment mare, iar la coborâre fix invers, tocmai pentru a putea obţine o turaţie mare şi implicit pentru a putea accelera chiar şi în condiţii în care, în mod normal, nu ar fi nevoie de viteză în plus.

Mai simplu, sistemul distribuitor - reductor are 2 roluri majore, anume de a distribui mişcarea de rotaţie spre punţile motoare (2 sau 3 la vehiculele speciale) şi de a mări momentumul transmis roţilor. Când este util acest sistem? În timpul deplasării în condiţii grele, de exemplu la ieşirea din locurile foarte abrupte.

M. Sistemul de suspensie: în mod evident, scopul suspensiilor este de a prelua şocurile cauzate de defectele drumului, astfel încât pasagerii să nu resimtă fiecare şoc în parte. Se disting mai multe

tipuri de suspensie, anume cea de tip dependentă, prin care roţile motoare sunt legate printr-un sistem - punte şi cea de tip independentă, în care roţile nu sunt legate între ele şi sunt independente între ele. De asemenea, în funcţie de tipul sistemului de suspensie, putem distinge mai multe subcategorii. Avem suspensii:

1) Hidraulice, la care se poate modifica automat garda la sol, în funcţie de tipul de drum. Mărimea gardei la sol are efecte importante asupra vitezei de deplasare şi asupra consumului de combustibil.

2) Suspensii pneumatice sau pe pernă de aer comprimat, întâlnite la autobuze, camioane şi în general la vehicule mari de pasageri sau care transportă mărfuri fragile.

3) Clasice, cu arcuri, amortizoare şi stabilizatoare. Arcurile au o formă asemănătoare unei elice şi sunt destul de dure, însă îşi păstrează caracterul elastic, iar amortizoarele şi stabilizatoarele au rolul de a prelua şi mai mult şocurile provocate de denivelări, dar şi de a reduce înclinarea autovehiculului în viraj;

N. Instalaţia de alimentare: rolul acestui sistem este de a alimenta cilindrii cu combustibil şi de a evacua gazele arse prin cele 2 tobe de eşapament, care la rându-le, funcţionează pe post de amortizoare de zgomot. Prima tobă este numită tobă de detentă şi este întâlnită de regulă la mijlocul vehiculului şi a două în spatele acestuia, fiind numită tobă finală.

O. Sistemul de rulare: este reprezentat de roţi, care au roluri multiple. Roţile susţin vehiculul, ghidează şi preiau o bună parte din şocuri, plus că au rol pasiv în sistemul de autopropulsare. Roţile sunt alcătuite din jante şi pneuri, pneurile fiind cele care se umflă. Mai nou, pneurile nu mai conţin camere de aer, întrucât s-a constatat că acestea creşteau prea mult riscul de pierdere a controlului volanului în cazul unei explozii. Astfel, pneurile sunt umflate cu o presiune de 1,4-3 atmosfere în cazul autoturismelor, respectiv 3-7 atmosfere în cazul autobuzelor, autocarelor şi autocamioanelor.

SISTEMUL DE FRÂNARE

Sistemul de frânare este unul deosebit de complex. Întrucât este de o importanţă vitală pentru circulaţia în siguranţă pe drumurile publice, îi alocăm câteva paragrafe separate faţă de restul sistemelor şi componentelor.

În primul rând, avem trei tipuri de sisteme de frânare: cea de serviciu (supranumită şi frână de picior), cea de staţionare (supranumită şi frână de mână sau de ajutor) şi frână suplimentară, întâlnită mai puţin la autovehiculele obişnuite, dar destul de frecventă la cele cu gabarit depăşit şi nu numai (camioane, utilaje agricole mari, unele autobuze etc).

Este important să facem diferenţa între frâna de serviciu şi cea de staţionare: prima are rol de reducere a vitezei şi chiar de oprire şi este folosită frecvent în trafic, iar cea de mână este folosită în situaţii limită, pentru a evita coliziunile (PE DRUM USCAT!!!), dar şi pentru imobilizarea maşinii pe drum înclinat/declinat sau pe drum plat. Odată acţionată, roţile maşinii sunt blocate complet.

Structura sistemului de frânare include frânele propriu-zise, care sunt cele ataşate roţilor, dar şi mecanismul de acţionare, care cuprinde toate sistemele acţionate, de la pedala de frânare şi până la cele de la roţi. Sistemele propriu-zise pot fi cu disc sau cu tambur şi saboţi, în funcţie de tipul maşinii şi de tipul vehiculului condus, dar şi de arhitectura specifică fiecărui producător.

FRÂNELE CU TAMBUR ŞI SABOŢI

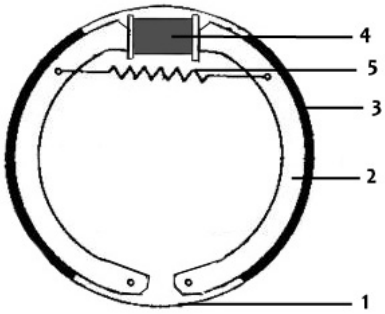

1. tambur (se invarte in acelasi timp cu roata);
2. saboti;
3. garnituri de frecare (ferodouri);
4. cilindrul receptor;
5. arc de readucere a sabotilor.

Cele mai frecvente sisteme de frânare sunt cele cu tambur şi saboţi. Ele au 5 componente importante, prezentate toate în poza de mai sus.

Principiul de acţionare este simplu: în momentul în care conducătorul auto acţionează frâna, componentele cilindrului receptor apasă asupra saboţilor, care la rându-le, apasă asupra tamburului. Prin frecarea acestora cu tamburul (care se roteşte în acelaşi timp cu roata, fiind ataşat acesteia), se obţine reducerea vitezei de deplasare sau chiar imobilizarea voluntară a vehiculului.

De asemenea, e important de înţeles faptul că există două mari tipuri de acţionare a frânelor:

a) Acţionarea hidraulică. Unul dintre principiile fundamentale ale fizicii spune că lichidele (în acest caz, lichidul de frână) nu se pot comprima în cavităţi închise. Astfel, conform principiului de funcţionare explicat mai sus, la acţionarea frânei se acţionează simultan pistonul din structura pompei de frână, care la rându-i, împinge lichidul de frână spre cilindrii receptori. Prin urmare, saboţii intră în contact cu tamburul roţii, implicit se obţine procesul de frânare.
b) Acţionarea pneumatică este folosită îndeosebi la vehiculele mari, la camioane, autocare şi autobuze. Practic, pistonul pompei de frână nu este acţionat de lichid de frână, ci de aer comprimat obţinut de la un compresor ataşat motorului.

Despre sistemul de antiblocare a roţilor la frânare

Sistemul de antiblocare a roţilor la frânare, denumit popular ABS (acronim pentru Anti-lock Braking System), are ca rol principal menţinerea controlului asupra maşinii în condiţiile derapajelor sau a frânelor bruşte şi violente. Întrucât s-a constatat că imobilizarea roţilor favorizează pierderea controlului asupra maşinilor, constructorii au dezvoltat un sistem prin care acestea să continue să se rotească, dar fără să se blocheze, astfel încât să se păstreze controlul asupra volanului.

În plus, sistemul ABS face ca frânarea să nu aibă loc în mod direct proporţional pe atât de brusc precum apăsarea pedalei "până la podea", ci să aibă loc treptat, dar eficient.

De regulă, maşinile noi au pe lângă sistemul ABS şi sistemul de asistenţă la frânare, care distribuie în mod inteligent forţele de frânare în funcţie de condiţii. De asemenea, pe maşinile noi se mai găseşte şi un sistemul de control electronic al stabilităţii, sistem denumit generic ESP.

Acest sistem controlează sistemele adiacente celui de frânare printr-un calculator, stabilind care sunt cele mai bune setări pentru reducerea spaţiului de frânare, având rol atât la frânare, cât şi la stabilizarea maşinii în cazul unor viraje/manevre de ocolire bruşte şi a unor frâne bruşte.

ÎNTREBĂRI FRECVENTE

1. De ce volanul merge mai greu?

Răspunsul la această întrebare implică luarea în calcul a mai multor posibilităţi. De regulă, fie pompa servodirecţiei (la maşinile care au aşa ceva) s-a defectat, fie pompa nu debitează suficient ulei. De asemenea, se poate întâmpla ca pivoţii fuzetelor să se blocheze.

2. În timpul deplasării se resimt lovituri puternice la volan. Care este cauza?

Cea mai frecventă cauză este intrarea aerului în sistemul hidraulic al servodirecţiei. De asemenea, zgomot puternic la servodirecţie poate apărea dacă în instalaţie este prea puţin ulei. Dacă loviturile sunt de fapt vibraţii, se prea poate ca pneurile să fie ori neechilibrate, ori să aibă o presiune mai mică faţă de cât ar trebui să aibă în mod normal.

3. Când trebuie făcută echilibrarea roţilor?

Roţile trebuie echilibrate periodic sau ori de câte ori se sesizează o problemă la sistemul de direcţie.

4. Când trebuie schimbate cauciucurile?

Din punct de vedere legal, nu pot circula pe drumurile publice automobile ale căror cauciucuri nu au o adâncime de profil cel puţin egală cu limita de 1,5 milimetri. De asemenea, pentru a nu lăsa cauciucurile să se uzeze în mod diferit, se recomandă schimbarea roţilor din faţă cu cele din spate şi viceversa. Această procedură se numeşte permutare şi ar trebui să fie efectuată după fiecare 10-20000 de kilometri parcurşi.

5. Care sunt semnele unei presiuni inadecvate în pneuri?

Cele mai frecvente probleme care pot apărea pe fondul presiunii în pneuri sunt următoarele:

a) uzarea pe creasta de rulare: se datorează unei presiuni prea mari;
b) uzarea pe margini sau în zona talonului: se datorează unei presiuni prea mici. Consecinţele rulării unui cauciuc cu o presiune prea mică includ alterarea definitivă a pneului, alterarea cordului, încălzirea excesivă a pneului.
c) Uzura pe o singură parte: este consecinţa supraîncărcării automobilului. De asemenea, această problemă poate fi cauzată şi de deformarea tamburului de frână, dar şi de probleme de echilibru la roţi.
d) Încălzirea excesivă (care poate duce la uzarea pneului sau chiar la explozia acestuia) se datorează unei presiuni scăzute, dar de asemenea, se poate datora şi supraîncărcării autovehiculului. Rularea unei roţi frânate poate duce, de asemenea, la încălzirea ei, cel mai adesea pe fondul slăbirii arcurilor de reducere slăbite sau chiar rupte, precum şi a gripării pistonaşelor în cilindrii receptori.
e) Autovehiculul tinde să tragă într-o parte în timpul deplasării: acest lucru semnifică cel mai adesea faptul că presiunea dintr-unul dintre pneuri (de pe roţile de tracţiune) este semnificativ mai mare decât cea a omologului său de pe cealaltă parte. De asemenea, aceasta situaţie poate fi cauzată şi de griparea unei roţi (adesea pe fondul gripării rulmenţilor acesteia).

Pentru a evita problemele cu pneurile, se recomandă inspecţia vizuală a stării anvelopelor înaintea fiecărei plecări la drum mai lung, precum şi la prima deplasare după o staţionare de câteva zile/săptămâni/luni. În plus, se recomandă ca presiunea să fie verificată cu un instrument de măsură profesional cel puţin o dată pe lună.

6. Care sunt cauzele apariţiei fumului negru?

Atunci când ţeava de eşapament evacuează fum negru, fie există o defecţiune la sistemul de alimentare, defecţiune care duce la arderea incompletă a combustibilului, fie există prea multă motorină în cilindrii, semn că pompa de injecţie funcţionează defectuos.

7. De ce se arde garnitura de chiulasa?

Cel mai probabil este de vină strângerea insuficientă a chiulasei. Garnitura fiind poziţionată între chiulasa şi motor, se poate arde foarte rapid dacă nu este fixată bine.

8. Consumul de combustibil a crescut brusc. De ce?

E foarte posibil ca filtrul de aer să se fi înfundat, ceea ce ar duce la o cantitate semnificativ mai mare de combustibil care ar intra în cilindrii (în mod normal proporţia dintre aer şi combustibil este de 1:15, iar în situaţia descrisă mai sus este mult mai mare). Alte cauze pot fi dereglări ale carburatorului sau ale sistemului de injecţie.

9. De ce apar rateuri la admisie şi/sau la evacuare?

Pentru a înţelege răspunsul la această întrebare, este necesar să fiţi stăpâni pe câteva detalii tehnice. Răspunsul pe scurt e din cauza jocului prea mic sau chiar a lipsei acestuia între supape şi culbutori. În mod normal, între aceste două elemente există o distanţă care poartă denumirea de joc termic ca urmare a dilatării supapelor. Dacă acest spaţiu nu există, supapele nu se pot închide, iar drept consecinţă, în galeria de admisie pot apărea rateuri sau chiar flăcări în zona ţevii de eşapament.

10. La ce se referă termeni ca Euro 1, Euro 2, Euro 3 şi aşa mai departe?

Ei se referă la norme de poluare şi variază de la Euro 1 la Euro 6. Termenul a fost introdus de Uniunea Europeană în încercarea de a scădea emisia de noxe şi alterarea aerului din marile oraşe, întrucât taxele de înmatriculare şi impozitele variază în funcţie de aceste norme de poluare. În plus, toate autovehiculele au instalate catalizatoare menite să micşoreze emisia de monoxid de carbon şi de dioxid de carbon.

Întrucât autovehiculele non-Euro sunt foarte poluante, se are în vedere ca în viitor ele să nu mai aibă dreptul să circule pe drumurile publice.

11. De ce se defectează ambreiajul?

Una dintre cauzele des întâlnite este o practică incorectă a conducătorilor auto, aceea de a sta prea mult cu ambreiajul apăsat.

12. De ce apar smucituri sau zgomot la schimbarea vitezelor?

Cel mai probabil, discul de presiune este fisurat sau spart de-a binelea.

13. De ce ambreiajul dă senzaţia de patinaj?

Dacă autovehiculul nu-şi măreşte decât foarte greu viteza după schimbarea ei într-o treaptă superioară, se prea poate ca între garniturile de frecare să fi pătruns ceva lubrifiant sau pur şi simplu arcurile de presiune s-au slăbit. Senzaţia de patinaj este evidenţiată printr-o cursă liberă mică a ambreiajului, o cursă aproape lipsită de rezistenţă.

14. De ce ambreiajul nu decuplează?

Faptul că ambreiajul nu decuplează se evidenţiază prin zgomotele care apar la schimbarea treptelor de viteză sau prin observarea faptului că, indiferent de eforturi, nu se pot schimba vitezele. Acest lucru se datorează deseori ruperii pârghiilor de debreiere, a ruperii cablului aferent, precum şi prin deformarea discului de frecare.

15. În vehicul apar vibraţii foarte puternice. Care poate fi cauza principală?

Cel mai adesea, cauza principală este apariţia unui dezechilibru între arbori. Trepidaţiile se datorează tot arborilor, în special dacă sunt îndoiţi sau răsuciţi, precum şi datorită fisurilor crucilor cardanice.

16. Care este cea mai frecventă cauză a scăderii presiunii uleiului?

De regulă, înfundarea sorbului pompei este cauza direct răspunzătoare pentru scăderea presiunii uleiului. De asemenea, un grad de uzură foarte mare în blocul motor poate duce, de asemenea, la scăderea presiunii uleiului.

17. Care ar trebui să fie culoarea normală a uleiului şi în funcţie de ce se disting diferitele tipuri de uleiuri?

În prima fază, uleiul este galben şi este transparent. Pe măsură ce este folosit, el capătă o nuanţă maronie, iar atunci când deja devine foarte închis, e semnul cel mai bun că trebuie schimbat. El se schimbă, în funcţie de tipul acestuia şi de calitate, la circa 15.000 de kilometri parcurşi, cu menţiunea că anumite tipuri de uleiuri se pot schimba şi după 30.000 de kilometri. Tipurile de ulei au 2 caracteristici diferite, anume vâscozitatea (definită ca gradul de rezistenţă la curgere) şi punctul de congelare (definit ca punctul începând de la care uleiul nu se mai deplasează, fiind în stare solidă.

18. Cum se verifică nivelul uleiului şi ce trebuie să mai ştim despre el? Ce trebuie ştiut despre schimbarea lui?

Cel mai important lucru pe care trebuie să îl ştiţi e faptul ca uleiul se măsoară cu o jojă la câteva minute după oprirea motorului, asta pentru a da şansa uleiului să se scurgă cum trebuie. Dacă nivelul acestuia depăşeşte în sus limita de minim, se mai poate circula fără să fie adăugat ulei suplimentar, însă dacă nu depăşeşte sau este foarte aproape de limita de minim, se va adăuga ulei. De asemenea, e foarte important de reţinut că uleiul se schimbă atunci când motorul este încălzit, tocmai pentru a profita de faptul că în condiţii de temperatură ridicată, acesta se scurge mai uşor.

19. Ce probleme mai pot apărea cu uleiul?

În primul rând, pe lângă cele amintite mai sus, dacă pe jojă apare o spumă gălbuie, se poate trage concluzia că în ulei există o cantitate semnificativă de apă. Asta poate duce la creşterea nivelului de ulei în baia de ungere.

Dacă, din terţe cauze, creşte cantitatea de ulei consumată, prin ţeava de eşapament iese un fum albastru, iar pe bujii se depune un strat gros de calamină (un fel de reziduu de cărbune).

20. Din ce este compus sistemul de răcire?

Este un sistem complex compus din radiator, pompa de lichid, termostat, conducte interioare şi exterioare, vas de expansiune şi ventilator, cel din urmă putând fi acţionat mecanic de către arborele cotit (la maşinile mai vechi) sau electric (la maşinile mai noi). Lichidul de răcire folosit este un amestec egal de apă distilată şi antigel, amestec capabil să reziste chiar şi la -35 de grade Celsius. Apa nu ar fi fost bună pe post singular de agent de răcire, întrucât pe timp de iarnă ar fi îngheţat şi ar fi deteriorat conductele interioare şi exterioare.

E important de ţinut minte că soluţia de antigel este toxică pentru organismul uman, motiv pentru care trebuie evitat contactul direct. De asemenea, amestecul de apă şi antigel se înlocuieşte periodic, de regulă după 3-5 ani.

21. Care este defecţiunea cea mai frecvent întâlnită la instalaţia de răcire?

Cel mai adesea, curelele sunt de vină, fie cea de antrenare a ventilatorului, fie cea a pompei de apă.

22. De ce se supraîncălzeşte motorul?

Sunt mai multe cauze pentru care motorul se încălzeşte peste limita normală. Cele mai des întâlnite sunt:

- defecţiuni la termostat, mai ales când acesta se blochează pe poziţia de închis;
- o cantitate prea mică de ulei în blocul motor;
- apar pierderi de apă pe circuitul de răcire;
- mai des, cureaua ventilatorului este responsabilă, mai ales că tinde să se slăbească sau chiar să se rupă după o perioadă lungă de utilizare.

23. Care sunt cauzele care pot conduce la încălzirea greoaie a motorului?

Cel mai adesea, cauza principală este blocarea termostatului pe poziţia de „DESCHIS”. Acest lucru face ca lichidul de răcire să circule fără oprire prin întregul sistem, astfel că motorului îi ia mai mult timp să ajungă la temperatura optimă de funcţionare. Acest lucru este important, deoarece o încălzire greoaie a motorului duce la o creştere a consumului de combustibil.

24. La ce se referă fenomenul de autoaprindere?

Fenomenul de autoaprindere apare atunci când se întrerupe contactul, dar motorul continuă să funcţioneze, cauza principală a acestui fenomen fiind temperatura prea mare din interiorul blocului motor, care duce la aprinderea combustibilului pătruns în camera de ardere.

25. Care sunt manifestările care arată că bateria s-a defectat?

Ne putem da seama că bateria este descărcată în clipa în care, apăsând claxonul, sunetul emis este foarte slab, iar la aprinderea farurilor, intensitatea acestora scade vizibil şi rapid. În plus, nici electromotorul nu se învârte dacă bateria este complet descărcată, ceea ce duce la imposibilitatea de a aprinde motorul.

26. De ce este nevoie ca lichidul electrolitic să fie la cel puţin 10-15 mm deasupra plăcilor?

Pentru că altfel se sulfatează, ceea ce ar duce la nevoia de a înlocui bateria, chiar dacă aceasta nu este nicidecum veche. Trebuie folosită o soluţie electrolitică cu densitatea de 1,28 g/cm cub, compusă din acid sulfuric şi apă şi trebuie urmărit ca aceasta să nu scadă prea mult. Eventual, atunci când scade, se poate adăuga apă distilată.

27. Volanul prezintă un joc semnificativ. De ce?

Cel mai adesea, există 4 cauze majore pentru care acest fenomen are loc:

1) există un joc în articulaţia cardanică aferentă axului volanului;
2) capetele de bară s-au uzat;
3) angrenajele din caseta de direcţie s-au uzat;
4) în fuzetă, pivotul prezintă un joc liber destul de mare;

În mod normal, jocul nu ar trebui să fie mai mare de 15 grade. În caz contrar, maşina trebuie văzută de un tehnician auto.

28. Care este cauza principală a faptului că apăsarea pedalei de frână se face cu efort mărit?

De regulă, faptul că pistonaşele din cilindrii receptori sunt blocate.

29. Care este distanţa maximă dintre saboţi şi tamburii din mecanismul de frânare?

În practică, se foloseşte o distanţă maximă de 0,35 mm;

30. Frâna pare să fie eficace numai după ce pedala a fost apăsată până la podea. De ce?

Motivul principal pentru apariţia acestui fenomen implică pătrunderea aerului în instalaţia de frânare, în sistemul hidraulic mai exact, ceea ce duce la o eficienţă a frânelor dramatic scăzută. Până la rezolvarea de urgenţă a acestei probleme, pentru ca frânele să prindă se va apăsa de mai multe ori frâna până la podea, ori de câte ori este nevoie.

31. Ce fel de combustibil folosesc motoarele cu injecţie de benzină?

Evident, acestea vor folosi benzină, doar că aceasta trebuie să fie fără plumb, lucru semnalizat de obicei prin culoarea verde la pompa din benzinărie. Un alt criteriu de alegere este cifra octanică, care trebuie să fie cât mai mare, preferabil peste 90. Variantele disponibile în comerţ au cel mai adesea cifra octanică cuprinsă între 90 şi 100.

CAPITOLUL XIII

CONDUCEREA ECOLOGICĂ

Termenul de conducere ecologică poate căpăta multe înţelesuri, plus că pe fondul faptului că la examen nu pică decât una sau două (foarte rar!) întrebări din acest capitol, majoritatea şcolilor şi a manualelor nu pun accent serios. În esenţă, prin conducere ecologică se înţelege totalitatea manevrelor şi a procedurilor prin care consumul de combustibil este ţinut la un nivel cât mai mic, iar cantitatea de noxe eliminată prin ţeava de eşapament în atmosferă este cât mai mică.

Principalele reguli care trebuie urmărite sunt:

- accelerarea, respectiv frânarea, trebuie făcută lent şi nu brusc. Astfel, nu numai că se îmbunătăţeşte consumul de combustibil, dar şi cauciucurile şi discurile de frână vor avea o durată de viaţă mai mare;
- vehiculul ar trebui menţinut într-o stare tehnică cât mai bună, pentru că orice defect la sistemele vitale nu numai că alterează consumul şi durata de viaţă a maşinii, dar poate pune în pericol atât mediul, cât şi pe ceilalţi participanţi la trafic;
- itinerariul trebuie ales în funcţie de distanţă, cu menţiunea că atunci când e vorba de un ocol de câţiva kilometri în detrimentul unui drum mai scurt, dar mai aglomerat sau cu alte probleme, se va alege drumul mai lung;
- cauciucurile nu trebuie umflate mai mult decât este necesar pe ideea că vor ţine mai mult;
- combustibilul, chiar dacă este mai scump, trebuie să fie de o calitate cât mai bună.

Acum, pentru că e foarte important ca la examen să luaţi punctele pe întrebările din capitolul de conducere ecologică, acest capitol va fi alcătuit din întrebări cu şanse mari de apariţie în cadrul examenului oficial. Pentru a nu vă ocupa timpul, întrebarea va fi însoţită numai de răspunsul corect şi nu şi de eventualele răspunsuri false.

1. Când se recomandă să oprim motorul?

Motorul se opreşte atunci când timpul de aşteptare la semafor este mare (iar secundele rămase sunt vizibile), când se aşteaptă deblocarea unei intersecţii şi bineînţeles, la trecerea de cale ferată, dacă luminile roşii sunt aprinse şi încă nu se zăreşte nici un tren în apropiere.

2. De ce este necesară arderea completă a combustibilului?

Pentru că, în condiţiile în care combustibilul nu este ars complet, printre consecinţe se numără atât o cantitate mai mare de noxe degajată, cât şi un consum semnificativ mai mare de combustibil, dar şi o uzură suplimentară, capabilă să reducă durata de viaţă a motorului.

3. Când se recomandă evitarea pornirii instalaţiei de aer condiţionat?

În cazul deplasării pe distanţe mici, chiar şi în condiţii de căldură, întrucât instalaţia de răcire nu are timp să răcească, însă consumul creşte ori de câte ori instalaţia de aer condiţionat este pornită. De asemenea, strict pentru protecţia mediului, în condiţii de trafic greu şi aglomerat, este mai bine să circulaţi fără aer condiţionat, tocmai pentru a nu creşte consumul de combustibil şi implicit, cantitatea de noxe eliberată. Paradoxal, pe timp de vară este mai bine să mergem cu aerul condiţionat pornit în cazul deplasărilor cu viteză mare, întrucât geamurile deschise micşorează alunecarea aerului, implicit maşina întâmpină o forţă mai mare, deci consumul creşte.

4. Ce presupune mai exact comportamentul ecologic?

Trebuie făcută diferenţa între condusul ecologic şi comportamentul ecologic, întrucât prima noţiune se referă la stilul de conducere pe drumurile publice şi la măsurile care trebuie luate pentru a scădea consumul de combustibil, iar a doua se referă mai degrabă la măsurile preventive, adică la efectuarea la timp a reviziilor tehnice, la înlocuirea filtrelor şi la schimbarea uleiurilor. De asemenea, se recomandă ca tot combustibilul să fie cumpărat numai din benzinării şi nu de la persoane fizice care se ocupă cu comerţul ilicit, întrucât nu se poate verifica calitatea acestuia, putând fi amestecat cu apă de exemplu sau pur şi simplu să fie de proastă calitate.

5. Cum trebuie să fie viteza de deplasare astfel încât să ne încadrăm în condusul ecologic?

Viteza de deplasare trebuie să fie medie şi foarte important, trebuie să fie constantă. De exemplu, la deplasări pe distanţe mari, consumul maşinilor medii ca putere se situează în jurul la 5-6 litri per suta de kilometri, pe când în condiţiile unui stil de condus mai sportiv, consumul ar creşte până la 10-12 litri per suta de kilometri.

6) Ce presupune mai exact condusul ecologic?

Atunci când se iau toate măsurile pentru ca, raportat la 100 de kilometri, cantitatea de combustibil folosit să fie cât mai mică. Pentru aceasta:

- se va evita folosirea frânei pe distanţele lungi şi se va folosi frâna de motor;
- se vor schimba rapid vitezele până în treapta de viteză potrivită (turaţia motorului trebuie să fie cât mai mică, lucru care va duce la scăderea consumului);
- se vor evita pe cât posibil folosirea unui stil de conducere agresiv, la fel şi bruscarea comenzilor;
- în cazul camioanelor, nu se va renunţa la utilizarea limitatorului de viteză, tocmai pentru a nu avea un consum foarte mare;
- se va evita transportul unor obiecte care nu sunt trebuincioase în deplasare;
- nu se va purta permanent portbagajul de pe plafon;

7. Cum ştim că se măreşte consumul de carburant?

Dacă datele afişate pe bord nu sunt concludente, câteva indicii că vă creşte consumul sunt:

- utilizarea unor elemente electronice, încărcate cu ajutorul maşinii;
- apariţia unor întreruperi la motor;
- încălzirea insuficientă a motorului;
- fumul evacuat nu este de culoare gri, ci este negru;

8. Care sunt recomandările vis-a-vis de pneuri?

Inspecţia maşinii ar trebui să aibă loc de fiecare dată înainte de plecare, recomandându-se şi verificarea presiunii cu ajutorul unei pompe/redresor profesionale circa o dată pe lună. În plus, o dată la 10-20.000 de km, pneurile din faţa ar trebui înlocuite cu cele din spate şi viceversa, cu menţiunea că nu trebuie schimbate şi cele de pe stânga cu cele de pe dreapta.

Ultimul lucru pe care ar trebui să îl ştiţi e faptul că la maşinile moderne nu este nevoie să încălzim motorul înainte de plecare, deci putem pleca de pe loc fără probleme, excepţie fiind perioada de iarnă, atunci când se recomandă câteva minute de aşteptare cu motorul pornit.

CAPITOLUL XIV

CONDUCEREA PREVENTIVĂ

Un alt capitol care pune probleme în cadrul examenului e cel de conduită preventivă, care din păcate nu este tratat cu seriozitate de majoritatea şcolilor, la care se adaugă şi faptul că nu apar prea multe noţiuni de conduită preventivă în materialele de studiu obişnuite pentru obţinerea permisului de conducere.

De ce e nevoie să conducem preventiv, mai ales în România? Pentru că suntem ţara situată pe locul doi, cu cele mai multe decese (survenite în urma unui accident rutier) din Europa şi pentru că peste 5-6000 de oameni mor ca urmare a neatenţiei lor sau a altora. Cauzele cele mai frecvente pentru producerea accidentelor sunt:

a) viteza excesivă;
b) neatenţia şi necunoaşterea anumitor legi de circulaţie;
c) conducerea agresivă;
d) depăşirile iresponsabile;
e) nerespectarea celorlalţi participanţi la trafic.

În cadrul examenului avem de regulă o grilă din capitolul de conducere preventivă. Deşi pare puţin, sunt foarte mulţi participanţi care pică cu 21 (22 de răspunsuri corecte e minimul acceptat pentru a trece de proba teoretică), care cu siguranţă ar vrea încă un punct.

FOARTE IMPORTANT: la întrebările din acest capitol se răspunde având în vedere legislaţia rutieră numai în întrebările în care se pomenesc "obligaţii". Altfel, trebuie să gândiţi logic. Totuşi, în cadrul celorlalte capitole, se răspunde la întrebări numai în funcţie de ce scrie în Codul Rutier şi atât.

Oricum, am ales pentru voi cele mai des întâlnite întrebări, astfel încât să ştiţi direct ce aveţi de făcut şi să nu pierdeţi timp preţios:

1. Dacă începe ploaia, în ce moment al ei este cel mai mare pericol?

Fix la început, atunci când se formează o combinaţie alunecoasă pe carosabil. Totuşi, dacă ploaia e abundentă, trebuie adaptată viteza la condiţiile de drum, întrucât la o eventuală frână poate apărea fenomenul de acvaplanare;

2. Ce faceţi atunci când aveţi un biciclist în faţă? La ce vă puteţi aştepta?

Din punct de vedere legal, îl puteţi depăşi numai dacă există măcar spaţiu de un metru. Trebuie să luaţi în calcul că el poate schimba direcţia fără să semnalizeze sau poate cădea din terţe cauze.

3. După cât timp se recomandă să faceţi pauză de la condus?

După aproximativ 2 ore, dacă acest lucru este posibil, timp de 15 minute. De ce? Pentru a evita probleme cardiovasculare (tromboflebita e un lucru comun la şoferi) şi pentru a oferi creierului câteva momente de linişte.

4. Cum ar trebui să reacţioneze un şofer atunci când observă că o minge ajunge pe carosabil?

Din punct de vedere legal, şoferii nu sunt obligaţi decât să circule cu o viteză legală, însă preventiv, se recomandă reducerea vitezei şi sporirea atenţiei, tocmai pentru a putea opri maşina în cazul în care un copil fuge pe carosabil fără să se asigure.

5. Cum ar trebui să procedeze un şofer atunci când are în faţă un vehicul din alt judeţ?

Din punct de vedere legal, şoferul nu are decât responsabilitatea de a păstra distanţa minimă legală şi de a circula cu viteza legală pe sectorul respectiv de drum, însă trebuie să aibă în vedere că este posibil ca şoferul din faţă să frâneze brusc din anumite motive, fie pentru a cere indicaţii, fie pentru că a realizat că se află pe traseul greşit.

6. Ce trebuie să aibă în vedere un şofer care observă că autobuzul a oprit într-o staţie?

Din nou, nu există nici o prevedere legală, însă ar trebui să aibă în vedere că mulţi oameni sunt neatenţi şi prin urmare, pot traversa strada ilegal, prin faţa sau prin spatele autobuzului. Aşadar, atenţia ar trebui să fie sporită, iar viteza redusă dacă este cazul.

7. Cum trebuie să procedeze un şofer care se deplasează pe un drum acoperit de zăpadă sau de polei?

Pe lângă respectarea normelor legale (cauciucuri de iarnă, lanţuri dacă este cazul), se recomandă ca în timpul deplasării să nu fie bruscate comenzile în nici un fel, întrucât e foarte uşor de pierdut controlul maşinii, chiar şi la viteze mici.

8. Care e cel mai bun lucru pe care îl putem face atunci când maşina derapează cu spatele către dreapta?

Se va lua piciorul de pe acceleraţie şi se va vira spre dreapta, tocmai pentru a evita întoarcerea maşinii. Chiar dacă e un pic contra-intuitiv, ţinând volanul spre dreapta oferă mai multe şanse de redresare, mai ales dacă sunt şanse să se prindă o zonă cu aderenţă.

9. Cum trebuie procedat în cadrul unui viraj la stânga care trece peste o pistă dedicată bicicliştilor?

Şoferii vor reduce viteza şi vor acorda prioritate bicicliştilor angajaţi în traversarea străzii, după care îşi vor continua drumul. E bine de reţinut că bicicliştii, ştiind că au prioritate, tind să se deplaseze rapid, fiind destul de greu de observat, mai ales în zonele cu trafic pietonal masiv.

CAPITOLUL XV

PRINCIPALELE CONTRAVENŢII

Deşi cuantumul amenzilor şi numărul punctelor nu se cer la examen, ci doar cunoaşterea contravenţiilor şi a infracţiunilor, este bine ca toţi viitorii şoferi să cunoască şi aceste aspecte. Abaterile de la limitele stabilite de Codul Rutier se pedepsesc prin:

A) puncte de penalizare, în cuantum de 2,3,4,6. Acumularea a 15 puncte sau mai mult într-un interval de 6 luni duce la suspendarea permisului pe o perioadă de 30 de zile;

B) puncte de amendă. Un punct de amendă reprezintă 10% din salariul minim brut, adică aproximativ 125 lei.

Criteriul în funcţie de care se stabileşte conţinutul amenzii este apartenenţa la o clasă de sancţiuni. Clasele de sancţiuni se deosebesc între ele prin gravitatea faptelor comise şi sunt următoarele:

1) clasa I - se pedepseşte cu 2 sau 3 puncte de amendă;
2) clasa a II-a - se pedepseşte cu 4 sau 5 puncte de amendă;
3) clasa a III-a - se pedepseşte cu 6-8 puncte de amendă;
4) clasa a IV-a - se pedepseşte cu 9-20 puncte de amendă;
5) clasa a V-a - se pedepseşte cu 21-100 de puncte de amendă, dar se aplică numai persoanelor juridice;

Clasa I - 2 sau 3 puncte de amendă, adică o pedeapsă financiară cuprinsă între 250-375 lei sau 125 de lei pentru plata pe loc sau în maxim 48 de ore (aceste sume sunt valabile din luna mai 2016). Se dau 2 puncte de penalizare pentru următoarele contravenţii:

- se depăşeşte viteza cu circa 10-20 de km/h peste limita maximă admisă pe acea categorie de drum;
- şoferii folosesc telefonul mobil în mers fără a purta dispozitive de tip *handsfree*;
- nepurtarea centurii de siguranţă.

0 puncte pentru:

- conducerea pe drumurile publice a unui vehicul cu defecţiuni tehnice (altele decât cele la sistemele vitale) sau cu caroseria vizibil deteriorată;
- neaplicarea semnului de începător;
- conducerea unui vehicul care a fost avariat mai mult de 30 de zile, fără să fi reparat avaria;
- schimbarea de direcţie fără semnalizare;
- nesolicitarea documentelor de constatare ale avariilor produse în alte împrejurări decât în urma unui accident de circulaţie;
- nerespectarea semnalului luminos intermediar (săgeata galbenă sau albă cu vârful în jos/dreapta), ce anunţă schimbarea culorii verde la benzile cu circulaţie reversibilă;
- nepurtarea căştii de protecţie omologată pe motocicletă sau moped;
- ocuparea traseului tramvaiului la apropierea acestuia, atunci când drumul are o singură bandă;
- lăsarea liberă a volanului în timpul mersului;
- nerespectarea semnificaţiei culorii galbene la semafor;

- conducerea unui autovehicul cu plăcuţe de înmatriculare deteriorate, murdare, dacă acest lucru împiedică identificarea numărului de înmatriculare;
- conducerea unui autovehicul pe a căror plăcuţe sunt aplicate folii sau alte dispozitive ce nu permit citirea numărului de înmatriculare sau dacă plăcuţele nu corespund standardelor în vigoare;
- conducerea unui vehicul cu caroserie deteriorată vizibil, care are lipsă elemente de caroserie sau defecţiuni tehnice.

Clasa a II-a de amenzi presupune 4 sau 5 puncte de amendă, implicit obligă la plata unei sume cuprinsă între 500-625 de lei sau 250 de lei pe loc sau în cel mult 48 de ore (aceste sume sunt valabile din luna mai 2016). În clasa a II-a de amenzi intră următoarele contravenţii penalizate cu 3 puncte:

- depăşirea vitezei maxime pentru sectorul de drum cu 21-30 de km/h;
- transportul minorilor fără ca aceştia să poarte centura de siguranţă;
- utilizarea luminilor de ceaţă şi după ieşirea din zona ceţoasă;
- pătrunderea într-o intersecţie în condiţiile în care astfel se blochează şi mai tare intersecţia;
- producerea unui accident pe fondul nepăstrării distanţei minime legale;
- staţionarea în locurile în care acest lucru nu este permis;
- nerespectarea regulilor privind manevrele principale
- folosirea benzii de urgenţă pe autostradă fără a fi nevoie de acest lucru;

Se penalizează cu 0 puncte:

- lipsa trusei medicale şi a celorlalte dotări standard obligatorii;
- utilizarea neregulamentară a claxonului;
- folosirea altor anvelope decât cele înscrise în cartea tehnică;
- utilizarea unor anvelope extrem de uzate;
- emiterea unor cantităţi de noxe peste limita maximă admisă de lege;
- emiterea unor zgomote peste limita maximă admisă de lege;
- nerespectarea semnalelor poliţiştilor de frontieră, ale îndrumătorilor de circulaţie ai Ministerului Apărării Naţionale, ale organelor fiscale ANAF, ale agenţilor de cale ferată, ale lucrătorilor de drum desemnaţi să dirijeze circulaţia pe sectoarele de drum pe care se fac reabilitări, semnalele patrulelor şcolare de circulaţie şi ale nevăzătorilor;
- nesolicitarea eliberării unui nou permis de conducere, certificat de înregistrare/înmatriculare în termenul prevăzut de lege, dacă acestea au fost declarate furate, pierdute sau deteriorate;
- nerespectarea regulii de circulaţie pe un singur şir în intersecţiile în care circulă şi tramvaie şi ocuparea traseului tramvaiului atunci când între şina din dreapta şi trotuar nu se poate circula decât pe un şir;
- efectuarea activităţilor care îi distrag atenţia conducătorului auto;
- folosirea instalaţiilor de sonorizare la un nivel de zgomot care afectează deplasarea în siguranţă a conducătorului auto şi a celorlalţi participanţi la trafic.

Pe lângă amenda din clasa a doua de sancţiuni, şoferii riscă să rămână fără permis timp de 30 de zile dacă, de exemplu, nu acordă prioritate pietonilor care traversează regulamentar, nu acordă prioritate vehiculelor care au acest drept sau trec pe culoarea roşie a semaforului.

Clasa a III-a de amenzi implică o pedeapsă cu 6-8 puncte de amendă, adică o penalizare financiară cuprinsă între 750-1000 de lei, respectiv 375 lei pentru plata pe loc sau în maxim 48 de ore (aceste sume sunt valabile din luna mai 2016). Se acordă 4 puncte de penalizare în următoarele situaţii:

- depăşirea vitezei maxime pentru sectorul de drum cu 31-40 de km/h;
- şoferii pornesc fără să se asigure că toate uşile au fost închise;
- şoferii refuză să prezinte documentele cerute de poliţişti;
- conducerea unui autovehicul fără permis (e infracţiune majoră);
- circulaţia în condiţii meteorologice neprielnice fără lumini şi/sau dotări corespunzătoare;
- nereducerea vitezei, respectiv neadaptarea vitezei la condiţiile de drum;
- montarea unor dispozitive ilegale sau neomologate pe maşină;
- conducerea unui vehicul cu permisul de conducere expirat;
- nepăstrarea distanţei laterale suficiente faţă de vehiculele care circulă din sens opus;
- nerespectarea obligaţiei de a permite părăsirea intersecţiei conducătorului vehiculului rămas în interiorul intersecţiei;
- nerespectarea normelor privind circulaţia bicicletelor;
- circulaţia cu un autovehicul care are defecţiuni la sistemul de iluminare sau avertizare sonoră sau dacă acestea lipsesc;
- nerespectarea regulilor în cazul imobilizării involuntare în tuneluri sau pasaje subterane;
- nerespectarea regulilor privind circulaţia pe benzi;
- circulaţia fără documentele de identificare personală şi cele ale autovehiculului;

Pe deasupra, în afară de amendă, permisul poate fi suspendat pentru 60 de zile pentru fapte ca nerespectarea regulilor privind prioritatea de trecere, depăşirea/trecerea la culoarea roşie a semaforului, atunci când în acest fel s-a produs un accident din care au rezultat avarii la un vehicul sau alte pagube materiale, dar şi pentru circulaţia pe sensul opus.

Clasa a IV-a de amenzi implică 9-20 de puncte de amendă, adică o penalizare financiară cuprinsă între 1125-2500 lei sau 563 lei în 48 de ore (aceste sume sunt valabile din luna mai 2016). Se dau 6 puncte de penalizare în următoarele cazuri:

- atunci când se depăşeşte viteza maximă cu 41-50 de km/h pe sectorul de drum;
- nerespectarea culorii semaforului, urmată de blocarea circulaţiei;
- virajul la stânga care implică tăierea liniei continue;
- efectuarea manevrelor de staţionare, parcare, întoarcere, mers înapoi pe autostradă;
- demontarea uneia dintre plăcuţele de înmatriculare;
- ignorarea agenţilor de cale ferată;
- refuzul de a permite organelor abilitate să imobilizeze un vehicul,
- refuzul verificării stării tehnice;
- utilizarea echipamentelor de tip antiradar, care bruiază aparatele radar;
- proliferarea unor injurii sau a unor acte de violenţă la adresa celorlalţi participanţi la trafic;
- aruncarea unor gunoaie din maşină pe partea carosabilă sau pe acostament;
- folosirea unor mijloace luminoase neomologate sau fără a avea acest drept;
- neprezentarea la poliţie în 24 de ore de la data producerii unui accident rutier soldat cu pagube materiale;
- neefectuarea radierii vehiculelor din evidenţă, în termenul prevăzut de lege;
- conducerea unui autovehicul de transport public de persoane sau mărfuri fără atestat profesional;
- neefectuarea verificării medicale periodice;

- deţinerea simultană a două permise de conducere naţionale, dintre care unul eliberat de o autoritate competentă străină;
- lipirea de afişe sau inscripţii pe indicatoare sau alte dispozitive de semnalizare rutieră, inclusiv pe suporturile acestora;
- necomunicarea de către proprietarul unui vehicul, la solicitarea poliţiei rutiere, a identităţii celui căruia i-a încredinţat vehiculul spre a fi condus;
- nerespectarea semnificaţiei luminilor roşii la benzile cu circulaţie reversibilă;
- nerespectarea regulilor privind remorcarea vehiculelor;
- neprezentarea la sediul poliţiei în vederea soluţionării problemelor legate de calitatea de participant la trafic sau de proprietar/utilizator al unui vehicul;
- circulaţia pe drumuri publice modernizate cu un vehicul care are pe roţi/caroserie noroi ce se depune pe carosabil, sau din care se scurg produse, substanţe ori materiale de natură să pună în pericol siguranţa circulaţiei;
- transportul animalelor pe locul din faţă al vehiculului;
- conducerea pe drumuri acoperite de zăpadă/polei fără anvelope de iarnă;
- lovirea, deteriorarea sau ocolirea porţilor de gabarit la trecerile la nivel cu calea ferată;
- deteriorarea pasajelor superioare prin nerespectarea gabaritului de liberă trecere semnalizat;
- montarea pe autovehicul a sistemelor de antifurt sonor al cărui semnal depăşeşte un minut consecutiv sau dacă intensitatea semnalului depăşeşte pragul fonic prevăzut de lege;
- aplicarea de folii sau tratamente chimice pe parbriz, lunetă sau geamuri laterale, cu excepţia celor omologate;
- aplicarea de afişe, reclame publicitare, înscrisuri pe parbriz, lunetă sau geamurile laterale, de natură să limiteze vizibilitatea sau să împiedice eficacitatea dispozitivelor de iluminare şi semnalizare luminoasă sau citirea numărului de înmatriculare;
- când se circulă cu vehicule al căror termen de valabilitate al inspecţiei tehnice periodice este expirat;

Şoferii care conduc sub influenţa băuturilor alcoolice sau care depăşesc cu mai mult de 50 km/h limita legală de viteză, de exemplu, riscă atât primirea amenzii, cât şi suspendarea permisului pentru 90 de zile.

Clasa a V-a de amenzi implică 21-100 de puncte de amendă şi este dedicată numai persoanelor juridice, ce vor trebui să plătească o sumă cuprinsă între 2625-12.500 lei sau minimul de 1313 lei dacă se plăteşte în decursul a 48 de ore (aceste sume sunt valabile din luna mai 2016).

Constituie contravenţii şi se sancţionează cu amendă prevăzută în clasa a V-a de sancţiuni următoarele fapte săvârşite de către persoanele juridice:

- nesemnalizarea sau semnalizarea necorespunzătoare a drumului public sau a trecerilor la nivel cu calea ferată, conform standardelor în vigoare; neînlăturarea obstacolelor care împiedică vizibilitatea conducătorilor de vehicule la trecerile la nivel cu calea ferată;
- neîndeplinirea obligaţiilor de instalare a mijloacelor de semnalizare rutieră, precum şi a dispozitivelor speciale de acest fel;
- nesemnalizarea sau semnalizarea necorespunzătoare, conform standardelor în vigoare, a obstacolelor sau lucrărilor aflate în zona drumului public;
- neasigurarea stării de viabilitate a părţii carosabile potrivit standardelor în vigoare, precum şi neluarea măsurilor de înlăturare a obstacolelor aflate pe partea carosabilă;
- amplasarea în zona drumului public de dispozitive care pot fi confundate cu indicatoarele ori instalaţiile care servesc la semnalizarea rutieră ori realizarea de construcţii sau instalaţii ori crearea de alte obstacole de natură să le limiteze vizibilitatea sau eficacitatea;

- instituirea de restricţii de circulaţie pe drumurile publice fără autorizaţia administratorului drumului şi avizul poliţiei rutiere;
- nerespectarea termenelor şi condiţiilor stabilite de administratorul drumului public şi poliţia rutieră privind amplasarea şi executarea de lucrări în zona drumului public;
- nerespectarea obligaţiilor de către executant sau, după caz, beneficiar ca, după terminarea lucrărilor în partea carosabilă, acostament sau trotuar, să readucă drumul public cel puţin la starea iniţială;
- neîndeplinirea obligaţiilor ce îi revin, potrivit normelor legale, în legătură cu vehiculele şi conducătorii acestora;
- necomunicarea, în termen, la cererea poliţiei rutiere, a identităţii persoanei căreia i-a încredinţat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice;
- lipsa dotărilor specifice obligatorii pentru admiterea şi menţinerea in circulaţie a vehiculelor;
- neasigurarea însoţirii deplasării vehiculelor care efectuează transport de mărfuri sau produse periculoase, precum şi a celor cu mase sau gabarite depăşite;
- nerespectarea obligaţiei de a echipa personalul de execuţie a lucrărilor în zona drumului public cu echipamente de protecţie-avertizare fluorescent-reflectorizante;
- amplasarea staţiilor mijloacelor de transport public de persoane fără avizul poliţiei rutiere;
- nerespectarea obligaţiilor de a efectua orele de educaţie rutieră în unităţile de învăţământ;
- practicarea actelor de comerţ pe trotuar, pe acostament sau pe partea carosabilă, iar în afara localităţilor, în zona de siguranţă a drumului public;
- refuzul nejustificat de a înmatricula sau de a înregistra un vehicul sau de a elibera plăcuţele cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare ori de a menţiona în certificatul de înmatriculare datele de identificare a utilizatorului;
- neîndeplinirea, de către proprietarul sau deţinătorul mandatat al vehiculului, a obligaţiei de a solicita autorităţii competente înscrierea în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare a datelor de identificare a utilizatorului;
- neîndeplinirea obligaţiilor ce revin organizatorilor întrecerilor autorizate de a lua toate măsurile necesare pentru desfăşurarea în siguranţă a acestora, precum şi pentru protecţia celorlalţi participanţi la trafic;
- neîndeplinirea obligaţiei, de către autorităţile publice locale, de a efectua amenajări rutiere destinate circulaţiei pietonilor, bicicliştilor, vehiculelor cu tracţiune animală şi calmării traficului, precum şi nesemnalizarea sau semnalizarea necorespunzătoare a acestora;
- încredinţarea unui vehicul destinat transportului public de persoane sau de mărfuri pentru a fi condus pe drumurile publice de către un conducător de autovehicul sau tramvai care nu are atestat profesional;
- dispunerea efectuării transportului de mărfuri şi produse periculoase sau a vehiculelor cu masă şi/sau gabaritul depăşit fără autorizaţie specială emisă în condiţiile legii ori pe alte trasee decât cele stabilite de autoritatea competentă;
- neîndeplinirea obligaţiei de înştiinţare a poliţiei rutiere de pe a cărei rază de competenţă pleacă transportul de mărfuri sau produse periculoase cu privire la traseul stabilit şi localitatea de destinaţie;
- neîndeplinirea obligaţiei de către autorităţile administraţiei publice locale de a amenaja drumuri laterale în condiţiile art.71 alin. (2);
- nerespectarea obligaţiei administratorului drumului public sau autorităţii publice locale de a executa sau, după caz, de a desfiinţa amenajările rutiere, în termenul stabilit împreună cu poliţia rutieră;
- punerea în aplicare a planurilor de urbanism generale, zonale sau de detaliu, fără ca acestea să fie avizate, în prealabil, de către administratorul drumului public şi poliţia rutieră;

- încălcarea dispoziţiilor legale privind efectuarea de modificări şi completări în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare ori în cartea de identitate a vehiculului, precum şi verificarea tehnică periodică a acestuia fără solicitarea prezentării de către proprietar a dovezii existenţei asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terţilor prin accidente de autovehicule;
- neîndeplinirea obligaţiei de întreţinere a drumului public, pe timp de iarnă, potrivit reglementărilor în vigoare.
- nerespectarea obligaţiei de comunicare prevăzute de art. 801 sau comunicarea de date inexacte sau incomplete.

Dacă punctele de penalizare se anulează în 6 luni, punctele de amendă trebuie plătite. Ce e important e faptul că nu e necesară oprirea contravenienţilor pentru a aplica amenda. În măsura în care contravenţia a fost înregistrată cu un mijloc tehnic omologat, amenda va fi aplicată, urmând ca ulterior să se stabilească cine a fost la volan.

Întrebările de la examen privitoare la infracţiuni şi contravenţii sunt foarte complicate şi dau bătaie de cap multor cursanţi, un număr mare dintre aceştia picând la examenul teoretic din cauza emoţiilor sau nememorării atâtor cazuri diferite. În afară de efectuarea cât mai deasă a chestionarelor online de pe www.odat.ro, recomandăm parcurgerea cărţii "**Secretele obţinerii permisului de conducere**" ce cuprinde cele 130 de întrebări cele mai dificile ce pot apărea în timpul probei teoretice de la examen, întrebări care sunt demonstrate statistic a fi cele din cauza cărora se greşeşte şi se pică cel mai des examenul, multe dintre acestea fiind din categoria "Sancţiuni şi infracţiuni".

CAPITOLUL XVI

MODIFICĂRILE CODULUI RUTIER ÎN ANUL 2017

Începând cu 1 februarie 2017 a intrat în vigoare Noul Cod Rutier, menit să reglementeze circulația pe toate drumurile publice ale țării.

1. Tichetul de contravenție - Acest "tichet de contravenție" are rolul de a responsabiliza șoferii care primesc amenzi în trafic, dar nu le achită în perioada optimă de timp (30 de zile). Tichetul are rolul de a ține o evidență clară a plăților efectuate pentru amenzi și se anexează permisului de conducere. În cazurile în care acest tichet lipsește, șoferul auto în cauză va fi pasibil de suspendarea exercitării dreptului de a conduce până la momentul în care își va plăti amenzile.

2. Programe de reabilitare - O altă prevedere îi are în vedere pe acei șoferi care nu respectă normele Codului Rutier. În astfel de cazuri, șoferii (cu atât mai mult cei profesioniști) vor fi înscriși în programe de reabilitare. Legea prevede și consilierea psihologică în astfel de cazuri.

Amenzi și sanctiuni prevăzute de Codul Rutier în 2017

1. Amenzi pentru șoferii care vorbesc la telefon în trafic - atunci când vor fi surprinși vorbind la telefon în timp ce conduc, riscă să fie amendați cu 1.600 de lei.

2. Amenzi pentru șoferii care nu poartă centura de siguranță - Similar situației în care șoferul va fi surprins vorbind la telefon în timp ce conduce, șoferii care nu poartă centura de siguranță cât timp conduc, riscă amenzi în cuantum de 1.600 de lei.

3. Amenzi pentru depășirea vitezei legale

- Amenzi din clasa a IV-a de sancțiuni vor primi șoferii care depășesc limita de viteză cu 51 până la 60 de km/h. Concret, șoferii aflați într-o astfel de situație vor fi sanctionați cu 9 până la 20 de puncte amendă, ceea ce poate să însemne între 720 și 1.600 de lei. Mai mult de atât, permisul de conducere al șoferului respectiv va fi ridicat pentru 90 de zile.
- Amenzi din clasa a V-a de sancțiuni vor primi șoferii care depășesc limita de viteză cu peste 60 de km/h. Concret, șoferii aflați într-o astfel de situație vor fi sanctionați cu 21 până la 50 de puncte amendă, adică cu sume cuprinse între 1.680 și 4.000 de lei. În acest caz, permisul de conducere al șoferului respectiv va fi suspendat pentru 180 de zile.
- De asemenea, dacă șoferii care depășesc limita de viteză cu peste 60 de km/h vor fi implicați din această cauză într-un accident rutier ale cărui pagube sunt exclusiv materiale, vor fi sanctionați cu amenzi din clasa a VI-a. Acest lucru înseamnă că pot fi sanctionați cu 51 până la 120 de puncte amendă, adică cu sume cuprinse între 4.080 și 9.600 de lei. Mai mult de atât, permisul de conducere al șoferului respectiv va fi suspendat pe o perioadă de 12 luni, iar în cazul în care accidentele se soldează cu victime, permisul se va suspenda pentru 2 ani.

4. Amenzi pentru șoferii care conduc sub influența băuturilor alcoolice

Noul Cod Civil include și prevederi legale care se adresează șoferilor care conduc în timp ce se află sub influența băuturilor alcoolice. Se deosebesc două situații:

- Se constată că șoferul are o îmbibație alcoolică situată între 0,2 - 0,5 g/l alcool pur în sânge (0,15 – 0,25 mg/l alcool pur în aerul expirat): În acest caz, amenda aplicată face parte din clasa a V-a de sancțiuni. Concret, șoferul în cauză va fi sancționat cu 21 până la 50 puncte amendă, iar permisul auto îi va fi suspendat pentru 180 de zile.
- Se constată că șoferul are o îmbibație alcoolică de peste 0,5 g/l alcool pur în sange: În acest caz este vorba despre o faptă care constituie infracțiune. Șoferul va fi pedepsit cu închisoare de cel puțin un an și cel mult 5 ani.

6. Amenzi pentru șoferii care nu își achită amenzile în timpul prevăzut de lege - Neachitarea amenzii primite în termen de 30 de zile, atrage după sine suspendarea permisului. Însă sancționarea va fi pusă în aplicare doar după 15 zile de la momentul comunicării dispoziției de suspendare.

7. Ridicarea vehiculului care staționează neregulamentar pe partea carosabilă - Polițiștii rutieri și polițiștii locali au dreptul conferit de prevederile Noului Cod Rutier de a dispune măsura ridicării vehiculului care staționează neregulamentar pe partea carosabilă.

Taxe eliminate prin prevederile Noului Cod Rutier 2017

Prevederile Noului Cod Rutier elimină și taxe, pe care șoferii erau obligați să le plătească până la 1 februarie 2017. Aceste taxe sunt următoarele:

- Taxa de examinare pentru obținerea permisului auto. Până la 1 februarie 2017, persoanele care doreau să susțină examen în vederea obținerii unui permis auto de conducere pentru categoria și subcategoria A, A1, B, B1, B+E, aveau obligația de a plăti 6 lei în contul acestei taxe. Prevederile Noului Cod Rutier elimină aceasta taxă;
- Taxa pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul auto;
- Taxa pentru persoanele doritoare de permis care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obținerea aceleiași categorii de permis;
- Taxa de 10 lei pentru eliberarea cazierului judiciar;
- Taxa de 84 lei pentru doritorii de permis care nu au absolvit o școală de șoferi, cu excepția celor pentru categoriile B, B1, B+E;
- Taxa de 21 lei pentru publicarea în Monitorul Oficial a pierderii unui act al mașinii (Certificat de Înmatriculare sau Carte de identitate);
- Taxa de 60 lei pentru înmatricularea permanentă sau temporară a autovehiculelor și remorcilor cu masă totală maximă autorizată de până la 3.500 kg inclusiv;
- Taxa de 145 de lei pentru înmatricularea permanentă sau temporară a autovehiculelor și remorcilor cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3.500 kg;
- Taxa de 9 lei pentru autorizarea provizorie a circulației autovehiculelor și remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar.

Odată cu intrarea în vigoare a acestui cod rutier, înmatricularea vehiculelor se realizează fără plata timbrului de mediu.

CAPITOLUL XVII

MODIFICĂRILE CODULUI RUTIER ÎN ANUL 2018

Începutul de an 2018 a adus schimbări majore ale Codului Rutier, în ideea în care au fost schimbate reguli auto importante. Între cele mai importante prevederi incluse în noul Cod se numără şi următoarele:

1. ITP

Inspecţia tehnică periodică trebuie să se facă în funcţie de vechimea maşinii – respectiv, la 3 ani pentru maşini noi şi o dată pe an pentru maşini a căror vechime este mai mare de 12 ani.

Concret, prin prevederile legale din decembrie 2017 s-a stabilit că autovehiculelor de transport persoane care au până la 8 locuri pe scaune plus scaun şofer, prima inspecţie tehnică periodică trebuie să li facă la 3 ani după înmatricularea în România. Există şi o condiţie: autovehiculul trebuie să fi fost nou la momentul înmatriculării.

În ceea ce priveşte maşinile mai vechi de 12 ani, inspecţia tehnică periodică trebuie să se facă în fiecare an. Această regulă trebuie să se aplice din momentul în care se trece de data stabilită în certificatul de înmatriculare.

Exemplu:

- ⇒ Presupunând că inspecţia tehnică a fost făcută pe 1.12.2017, următoarea inspecţie trebuie făcută la 1.12.2019 (dat fiind faptul că legea care a stabilit perioada ITP la un an pentru maşini mai vechi de 12 ani nu era în vigoare) şi, de-abia ulterior din an în an;
- ⇒ Dar dacă ITP a fost făcută pe data de 15.01.2018, următoarea inspecţie trebuie să se facă pe 15.01.2019;

2. Obţinerea sau reinnoirea permisului în funcţie de starea de sănătate a şoferilor

Începând cu 1 ianuarie 2018, persoanele cu boli cardiace şi cele care suferă de diabet zaharat vor trebui să dovedească faptul că urmează un tratament periodic adecvat, atât la momentul demersurilor necesare pentru obţinerea permisului auto, cât şi la momentul reînnoirii. Începând cu această dată, România trebuie să se alinieze la o directivă europeană şi să ia măsuri în ceea ce priveşte şoferii suferinzi de bolile menţionate anterior, care pot avea reacţii necontrolate la volan.

Mai mult, nu li se vor mai putea elibera sau reînnoi permise de conducere persoanelor care suferă de insuficienţă cardiacă, boli vasculare periferice şi cardiopatie valvulară însoţită de regurgitare aortică.

3. Chiar dacă salariul minim brut a fost majorat, punctul-amenda rămâne neschimbat

Începând cu 1 ianuarie 2018, salariul minim brut pe economie este de 1.900 lei, doar că această majorare nu a dus la mărirea amenzilor, deşi în Codul Rutier se menţionează clar că un punct-amendă se cuantifică în 10% din salariul minim pe economie. Pentru 2018 s-a decis că un punct - amendă să rămână la 145 de lei.

4. Obligativitatea utilizării luminilor în timpul zilei

Şoferii de autovehicule şi tractoare agricole/ forestiere au obligaţia de a folosi luminile de întâlnire şi luminile pentru circulaţia diurnă, în timpul zilei, atunci când se deplasează pe drumuri naţionale europene, expres şi pe autostrăzi.

5. Noi atribuţii pentru unii dintre poliţiştii locali

Contravenţiile rutiere pot fi constatate şi de poliţiştii locali care au atribuţii în ceea ce priveşte circulaţia auto. Aceştia pot să sancţioneze şoferii în funcţie de caz, cu precădere in cazul opririlor şi staţionărilor neregulamentare.

6. Şcoala de şoferi se poate face şi pe o maşină cu transmisie automată

Din 2018 este permis că şcoala de şoferi să se facă pe o maşină fără ambreiaj şi mai mult, să se dea examen pe o astfel de maşină. Persoana care alege această opţiune trebuie să ştie că va primi un permis de conducător auto pe care va fi înscris un cod şi nu va putea să conducă o maşină clasică cu ambreiaj – pentru ca acest lucru să fie posibil va trebui să susţină din nou un examen auto.

7. Înmatricularea vehiculelor poate fi suspendată în unele cazuri

Există cazuri în care punerea în circulaţie şi utilizarea unui vehicul pe drumuri publice este interzisă temporar:

⇒ cel care a cumpărat maşina nu a solicitat să se transcrie transmiterea dreptului de proprietate în 90 de zile care au trecut de la data la care a dobândit vehiculul;
⇒ inspecţia tehnică periodică a expirat;
⇒ autovehiculul nu corespunde circulaţiei pe drumuri publice din punct de vedere tehnic;
⇒ autovehiculul nu are o asigurare RCA;
⇒ maşina respectivă are înmatricularea suspendată.

8. Transmiterea dreptului de proprietate în noul Cod Rutier

În legătură cu transmiterea dreptului de proprietate a autovehiculului trebuie să se ţină cont de următoarele aspecte:

⇒ în 90 de zile de la dobândirea unei maşini de către un nou proprietar, datele acestuia trebuie să fie înscrise în evidenţele autorităţilor şi în acelaşi timp trebuie să fie înscrisă şi menţionarea încetării calităţii de titular al înmatriculării a celui care a fost proprietar anterior;
⇒ organul fiscal care se ocupă de scoaterea maşinii din evidenţa fiscală a celui care a vândut maşina (fostul proprietar) este obligat că în maxim 5 zile lucrătoare să notifice autoritatea competentă cu privire la înstrăinarea autovehiculului;
⇒ înmatricularea vehiculului se suspendă de drept în cazul în care persoana care a cumpărat maşina (noul proprietar) nu va solicita transcrierea în 90 de zile.

Nu uita ca după parcurgerea acestei cărţi, să intri pe www.i-drpciv.ro şi să laşi un comentariu cu privire la calitatea materialelor citite în această carte.

Vă Mulţumim!

www.ODAT.ro vă urează Mult Succes la Examen!!!

CE OBȚII DACĂ CITEȘTI CARTEA?

- Înveți legislația foarte ușor;
- Limbajul folosit este pe înțelesul tău;
- Afli totul despre amenzi, puncte de penalizare, suspendarea permisului, reținerea permisului, a ceritificatului de înmatriculare și imobilizarea unui vehicul;
- BONUS: Noțiuni de mecanică, conducere preventivă și ecologică;
- Vei putea răspunde apoi foarte ușor la orice întrebare din chestionare;
- Afli toate modificările codului rutier din 2017 și 2018;
- Ești mult mai aproape de obținerea permisului.

ACORDĂM DISCOUNT-URI SUBSTANȚIALE

COMENZI CĂRȚI LA TEL.: 0744 62 88 24
WWW.ODAT.RO

ISBN 978-606-8461-11-3

PRET: 35 RON
(TVA inclus)